

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-04-14763 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

לפני כבוד השופט שמאי בקר

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד בועז ביטון, לה"ב 433

בעניין: המאשימה

נגד

אברהם מאיר טריגר
ע"י ב"כ עו"ד אביגדור פלדמן

הנאשם

הכרעת דין

תוכן

3.....	המסגרת העובדתית
3.....	כתב האישום
8.....	המענה לכתב האישום
10.....	המשפט
11.....	סיכומי הצדדים
16.....	הקדמה - מסגרת הדיון – מה שעל התביעה להוכיח
16.....	הטרדה באמצעות מתקן בזק
17.....	קשירת קשר לביצוע הטרדה באמצעות מתקן בזק
20.....	שידול להטרדה באמצעות מתקן בזק
24.....	סיוע להטרדה באמצעות מתקן בזק
27.....	מסקנה משפטית מקדימה
27.....	דיון והכרעה
27.....	קביעות עובדתיות מקדימות
27.....	מאזיני קו המאבק – האם היו קבוצה מוגדרת אותה ניתן לשדל ועמה ניתן לקשור קשר?!
30.....	עדויות המוטרדים (המתלוננים)
31.....	עדויות המטרידים (המתקשרים)
33.....	שיחות בנות שנייה אחת או שיחות "ל.ח."
36.....	האישומים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

36	החלק הכללי של כתב האישום: הפילוג והמחלוקת בין יתד נאמן לבין הפלס, וחלקו של טריגר בקו המאבק
44	אישום 1
44	כתב האישום וטענות הצדדים
46	התביעה לא הוכיחה את מועד פרסום דברי העידוד להטריד את כץ בקו המאבק
48	הטעמים להטרדתו של כץ – סכסוך אישי ו"צינתוקים"
51	אליהו פישר
52	חיים זינגר
52	אליהו ריזי
53	ישראל דושינסקי
54	יהושע כהנא
58	יצחק שלמה גינסברג
60	יעקב אופנהיימר
62	אברהם יוגנרייז
63	משה הרשלר
65	אלקנה ויסנשטרן
65	תוצאה
66	אישום 2
	Error! Bookmark not defined. כתב האישום
66	דברי העידוד שפורסמו בקו המאבק להטריד את לשכת הפרסום הממשלתית
67	אליהו ריזי
67	אברהם יוגנרייז
68	חיים זינגר
69	תוצאה
69	אישום 3
	Error! Bookmark not defined. כתב האישום
	דברי העידוד להטריד את טרה לא כללו את פדר, וממילא לא הוכיחה התביעה את מועד פרסומם בקו המאבק
69	
71	אליהו ריזי
71	יעקב ויסנשטרן
74	חיים זינגר
74	עדותו של פדר
75	תוצאה
75	אישום 4
77	אישום 5
79	אישום 6
81	אישום 7

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-04-14763 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

82.....	אישום 8
83.....	אישום 9
84.....	אישום 10
86.....	אישום 11
88.....	אישום 12
90.....	אישום 13
91.....	אישום 14
92.....	מעצרו של הנאשם
Error! Bookmark not defined.	סוף דבר

בהתאם להוראת סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982, אני מורה על זיכוי הנאשם מביצוע כל העבירות המיוחסות לו.

הערה טכנית: כל הדגשה בהכרעת הדין היא שלי, זולת אם נאמר אחרת.

המסגרת העובדתית

כתב האישום

1. נגד הנאשם, אברהם טריגר, (להלן: טריגר, או הנאשם), הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לביצוע עוון לפי סעיף 499 (א) (2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) (ריבוי עבירות), ושידול להטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב – 1982, יחד עם סעיף 30 לחוק העונשין (ריבוי עבירות).

2. כתב האישום, בחלק הכללי שלו, סיפר על הרקע לעבירות המנויות בו, ותאר את המתח שהיה בין קוראי עיתון "יתד נאמן" (להלן: יתד נאמן) לבין קוראי עיתון "הפלס" (להלן: הפלס), עיתונים שהופצו בחינם לקהל הציבור הליטאי-חרדי.

כתב האישום תאר כי ביתד נאמן פורסמו מודעות בתשלום מטעם גופים שונים, לרבות לשכת הפרסום הממשלתית, חברת החשמל, וחברות מסחריות כגון: "קוקה קולה", "אסס", "טמפו", "טרה", "אופטיקה הלפריין" ועוד.

על פי כתב האישום, בשנת 2012 הוקם עיתון הפלס, שגם בו התפרסמו מודעות פרסומת כאמור, שגילמו "חלק מהכנסות העיתון". כתב האישום מספר כי "הרקע לאירועים המפורטים... הוא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

טענה של הנאשם ונאשמים אחרים בפרשה, כי החברות, בהן עובדים המתלוננים, נמנעות מלפרסם עצמן בעיתון הפלס. בהמשך לטענה המתוארת, בהנחיית הנאשם, החלה מסכת הטרדות ואיומים נגד עובדי החברות, וזאת באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרונים למכשירי הטלפון הפרטיים של עובדי החברות במהלך כל שעות היממה, שיחות לטלפונים המשרדיים שלהם, פקסים והודעות דואר אלקטרוני, שמטרתם להניע את החברות לפרסם עצמן בעיתון הפלס".

על פי כתב האישום - "בהמשך למתואר לעיל, ועל מנת להגביר ולהרחיב את מסכת ההטרדות, הקים הנאשם מרכזייה טלפונית שכונתה 'קו המאבק' ו/או 'מוקד המאבק'" (להלן: קו המאבק); קו המאבק כלל כ-3,700 "מנויים" ועל מנת "לגשת" אליו היה על המתקשר להצטייד ב"קוד סודי שאותו סיפק הנאשם". לאחר הקשת הקוד הסודי, "שומע המתקשר הקלטה של הנאשם, כשהוא קורא למאזינים להטריד ללא הרף את החברות, וזאת באמצעות שיחות טלפון בלתי פוסקות לטלפונים הניידים השייכים לבעלי התפקידים באותן חברות, וכן לטלפונים המשרדיים שלהם". על פי כתב האישום, המתקשר לקו המאבק ומזין את הקוד הסודי "מקבל הנחיות, אותן הקליט הנאשם מראש, ביחס לזהות עובדי החברות שאותם יש להטריד"; קו המאבק "חשף" את מספרי הטלפונים של עובדי החברות, "ואף אפשר הפניית שיחות ישירות אל מספרי הטלפון של עובדי החברות".

כתב האישום מתאר כי אדם המתקשר לקו המאבק מבלי להזין את הקוד הסודי, שומע שם "דברי רבנים" (כך שבכל מקרה לא יצא שהשחית זמנו לשווא, חלילה).

לסיכום החלק הכללי מתאר כתב האישום כי: "הנאשם שידל את המתקשרים, תוך שהוא משכנע, מעודד, דורש ומפציר בהם בדרך שיש בה משום הפעלת לחץ, להטריד את עובדי החברות, וכתוצאה מכך החלה מסכת הטרדות כנגד עובדי החברות, כפי שיפורט בכתב אישום זה".

3. כתב האישום אוחו לא פחות מ- 14 אישומים שונים, המפרטים הטרדות שונות כלפי מתלוננים שונים, על רקע האמור לעיל ביחס לקו המאבק, כפי שיפורט להלן.

4. על פי **אישום 1**, סמוך לתאריך 25.1.2015 הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את עקיבא כץ (להלן: כץ), שהיה פעיל במפלגת יהדות התורה.

לפי האמור בכתב האישום, בין התאריכים 25.1.2015 ועד 30.1.2015, "פתחו חלק מהמנויים במסכת הטרדות נגד המתלונן (כץ) במהלכה בוצעו מאות שיחות טלפון למכשיר הטלפון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

הסלולרי של המתלונן וכן לטלפון בביתו, וזאת במהלך כל שעות היממה. על פי כתב האישום, "ההטרדות הובילו לכך שהמתלונן (כץ) נאלץ לנתק את קו הטלפון".

כתב האישום מפרט בנוסף את המתקשרים השונים אל כץ, באמצעות מכשירי הטלפון הנייד שלהם, כך:

אליהו פישר, התקשר 37 פעמים לכץ; חיים זינגר (להלן: זינגר) - 11; אליהו ריזי (להלן: ריזי) - 28; ישראל דושינסקי (להלן: דושינסקי) - 15; יהושע כהנא (להלן: כהנא) - 38; אלזס שלמה - 132; שלמה גינסברגר - 66 (3 לאחר השעה 23:00); יעקב אופנייהמר - 19; אברהם יונגרייז (להלן: יונגרייז) - 40; משה הרשער - 70; אלקנה וייסנשטרן (להלן: וייסנשטרן) - 13 ויעקב קרנוסבקי -¹³⁴.

5. על פי **אישום 2**, סמוך לתאריך 3.3.2015 הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את חנה בירנבאום (להלן: בירנבאום), שהיתה במועד הרלוונטי לכתב האישום מזכירת מנהל לשכת הפרסום הממשלתית, באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרוניים לטלפון הנייד שלה.

כתב האישום מתאר את השיחות שבוצעו אל בירנבאום, בין התאריכים 3.3.2015 ועד 4.3.2015, באמצעות מכשירי הטלפון הנייד של המתקשרים, כך: ריזי התקשר אל בירנבאום 3 פעמים; אברהם יונגרייז (להלן: יונגרייז) - 10, וזינגר התקשר אל בירנבאום 81 פעמים (שיחותיו של זינגר בוצעו ביום 3.3.2015 בין השעות 10:16 ל-10:31).

6. **אישום 3** מספר כי "סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה" (דצמבר 2014 – ינואר 2015), הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את בן ציון פדר (להלן: פדר), שהיה במועד הרלוונטי לכתב האישום מנהל שיווק בחברת טרה.

באישום זה פורטו השיחות שבוצעו באמצעות מכשירי הטלפון הניידים של המתקשרים אל פדר, כדלקמן: ריזי התקשר על פדר פעמיים; וייסנשטרן - 25, וזינגר התקשר אל פדר 10 פעמים.

7. **אישום 4** מספר כי סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה (נובמבר 2014 - פברואר 2015), הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את יעקב חיים הלפרין (להלן: הלפרין), שהיה במועד הרלוונטי לכתב האישום בעליה של חברת אופטיקה הלפרין, באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרוניים לטלפון הנייד שלו.

¹ התאריכים והשעות המדויקים של ביצוע השיחות, נשוא כל האישומים, מפורטים בכתב האישום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-04-14763 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

כתב האישום מפרט את המתקשרים השונים ושיחות הטלפון שביצעו אל הלפרין, באמצעות הטלפונים הניידים שלהם, כך: ריזי התקשר אל הלפרין 8 פעמים; וייסנסטרן - 70; דושינסקי - 23 וזינגר התקשר אל הלפרין 17 פעמים.

8. על פי **אישום 5**, סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה (ינואר 2015) הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את אסף קידר (להלן: קידר), שהיה במועד הרלוונטי לכתב האישום מנהל מרחב בחברת אסם, באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרוונים לטלפון הנייד שלו.

במסגרת אישום זה מתואר כי וייסנסטרן התקשר אל קידר 23 שיחות פעמים, באמצעות טלפון הנייד שלו.

9. **אישום 6** מתאר כי סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה (דצמבר 2014 – פברואר 2015) הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את אסתר יעיש לוגסי (להלן: לוגסי), שהיתה במועד הרלוונטי לכתב האישום מנהלת לשכת הדוברות של חברת החשמל, באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרוונים לטלפון הנייד שלה.

על פי אישום זה, וייסנסטרן התקשר אל לוגסי 95 פעמים מהטלפון הנייד שלו, ושלה לה 26 מסרוונים, בהם כתב, בין היתר: "עד מתי", "חרס", "למה אתם משתפים פעולה עם הרשעים מיתד לא נאמן", "למה אתה שותף להסתה", "שבוע רע לרשע רע", "לא מפסיק להחרים גם אנחנו לא נפסיק למחות", "מי שמחרים יוחרם", ועוד².

10. על פי **אישום 7**, "סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה" (דצמבר 2014 – ינואר 2015) הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את אליעזר מרום (להלן: מרום), שהיה במועד הרלוונטי לכתב האישום מנהל יחידת המודיעין בחברת החשמל, באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרוונים לטלפון הנייד שלו.

במסגרת אישום זה מתואר כי וייסנסטרן התקשר אל מרום 96 פעמים, באמצעות טלפון הנייד שלו.

11. **אישום 8** מספר כי סמוך לתאריך 20.2.2015 הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את אלון זמר (להלן: זמר), שהיה במועד הרלוונטי לכתב האישום סמנכ"ל שיווק בחברת קוקה קולה, באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרוונים לטלפון הנייד שלו.

² כל ההודעות מפורטות בכתב האישום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

אישום זה מתאר כי בתאריך 20.2.2015 שלח וייסנשטרן אל זמר מספר מסרונים, בהם כתב, בין היתר: "עד מתי לא מצאתם עם מי לעשות עסקים רק עם הלא נאמן תגיד לא נמאס לך? מי שמחרים יוחרם זה תלוי רק בכס אתם משלמים למשרד פרסום כדי שיפרסם אתכם אם אתם מבינים שהוא רק מזיק לכם תגידו לו שיפסיק למה אתה שותף להסתה למה אתם משתפים פעולה עם הרשעים מיתד לא נאמן".

על פי כתב האישום, "חרף בקשתו של זמר שוייסנשטרן יפסיק להטרידו", הוא לא חדל מכך, והמשיך לשלוח לזמר מסרונים בהם כתב, בין היתר: "אנא הפסיקו לפגוע בנו בשיתוף פעולה עם רודפנו. אתה כן אשם בהמשך המחלוקת ורדיפת ציבור בני התורה".

12. על פי **אישום 9**, סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה (דצמבר 2014 – ינואר 2015) הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את ניצן אריה גולדברג (להלן: גולדברג), שהיה במועד הרלוונטי לכתב האישום מנכ"ל חברת אסם, באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרונים לטלפון הנייד שלו.

אישום זה מספר כי וייסנשטרן התקשר אל גולדברג 46 פעמים מהטלפון הנייד שלו.

13. **אישום 10** מספר כי סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה (דצמבר 2014 – ינואר 2015), הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את אברהם חייבי (להלן: חייבי), שהיה במועד הרלוונטי לכתב האישום מנהל מכירות בחברת אסם.

אישום זה מספר כי וייסנשטרן התקשר אל חייבי 37 פעמים מהטלפון הנייד שלו.

14. **אישום 11** מתאר כי סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה (ינואר 2015), הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את יניב פיינשניידר (להלן: פיינשניידר), שהיה במועד הרלוונטי לכתב האישום מנהל שיווק בחברת טרה, באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרונים לטלפון הנייד שלו.

על פי אישום זה, וייסנשטרן התקשר אל פיינשניידר 27 פעמים מהטלפון הנייד שלו.

15. **אישום 12** מספר כי סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה (דצמבר 2014 – ינואר 2015³), הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את בן עזרא רשתי (להלן: בן

³ בכתב האישום מופיע חודש דצמבר 2015 (במקום 2014); נראה כי מדובר בטעות קולמוס.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

עזרא), שהיה במועד הרלוונטי לכתב האישום מנהל מכירות בחברת אסם, באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרונים לטלפון הסלולרי שלו.

אישום זה מתאר כי זינגר התקשר 3 פעמים אל בן עזרא מהטלפון הסלולרי שלו, ווייסנשטרן התקשר אליו 62 פעמים.

16. **באישום 13** מתואר כי סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה (דצמבר 2014 – ינואר 2015) הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את יפה ורטהיימר (להלן: ורטהיימר), שהיתה במועד הרלוונטי לכתב האישום מנהלת לקוחות במשרד פרסום "מימד", באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרונים לטלפון הסלולרי שלה.

על פי אישום זה, שלח ווייסנשטרן אל ורטהיימר, באמצעות הטלפון הסלולרי שלו, 4 הודעות בהן כתב, בין היתר: "למה אתה מתערב במחלוקת? למה אתם ממשיכים לרדוף את עולם התורה?"; בהמשך, התקשר אליה ווייסנשטרן 46 פעמים.

17. על פי **אישום 14**, סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה (דצמבר 2014 – ינואר 2015) הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את יעקב אהרון ביבלה (להלן: ביבלה), שהיה במועד הרלוונטי לכתב האישום בעלים של רשת חנויות ספרים "אור ספרים" (מטעמה התפרסמו מודעות בעיתון יתד נאמן), באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרונים לטלפון הסלולרי שלו.

באישום זה מתואר כי זינגר התקשר 10 פעמים אל ביבלה מהטלפון הסלולרי שלו.

המענה לכתב האישום

18. לאחר שנדחו טענות מקדמיות מעם ההגנה (הוחלט כי יוכרעו במסגרת הכרעת הדין), הגישה ההגנה, ביום 13.12.2015, את תגובתה בכתב לכתב האישום.

19. אשר לחלק הכללי, הנאשם אישר את הפרטים המופיעים בסעיפים 1-2 לכתב האישום ביחס לעיתוננים יתד נאמן ו- הפלס, והוסיף כי "שני העיתוננים מופצים בחינם יום אחד בשבוע ובשאר השבוע מופצים למנויי העיתון".

הנאשם אישר גם את הרקע לכתב האישום, שתואר בסעיף 3, והדגיש כי "טענת הנאשם ואחרים נוספים הינה כי החברות בהן עובדים המתלוננים מחרים את עיתון הפלס, וזאת לאור הנחיות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

ואף איומים שמקבלות החברות הרלוונטיות מטעם תומכי עיתון יתד נאמן שלא לפרסם בעיתון הפלס".

הנאשם כפר באמור בסעיף 4 לכתב האישום, המדבר, כאמור, על כך שבהנחייתו החלה מסכת הטרדות ואיומים נגד עובדי החברות. הנאשם הוסיף כי הוא "מודה שציבור תומכי הפלס ביקשו ליצור קשר עם אותן החברות אשר להבנתם החליטו להחרים את עיתון הפלס, אך הוא כופר בכל תוקף כי המחאה כללה הטרדות ו/או איומים, כאשר טענת הנאשם הינה כי מדובר במחאה חוקית ולגיטימית, וכי הקריאה היתה לטלפן אך ורק בשעות מקובלות ולהביע מחאה במסגרת חופש הביטוי".

אשר להקמת קו המאבק (סעיף 5), הודה הנאשם שהוא הקים את הקו, אך כפר בכך שהקמתו נעשתה על מנת "לבצע ו/או להרחיב מסכת הטרדות כזו או אחרת. הנאשם ידגיש ויטען כי ההקלטות שנשמעו בקו המאבק חזרו והסבירו כי על שיחות הטלפון להיעשות בצורה מנומסת ובשעות עבודה הגיוניות".

עוד ביחס לקו המאבק (סעיף 6) השיב הנאשם, כי "למיטב ידיעתו לקו המאבק היו 3,700 מנויים, ואף מודה כי בתחילת הדרך הוא זה שקבע את קוד הגישה הסודי. עם זאת, יש להדגיש וכפי שעולה מחומר הראיות בתיק, כי אנשים שונים השיגו את אותו קוד סודי שלא באמצעות הנאשם".

ביחס לתוכן הדברים שנשמעו מפיו בקו המאבק (סעיפים 7-8), כפר הנאשם במיוחס לו. הנאשם הוסיף: "הנאשם מודה כי אכן המתקשר לקו המאבק אשר מקיש את הקוד הסודי יכול להגיע להקלטות אותם הקליט הנאשם מראש. כמו כן הנאשם מודה כי בהקלטות אלה נתנו מספרי טלפון של עובדים בחברות שונות אשר ביקשו להחרים את עיתון הפלס, וכן מודה כי במקרים מסוימים קו המאבק כלל אפשרות הפניית שיחות למספרי הטלפון של אותם עובדים. עם זאת הנאשם כאמור מכחיש כי ביקש או הנחה את המתקשרים להטריד מי מעובדי החברות".

הנאשם כפר בסעיפים 9-10 העוסקים בשידול וקשירת קשר בין הנאשם למתקשרים לקו המאבק.

20. הנאשם כפר באישום 1, אך טען כי "הנאשם מודה כי היתה בקשה מנומסת להתקשר למר עקיבא כץ ולבקש שיפסיק לרדוף את ציבור בני התורה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

21. אשר לאישומים 14-2, כפר הנאשם בכך שהנחה את המתקשרים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את המתלוננים המפורטים שם, וכפר "מחוסר ידיעה" בשאר פרטי האישומים; הנאשם גם כפר בכל הוראות החיקוק שיוחסו לו בכתב האישום, ביחס לכל האישומים.

המשפט

22. במסגרת פרשת התביעה העידו 33 עדים, אותם ניתן לחלק לשלוש קבוצות: המוטורדים (המתלוננים), המתקשרים (או המטרידים)⁴, ושוטרים.

23. במסגרת הקבוצה הראשונה, המתלוננים (שנטען בכתב האישום כי הוטרדו) העידו: יעיש לוגסי, אלון זמיר, חנה בירנבאום, גיל מרום, יעקב הלפרין, שניידר יניב פיין, בן ציון פדר, יעקב ביבלה, יפה ורטהיימר, אסף קידר, עזרא רשתי, ניצן גולדברג, אברהם חייבי, גדליה סלימן, יעקב שטרן, בן משולם ועקיבא כץ.

המתלוננים שיתפו את בית המשפט בפגיעה שנגרמה להם עקב הטרדתם באמצעות שיחות טלפון רבות, ולעיתים גם מסרונים; הם סיפרו כי ההטרדות שיבשו את שגרת חייהם, וגרמו להם לסבל רב.

24. בקבוצת המתקשרים העידו: אופנהיימר יעקב, אליהו ריזי, אברהם יונגרייז, חיים זינגר, משה הרשור, יהושע כהנא, שלמה גינסברג, אליהו פיטר, יעקב ישראל פרנק, יעקב ויסנשטרן, אלקנה וייסנשטרן ויעקב קרנובסקי.

המתקשרים העידו אודות המתח שהיה בין קוראי עיתון הפלס, עליהם הם נמנו, לבין קוראי יתד נאמן, וסיפרו אודות הטעמים שהביאו אותם לביצוע שיחות הטלפון; המתקשרים סיפרו, כל אחד על פי עדותו, אודות הפגיעה שחשו כתוצאה מההתנהלות, לטענתם, של אנשי יתד נאמן כלפיהם.

25. מטעם המשטרה העידו השוטרים אייזיק סימון, דוד כהן, אריאל אסולין ומיכאל גולדשמידט. השוטרים סיפרו אודות הליכי החקירה בתיק, וכן השיבו בעדויותיהם על שאלות ביחס למעצרו של הנאשם.

26. כמו כן העידו מטעם התביעה העדים מרכזי קרויס ואורלנסקי שלמה זליג.

⁴ המטרידים – לכאורה, כמובן. יודגש, כי אין בהכרעת דין זו כדי לקבוע או להתיימר לקבוע, אחריות פלילית של מי מהמטרידים, כנטען, ובכל מקום בהכרעת דין בו משתמעת או אפילו נקבעת אחריות כאמור, הרי שהדבר יפה רק לצורך הכרעת דין זו, ואין ללמוד או להשליך ממנה ביחס לכתבי אישום אחרים שהוגשו בפרשה. הערה זו יפה לכל הכרעות הדין, ופשיטא שלא אחזור עליה בכל איזכור של כל מטריד ומטריד, כנטען.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

27. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם, וכן העדים משה וייס, שמואל הרשור ואברהם שיר. הנאשם ועדי ההגנה סיפרו אף הם על המתח והסכסוך שהיה בין קוראי עיתון הפלס לבין קוראי יתד נאמן.

הנאשם מצידו שיתף את בית המשפט בטעמים שנלוו להקמת קו המאבק על ידו, בתכנים שהוא פרסם שם, ומנגד שלל כי שידל או עודד את המאזינים לבצע עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק.

28. הצדדים הגישו לבית המשפט שני קלסרים עבי-כרס של מוצגים מוסכמים, בהם היו פלטי שיחות טלפון, מחקרי תקשורת, האזנות סתר מקו המאבק, הקלטות שביצעו מאזינים שונים לקו המאבק, דוחות פעולה של שוטרים, ועוד. בנוסף, הגישו הצדדים מוצגים רבים מטעמם, שעל חלקם אעמוד בהמשך הכרעת הדין.

סיכומי הצדדים

סיכומי התביעה

29. ביום 1.11.2020 הגישה התביעה את סיכומיה, שהוגשו בכתב.

30. אשר לעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, הפנתה התביעה את בית המשפט אל "רשימת המוצגים המוסכמת" (שכללה רשומות מוסדיות מחברות הסלולר הרלוונטיות, פלטי בעלות של מכשירי הטלפון הניידים, פלט מחקר תקשורת ביחס למכשירי הנייד של המתקשרים, וכן של המוטרדים, תמלילי שיחות, הקלטת קולו של הנאשם שהוקלטו בקו המאבק, ומזכר השוואת קולו "בעמדת להאזנת סתר")⁵. כמו כן הפנתה התביעה את בית המשפט אל "מסדר של עדים" מטעמה "אשר העידו באופן ברור וגילוי על מסכת ההטרדות שחוו מטעמם של המטרידים"; כן פירטה התביעה את "ההשפעה של ההטרדה" על "חייהם הפרטיים והן לחברות שבהם הם עובדים והן לחייהם המקצועיים".

31. ביחס לחלקו של הנאשם בקו המאבק הפנתה התביעה, בין היתר, אל הקלטה שערך עקיבא כץ מקו המאבק "אשר הנאשם אישר שמדובר בקולו הן במשטרה והן בבית המשפט". בנוסף הפנתה התביעה להקלטה מאת יעקב ישראל פרנק "שהקליט את הנאשם מקו המאבק והעביר למשטרה". כמו כן הפנתה התביעה את בית המשפט אל גרסתו של הנאשם בחקירתו במשטרה

⁵ התביעה ציינה כי "הנאשם ובא כוחו כפי שהסכימו עם הגשת שני קלסרי הראיות שבכוחם וכשם שב"כ במהלך דיוני המשפט לא חלק על הפן הטכנולוגי ברכיב העובדתי של העבירה, כלומר בשיחות שבוצעו ולכן הח"מ מוצא לנכון לא להתייחס לכל אישום ואישום באופן פרטני, בהיבט של ההתקשרויות בין מנוי המתקשר / המטריד לבין המוטרד / המתלונן".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

וכן בבית המשפט לפיה הוא הקים את קו המאבק, וכן אל עדותו של מרדכי קרויס אשר "העיד כיצד הנאשם כרת עמו הסכם להפעלת הקו... ולנאשם הוקנתה את כל השליטה והאופציות שהקן מאפשר ברמה הטכנולוגית".

32. התביעה ביקשה להוכיח את הקשר שבין קו המאבק לבין ביצוע עבירות ההטרדה בכך שהמרכזיה הכילה מנגנון במסגרתו "מטריד שרצה להטריד, היה מתקשר לקו המאבק לאחר הקשת הקוד ובתוך הקו היתה לו, למטריד, יכולת להקיש מספר שלוחה וממנה היתה יוצאת שיחה למוטרד ללא כל קושי. המספר שהיה מופיע על גבי הטלפון היה של המטריד".

המאשימה טענה כי "המטרידים מסרו (בעדויותיהם) כי התקשרו לקו המאבק לאחר שהצטיידו בקוד סודי על מנת להיכנס למערכת קו המאבק, כאשר בקו המאבק מצאו דרכם דרך הפניות ושלוחות לחברה אליה ביקשו לחייג... המטרידים מסרו בעדותם שאכן חלק מן המספרים אליהם התקשרו לוקטו במקומות שונים אך מרבית מספרי הטלפונים הגיעו דרך קו המאבק".

עוד ציינה תביעה בעניין זה כי עדויות המוטרידים "תואמים הפלא ופלא לתוכן הנמסר בקו המאבק".

בנוסף, התביעה הפנתה בעניין זה לכך ש"בפועל בכל בפעם שהתבצעה פעולת השידול בקו המאבק החל גואה גל הטרדות טלפוניות התואמות לחלוטין להוראותיו של הנאשם שנמסרו בתכוף. העובדה שלמטרידים היתה כוונה כלשהי... לבצע את העבירות לולא קו המאבק... העובדה כי למטרידים היה יסוד נפשי לביצוע העבירות אינה סותרת ומפחיתה כהוא זה מחלקו של הנאשם...".

33. ביחס ליסוד הנפשי, הפנתה התביעה את בית המשפט בסיכומיה אל עדותו של הנאשם, לפיה, בין היתר, מעשיו לוו ב"מניע כלכלי", וכן: "הנאשם לא כיוון להפגנה חוקית או לעתירה משפטית או אף לנטישה המונית וכד' – הנאשם כיוון 'לשכנוע מסיבי', ובהמשך: "הנאשם סבר... שההגנה הטובה היא מתקפה, מתקפת התקשרויות בהנחייתו ובשידולו היום יומי". עוד טענה התביעה כי: "הנאשם מוסר בעדותו בבית המשפט שבוודאי שעניינה של המחאה ליצור לחץ 'אף אחד לא בא לפגישה קפה על קפה לשכנע אותו – הנה'".

על היסוד הנפשי של הנאשם ביקשה התביעה ללמוד גם מתוכן דבריו בקו המאבק (והפנתה בעניין זה אל המוצגים המוסכמים שכותרתם "קובץ 1", ו- "קובץ 12"), וכן מתמלולי האזנות סתר בהן נשמע הנאשם משוחח עם אלמוני שזהותו אינה ידועה. התביעה הוסיפה כי העובדה שהנאשם רצה לשמור על "סודיות" הקוד הסודי מלמדת על כך שהוא "היה מודע לניהול של מאבק חרמות שאינו בהכרח כשר".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

34. להשלמת התמונה יוער, כי ההגנה הפנתה את בית המשפט בסיכומיה אל תפ"ח (ת"א) 1158/02 **מדינת ישראל נ' ברגותי** (ניתן ביום 20.5.2004) (להלן: עניין ברגותי), שם קבע בית המשפט, בין היתר, כי "לא ניתן להרשיע את הנאשם בעבירה גורפת של שידול... בשל מה שניתן לכנות 'שידול המופנה אל הכללי'". בהתאם לכך טענה ההגנה, כי במקרה דנא, עבירת השידול לא התקיימה, שכן דבריו של טריגר הופנו כלפי קהל, ולא אל אדם ספציפי.

35. התביעה ניסתה איפוא לאבחן בסיכומיה את ענין ברגותי, ובהתאם טענה בסיכומיה כי: "במקרה דנן הנאשם פנה לאנשים מסוימים תוך התקהלות חסויה לבצע התקשרויות לאנשים מסוימים תוך מתן מספרים מסוימים, פרסונליים ובעתים ספציפיים. הקריאה היתה ממוקדת למשודל ובתוכן והמועד שנמסר לו מתי לבצע את העבירה".

עוד נטען, במגמה לאבחן את ענין ברגותי - כי "במקרה דנן, אין מדובר בציבור אנונימי, עלום זהות, אקראי ורנדומלי. מדובר בקהל בני אדם מוגדר וספציפי שהנאשם ידע למנות את כמותו... אותו קהל, המטרידים אשר קיבלו את הקוד הסודי זיהו את הדובר כנאשם וגם ידעו כי הנאשם הוא שמנהל את הקו ומספק אותו אותו קוד סודי, ואילו מצד הנאשם, העידוד וההפצרה לבצע את גל השיחות המטרידות, בוצע כלפי אותו קהל ספציפי ומוגדר (שניתן לו הקוד) - של המתקשרים לקו".

36. התביעה טענה כי ניתן לבצע עבירות שידול וקשירת קשר לביצוע עבירה גם ללא פגישה פיזית בין המעורבים, וזאת לנוכח "התפתחות הטכנולוגיה". ביחס לעבירת הקשר, טענה המאשימה כי: "אף אם לא היתה היכרות פרסונלית בין הנאשם לבין כל אחד ואחד מהמנויים המתקשרים, הרי כעולה מחומר הראיות - היתה לכלל קבוצת המטרידים מטרה משותפת בלתי כשרה...".

סיכומי ההגנה

37. ההגנה עתרה בסיכומיה להורות על זיכוי של הנאשם. לשיטתה, מבחינה משפטית, העבירות שיוחסו לנאשם אינן מתקיימות כאשר דברי השידול הופנו כלפי כולי עלמא, וכאשר לא היתה בהן כוונה לעבירה מסוימת על ידי אדם מסוים או אנשים מסוימים. ההגנה הוסיפה כי עצם פרסום הדברים בקו המאבק אינו מגלם עבירה, ו - "אין עבירה האוסרת לקרא חרם צרכנים או אפילו להתקשר פעמים רבות או אפילו להטריד בעלי תפקידים בחברות המחרמות ציבור לקוחות קוראי הפלס. עבירת השידול היא עבירה קונקרטיית המתרחשת בין משדל ידוע למשודל לביצוע עבירה מסוימת".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

לתמיכה בטענה זו הפנתה ההגנה אל עניין ברגותי, שם נקבע, בין היתר, כי "לא ניתן להרשיע את הנאשם בעבירה גורפת של שידול... בשל מה שניתן לכוונת שידול המופנה אל הכלל". ההגנה הוסיפה כי "מנויי קו המאבק" לאו "מנויים" הם, "ואין לנאשם מושג מי אלה שנכנסו לקו המאבק".

לאור האמור לעיל, טענה ההגנה כי היה על התביעה להוכיח כי כל אחד ממעשי ההטרדה המנויים בכתב האישום התקיים, וכי הנאשם שידל את המטריד המסוים להטריד את המוטריד המסוים לבצע את מעשה ההטרדה המסוים.

38. ועוד: לשיטת ההגנה, התביעה לא הוכיחה דבר; "לא הוכח קשר קונקרטי בין הנאשם וקריאתו בקו המאבק עם מטריד פלוני, לא הוכח כי הנאשם הנחה להטריד דווקא את פלוני מ-אסם או פלמוני מקוקה קולה. לא הוכח כי הנאשם הנחה אותם לצלצל אין סוף פעמים לכל אלה ולנתק לאחר שנייה את השיחה... התביעה אפילו לא הוכיחה כי התקיימו שיחות כאלה, לא הוכיחה כי המטרידים קיבלו מקו המאבק את מספר הטלפון של המוטריד, או שהשתמשו במערכת ניתוב השיחות של קו המאבק".

39. ההגנה הדגישה כי היא אינה חולקת על מהימנות עדותם של המוטרידים, אך לא הוכח כי שיחות הטלפון שבוצעו אליהם התקיימו דרך או בשל האמור בקו המאבק. לשיטת ההגנה "אף אחד מן המוטרידים לא יכול היה להצביע על זהות המטריד... התובע לא הציג בפני אף אחד מן המוטרידים את השיחות לכאורה, הנכללות בכתב האישום, לא הציג בפניהם את המועדים הנקובים בכתב האישום והסתפק לגבי כל מוטריד ומוטריד באמירה הכללית כי הוא הוטריד פעמים רבות על ידי מטלפנים ששאלו אותו מדוע החברה המסחרית או הציבורית או הממשלתית לא מפרסמת בעיתון הפלס...". ההגנה הוסיפה כי גם ביחס למטרידים, איש מהם לא אישר בעדותו בבית המשפט כי שודל על ידי הנאשם, "היפוכו של דבר, אם נזקקו לקו המאבק זה היה כדי להשיג מספר טלפון בו חפצו ולא היו זקוקים להטפה ושידול".

ביחס לפלטי שיחות הטלפון שהוגשו על ידי התביעה טענה ההגנה כי "כל הפלטים מתעדים שיחה ישירה בין המתקשר לבין הנמען שאינה עוברת דרך מרכזיית קו המאבק ושיחות אלה בדרך כלל חסומות ולא מייצרות צלצול או הפרעה... התביעה לא הביאה את פלטי קבלת שיחות מן המתלוננים ונמנעה מלהסביר באמצעות מומחה את טיבן של השיחות בנות שנייה אחת".

ההגנה פירטה בסיכומיה, ביחס לכל אחד מן האישומים המפורטים בכתב האישום, כי לא הוכח "החוט המשולש": הנאשם בקו המאבק קרא ושידל להטריד את המוטריד המסוים ומסר את מספר הטלפון של המוטריד; המטריד שמע את הקריאה ופעל על פיה; המטריד התקשר למטריד אותו כפי ששודל או כפי הקשר שנקשר עמו".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

אשר לאישום הראשון, טענה ההגנה כי הוא "כנטע זר" ו"דומה כי המחאה שהתגבשה נגד כץ, התגבשה באופן ספונטני לחלוטין, ולנאשם לא היתה יד ורגל בשידול המוטרידים שהפכו לימטרידים' רק כי ביקשו להגן על שמם הטוב, וכי התנהגותו של כץ עצמו היא היא אשר היתה לדלק מחאתם של מטרידיו... כץ לא הכחיש בדל מטענות אלה".

ההגנה הוסיפה כי נוכח אופן מעצרו של הנאשם, שלא עלה בקנה אחד עם הדין, יש לזכותו, אף מטעמים של צדק.

השלמת סיכומי הצדדים

40. בדיון שהתקיים ביום 10.2.2021 השלימו הצדדים סיכומיהם בעל-פה, והתביעה הגישה אף השלמה בכתב (תס/1).

התביעה חזרה על עיקר הטענות שכתבה בסיכומיה, והוסיפה, בין היתר, כי "קו המאבק היה המקור המשמעותי ביותר להשגת מספרים בזמן אמת, והוא היה "היחיד שפעל בתקופה ובכלל שהתייחס לקו המאבק מול החברות בהיבט של איסור הפרסום".

התביעה, בהשלמת סיכומיה בעל פה, טענה כי גרסתם של המטרידים ביחס למקור מספרי הטלפון שאליהם התקשרו הייתה "מצג שווא", והם "ניסו להסתיר ולצמצם את גודל משקלו ופועלו של הנאשם"; עם זאת טענה התביעה כי: "גם אם המטרידים אמרו כי השיגו מספרים בדרכים שונות אין הדבר שולל או משמיט את פעולותיו של הנאשם כמשדל". בסיכומיה בכתב הוסיפה המאשימה בעניין זה כי "נשאלת השאלה מהי המשמעות אם היו דרכים נוספות להשגת המספרים, האם זה שולל את פעולותיו של הנאשם כמשדל? המאשימה סבורה שלא".

במסגרת השלמת סיכומיה בכתב הוסיפה התביעה, בין היתר, כי הנאשם שינה את הקוד הסודי שאיפשר האזנה לקו המאבק באופן תדיר, ו"הדבר היה חי, דינמי וסוחף" (הכוונה לקוד, יש להניח – ש.ב.).

ביחס לקשר העובדתי שבין אמרות הנאשם בקו המאבק לבין ההטרדות נשוא כתב האישום התייחסה התביעה לאישומים בודדים, והפנתה לראיות התומכות בקיומו, לשיטתה.

41. ההגנה חזרה אף היא על הטענות שעלו בסיכומיה, והדגישה כי על בית המשפט לקבוע באופן ברור וחד משמעי לגבי כל אישום ואישום את העובדות המגלמות את העבירה. ההגנה הטעימה כי "אין אף מקרה אחד שבו אפשר להוכיח שמתקשר התקשר אכן כתוצאה מפניה לקו המאבק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

ומשם קיבל את המספר לכאורה, ומשם הוא עבר לטלפון של המוטרד"; ההגנה הוסיפה כי השיחות נשוא פלטי הטלפון "96 אחוז מהן" הן בנות שנייה עד שלוש שניות, ועל כן אינן מגלמות את האמור בכתב האישום. ההגנה הוסיפה כי "אכן בשלב כלשהו שלא מופיע בכתב האישום, שאין לנו עליו ראיות, אכן הוטרד אותו מוטרד על ידי מספר טלפון שהופיע אצלו, מספר טלפון מזוהה, והוא עשה את הדבר הפשוט, וחסם".

הקדמה - מסגרת הדיון – מה שעל התביעה להוכיח

42. בין הצדדים נתגלעה מחלוקת משפטית – ראייתית ביחס לשאלה מה היה על התביעה להוכיח על מנת לבסס את האמור בכתב האישום אשר לחלקו של טריגר כמשדל, וכקושר קשר לביצוע עבירה.

43. להלן אדון בטענות המשפטיות שעלו מסיכומי הצדדים, תוך פירוט היסודות אותן צריכה היתה התביעה להוכיח.

למותר לציין, כי מטענות התביעה עלה שהיא לא חלקה, רעיונית, על העובדה כי ביחס לשידול, לכל הפחות, יש להראות כי קיים "אחר", שביחסי הגומלין עמו שודל לבצע העבירה.

הטרדה באמצעות מתקן בזק

44. נקבע בפסיקת בית המשפט העליון ביחס למאפייני ההטרדה באמצעות מתקן בזק כי - "... יבדוק בית המשפט כל מקרה לגופו, הן במדד כמות ההטרדות והן במדד תוכן – האם זה או זה או שניהם יחדיו 'מפחידים', 'יוצרים חרדה', 'פוגעים', 'מטרידים', כלשון סעיף 30...". (ראו את רע"פ 10462/03 הראר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 30.6.2005) (להלן: הלכת הראר).

45. עולה מהאמור, כי עבירת ההטרדה באמצעות מתקן בזק יכולה להתגבש בין אם נתקיימו מספר רב של שיחות, ובין אם תוכן השיחה הצביע על קיומה של הטרדה (ראו לעניין זה גם את רע"פ 2472/14 חליל נ' מדינת ישראל [ניתן ביום 24.6.2014]).

46. על מנת ששיחות הטלפון שביצעו המטרידים אל המפרסמים במקרה דנא יתגבשו לכדי הטרדה פלילית, על התביעה להוכיח כי היה בהן כדי ליצור "אי נוחות המסיחה את דעתו של אדם מעניינו וגורמת לו מבוכה, דאגה, בלבול והתעסקות במושא ההטרדה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

קשירת קשר לביצוע הטרדה באמצעות מתקן בזק

47. סעיף 499 לחוק העונשין קובע:

"קשר לפשע או לעוון

499. (א) **הקושר קשר עם אדם** לעשות פשע או עוון, או לעשות במקום שמחוץ לישראל מעשה שהיה בגדר פשע או עוון אילו נעשה בישראל והוא עבירה גם לפי דיני אותו מקום, דינו...".

48. על יסודותיה של עבירת הקשר, ראו לדוגמא את קביעת בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 2681/15 **בן שטרית נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.2.2016):

"היסוד העובדתי בעבירת קשירת הקשר עניינו ב'כריתת הברית', היינו, **בהסכמה שהתגבשה בין שני אנשים או יותר, לביצוע עבירה פלילית**. היסוד הנפשי של עבירת קשירת הקשר מתגבש בד בבד עם ההסכמה **לפעול יחדיו, למען הגשמת המטרה הפלילית**, תוך הוכחת כוונתו של הקושר לממש את המטרה הפסולה, שלשמה נוצר הקשר (ע"פ 4770/14 אגייב נ' מדינת ישראל (5.11.2015)[פורסם בנבו]; ע"פ 11068/08 סנקר נ' מדינת ישראל (12.7.2010)[פורסם בנבו]; ע"פ 611/80 מטוסיאן נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(4) 85 (1981)). נאמר לא אחת, כי הקשר הפלילי דומה במהותו לחוזה אזרחי, שלגביו נקבע כי אין די בשלב המשא ומתן לצורך השתכללות החוזה, אלא שיש צורך בהסכמה ממשית לביצועו של החוזה. עם זאת, מידת המסוימות הדרושה לצורך השתכללותו של הקשר הפלילי, אינה זהה לזו הדרושה בחוזה אזרחי, ואין צורך להגיע להסכמה מפורטת ומדוקדקת לגבי פרטי העבירה. נפסק, בהקשר זה, כי די בהסכמה עקרונית לגבי ביצוע העבירה הפלילית שלשמה נוצר הקשר, מבלי שיש צורך ברמת פירוט ומסויימות, כנדרש במשפט האזרחי (ע"פ 1272/13 אכתילאת נ' מדינת ישראל (11.11.2013)[פורסם בנבו]; ע"פ 5927/11 הררי נ' מדינת ישראל (23.8.2012)[פורסם בנבו]; ע"פ 446/01 רודמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(5) 25 (2002)).".

49. עוד נקבע בפסיקת בית המשפט העליון, במסגרת ע"פ 59277/11 **הררי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.8.2012) (להלן: עניין הררי) כי לצורך ביסוס עבירת הקשר על התביעה להוכיח שני תנאים, מצטברים, כדלקמן:

"לביסוס עבירת הקשר נדרש להוכיח קיומם של שני מרכיבים מצטברים: **ראשית, כי נקשר קשר בין שניים או יותר למען מטרה מסוימת**; ושנית, נדרש (בענייננו) שהמטרה תהא ביצועו של פשע (ראו: ע"פ 388/78 וזווז נ' מדינת ישראל, פ"ד לג(2) 372, 375-376 (1979) להלן: עניין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

וּוּוּוּוּ). המרכיב השני, לפיו נדרש שמטרת ההתקשרות תהיה ביצועה של עבירה "יוצר את הצורך בקיומה של זיקה - Linkage בלע"ז - בין עבירת הקשר לבין עבירה פלילית אחרת" (עניין וּוּוּוּוּ, בעמ' 376 - השופט (כתארו אז) א' אלון). עם זאת, נקבע גם כי לצורך הוכחת עבירת הקשר די להוכיח שבין הקושרים התגבשה הסכמה לביצוע עבירה מסוג מסויים :

'עבירת קשירת הקשר משתכללת מרגע ההסכמה בין הצדדים לפעול למען אותה מטרה בלתי כשרה, למרות שדבר אינו נעשה עדיין על מנת לקדם מטרה זו (פלר, עמ' 240-241; ע"פ 129/54 גולדשטיין נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד י(1) 505, 515 (1956)). לצורך עבירת הקשר, די להוכיח רצון משותף לבצע בצוותא עבירה מסוג מסויים, לאו דווקא עבירה קונקרטית במועד מוגדר' (השופט י' עמית בע"פ 11068/08 מדינת ישראל נ' סנקר, פסקה 21 ([פורסם בנבו], 12.7.2010) - להלן: עניין סנקר)".

50. ביחס לפן הראייתי, קבע בית המשפט העליון, כי על מנת להוכיח קיומה של הסכמה נשוא קשירת הקשר, ניתן להסתפק גם בראיות נסיבתיות, מקום שאין בנמצא ראיות ישירות על מה שאירע במעמד קשירת הקשר; נקבע, בין היתר כי: "אין מניעה לכך שבית המשפט יסיק את דבר היווצרותו של הקשר ממערכת נתונים נסיבתית, לרבות ממעשים שארעו אחרי קשירתו של הקשר ואשר להם השלכה אחורה, מאחר והם מעידים לפי טיבם ומהותם על מה שקדם להם" (ראו ע"פ 330/85 דוד נ' מדינת ישראל [ניתן ביום 18.3.1986]).

51. עוד נקבע בפסיקת בית המשפט העליון, כי העדר היכרות בין הקושרים אינה שוללת, מיניה וביה, את התקיימות עבירת הקשר, אם קיימות ראיות המוכיחות "ציר מחבר" בין הקושרים.

52. ראו לדוגמא בעניין זה את פסיקת בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 14/60 שוקרון ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה (ניתן ביום 8.6.1960), שם נקבע, בין היתר, כך :

"יכולים אנו לקבל את הטענות של באיכוח הנאשם מס' 3 שלא הוכח שהוא בכלל הכיר את הנאשם מס' 1, אולם אפילו כך אין בזה מניעה למצוא אותו אשם בקשר אם קיימות הוכחות לכך, כי יכול אדם להימצא אשם בעשיית קשר עם אנשים אחרים אף-עלפי שלא כל אחד מהאחרים מוכר לו וידוע לו, ביחוד כשנערכת חלוקת תפקידים בביצוע העבירות שלמענו בעשה הקשר".

53. דוגמא נוספת בנושא זה ניתן למצוא בעניין הררי, שם קבע בית המשפט, בין היתר, כי: "... לשם ביסוס עבירת הקשר לא נדרשת היכרות עם כלל הקושרים ונראה כי די בהיכרותם עם הררי, שהוא הציר המחבר בין כל הנאשמים".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

54. גם במסגרת ע"פ 8416/09 **מדינת ישראל נ' חרבוש** (ניתן ביום 9.6.2010) יישם בית המשפט העליון הלכה זו, וקבע, בין היתר, כך: "גם אם נניח לצורך הדיון כי יש ממש בדברי הנאשמים שחלקם לא הכיר האחד את השני, אין בכך **לבדו** כדי לשלול את היותם חלק מקשר לביצוע עבירה בהימצא ציר משותף אשר שלח את זרועותיו דרך גורמים שונים...".

55. התביעה מצידה, הפנתה את בית המשפט בסוגיה זו אל ע"פ 685/81 **אהרוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.3.1983) שם היה מדובר על נאשמים בעבירות סמים, ובין היתר, בקשירת קשר לייבוא סם; בית המשפט המחוזי קבע כי על פי הראיות שם, הוכחה עבירת קשירת הקשר, כך:

"לפי חומר הראיות אשר הוגש לי, ובעיקר בהסתמך על עדותו של בהרם, המדובר בהברחת כמות של הירואין אשר ערכה מגיע לסכומי עתק. זוהי עסקה מסחרית בקנה-מידה ענקי אשר מספר רב של אנשים מעורבים בה ללא ספק, והמתבצעת בכמה ארצות בעת ובעונה אחת. ההגיון מחייב כי עסקה כזו דורשת תכנון בקניית הסם, הברחתו דרך הגבולות וקבלתו במקום היעד. לא יתכן כי גורלה של עסקה כה גדולה, יקרה, מסובכת ומסוכנת יהיה נתון בידיו של אלמוני אליו פונים באקראי רגעים מספר לפני השלב המכריע של קבלת הסם לידי הכנופיה המקומית".

בית המשפט העליון אימץ קביעת זו של בית המשפט המחוזי, וקבע, בין היתר, כך:

"בית המשפט המחוזי למד על היווצרותו של קשר לייבא סם מסוכן לישראל ממכלול הראיות וממשקלן המצטבר, ואין בטענות שהושמעו לפנינו כדי לשלול ממסקנה זו את ביסוסה. אמנם, לא הובאו ראיות ישירות על התכנסותם יחד של הקושרים ועל מה שתוכנן וסוכם ביניהם עובר לתחילת הביצוע של העבירה או בשלב מתקדם יותר של הגשמת מטרתו הפלילית של הקשר, אך בכך בלבד אין כדי לשלול מבית המשפט את האפשרות להגיע למסקנות בדבר קיומו של הקשר ובדבר מהות יעדיו הבלתי חוקיים. אחד ממאפייניה של עבירת הקשר הוא, כי היא נרקמת בדרך כלל בסתר ובהיחבא, ולכן רבים יחסית המקרים, בהם נלמד על היווצרותו של הקשר ועל השותפים לו ועל זהות הקושרים מתוך מערכת הראיות בדבר ביצועו של הקשר, כפי שהיא נגולה לפני בית המשפט, היינו מתוך ראיות נסיבתיות. יתרה מזו, בית המשפט רשאי להסיק מסקנות כאמור מפעולות, שהן אליבא דכולי עלמא בגדר שלב מתקדם בביצוע מטרתו של הקשר, ואשר ייתכן שיש בהן כבר משום הגשמתו הסופית, ובלבד שהמאוחר מלמד על המוקדם. היינו, בתנאי שהביצוע או חלק ממנו, כמוכח בבית המשפט, ישקף לפי מהותו והגיונו את אשר קדם לו והוליד אליו. במה דברים אמורים, כאשר פלוני הבלדר נוטל עמו סם כדי לייבאו לארץ פלמונית ופועל בכך לפי מצוותם של אנשים, אשר מורים לו איך לנהוג ואיפה להתמקם, ואשר מודיעים לו מראש, כי במקום פלוני יבואו לקבל מידיו את הסם, שאותו הוא נושא עמו, ולאחר מכן אכן באים ומתייצבים מקבלי הסם במקום שנועד לכך, אחרי שהתקשרו עם הבלדר במקום שהותו, עליו הוסכם עם שולחיו, ונותנים סימנים, המראים על בקיאותם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

בהדרכה ובהנחיות, שניתנו לו בחוץ-לארץ - הרי אין אלא להסיק, שמדובר על פעולה מאורגנת ומתואמת מראש, שהוסכמה בין מתכנניה, וכי הן השולחים והן המקבלים הם חוליות של מערכת אחת, שנדברו מראש איך לפעול למען ביצועו של הייבוא האסור. כפי שלכאורה אין לראות בשולחים ובנותני ההוראות אלא שותפים מדעת לקשר, שמטרתו משלוח הסם, הפועלים מתוך כוונה לקיים מטרת הקשר, שטיבו עולה מביצוע המשימה המוכח בבית המשפט, כך אין אלא להסיק, בהעדר ראיה אחרת כלשהי ותהיה זו הדלה ביותר, כי גם מי שאוחז בקצהו השני של החבל, היינו, מי שמקבל את פניו של הבלדר עם תום מסעו ומבקש לקבל מידי את הסם, לפי הסימנים שניתנו מראש, אף הוא חלק מאותו קשר.

סיכומו של דבר, כדי להסיק על קיומו של קשר, די בנסיבות כמתואר, שמתקבלת תמונה של פעולה משולבת, המצביעה לפי אופיה על כך שהיא תולדה של הסכמתם מראש של מספר אנשים, הפועלים על-פי תוכנית מוכנה, עליה החליטו, ככל הנחה, כל אלו שנדברו ביניהם לבצע את הייבוא. זאת ועוד, **כדי שיוסק על קיומו של קשר אין כאמור הכרח בכך שיונח יסוד ראייתי להנחה, שכל הקושרים הקדימו והתכנסו פיסית בצוותא במקום פלוני כדי לטכס עצה איך לבצע זממם. גם התקשרות טלפונית או אחרת בין אנשים, הנמצאים מבחינה גיאוגרפית רחוקים זה מזה, יכולה לשמש כאמצעי להיווצרותו של קשר, ובלבד שנתקיים העיקר, היינו הסכמה הדדית לבצע מטרה בלתי כשרה (ע"פ 129/54 [1], בעמ' 515)...**

56. מהאמור לעיל עולה, כי על מנת להוכיח קיום עבירה של קשירת קשר לביצוע עוון (או פשע) אין התביעה חייבת להוכיח, כראיות בלעדיות-הן-אין, כי בין כל הקושרים היתה היכרות מוקדמת, או כי התקיימה פגישה "פיזית" ביניהם על מנת לגבש את ההסכמה לביצוע העבירה.

ודוק: המדובר בעניין **ראייתי** גרידא, ופשיטא כי כל מקרה ייבחן לגופו, על פי הנתונים הרלוונטיים בתיק.

57. פשיטא בעיני, כי אין די בהוכחת "מטרה משותפת" של טריגר והמטרידים לבצע עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק כלפי מפרסמי יתד נאמן, כטענת התביעה; על האחרונה היה להוכיח כי בין המטריד לבין טריגר היתה הסכמה לביצוע העבירה – בין אם בדרך פיזית, וירטואלית, ישירה או עקיפה, הלא היא קשירת הקשר.

שידול להטרדה באמצעות מתקן בזק

58. סעיף 30 לחוק העונשין מגדיר "משדל" כך:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

"המביא אחר לידי עשיית עבירה בשכנוע, בעידוד, בדרישה, בהפצרה או בכל דרך שיש בה משום הפעלת לחץ, הוא משדל לדבר עבירה".

59. פרופ' ש"ז פלר, בספרו **(יסודות בדיני עונשין)** [כרך ב] (להלן – פלר יסודות בדיני עונשין, בעמ' 225-237) (להלן: יסודות בדיני עונשין) הטעים בעניין זה כי:

"... מושג השידול, כצורת שותפות לדבר עבירה, הוא בעל משמעות שאינה תמיד הולמת את המשמעות הרגילה של מטבע לשון זה. המדובר במשמעות הנותנת ביטוי ליחס בין פרט לפרט, משדל למשדל, ולא ליחס בין פרט לבין קהל מקום שהפרט מסית, מזיח, מתסיס, קהל מסוים או קהל בלתי מוגדר, ללא הבדל הזהות הפרטית של הנמנים על אותו קהל, לבצע עבירה פלילית. פעולות כאלה עשויות להצמיח עבירות ספציפיות, ואפילו משתמשים בתבה 'שדל' לשם הגדרתן, אין זה אותו 'שידול', כצורה של שותפות לדבר עבירה..."

ובהמשך:

"כמובן כבר מאליו, נסיבה רלוואנטית נוספת היא שהיחס משדל – משדל הוא יחס מפרט לפרט, ולא בין פרט, המשדל, לקהל או ציבור אנשים, מוסת להפר חובה זו או אחרת על פי חוק, אפילו מקום שהסתה כאמור מוגדרת כעבירה פלילית..."

60. בית המשפט המחוזי, בעניין ברגותי, יישם את הכלל האמור לעיל, וקבע כי אין עבירת שידול אלא בין משדל למשדל **ספציפי**, ופרסום דברי הסתה, הנחייה או הפצה כלפי קבוצת אנשים – אינה מקיימת את הרכיב הנסיבתי שבעבירת השידול.

61. במקרה שם, ברגותי הואשם, בין היתר, בשידול לביצוע פיגועים נגד ישראל, שבוצעו על ידי חוליות טרור; על פי העובדות בין היתר, הוא היה מנהיגם ומפקדם של אנשי חוליות הטרור, והיה אחראי על פעילותן.

לענייננו רלוונטי כי אותו ברגותי הופיע באמצעי התקשורת ועודד פלונים לבצע פיגועים; על כך קבע בית המשפט, בין היתר, כך: "... באה לידי ביטוי גם בהופעותיו באמצעי התקשורת, בהן עודד את פעילי הפת"ח לבצע פיגועים נגד ישראל, ואף שיבח את מבצעי הפיגועים..." עוד נקבע שם, כי "הנאשם הסתפק בנטילת אחריות באמצעי התקשורת בצורה עקיפה וכוללנית, מבלי להתייחס לפיגוע ספציפי, וזאת על ידי הבעת תמיכה בפיגועים שבוצעו".

62. בית המשפט המחוזי קבע, איפוא, כי לא ניתן להרשיע את ברגותי בסיוע או שידול לביצוע פיגועים על בסיס העובדות המתוארות לעיל, כך:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

"... אך על פי הראיות שהובאו, הסיוע שהגיש הנאשם למקורביו בעניין זה היה כללי, ולא התייחס לפיגוע זה או אחר, או למפגע זה או אחר: הנאשם דאג באופן כללי לכך שאנשי השטח יהיו מצוידים באמצעי לחימה ובכספים, וזאת באמצעות מקורביו ומפקדי השטח שסרו למרותו, וביודעו שאמצעי הלחימה והכספים משמשים אותם למטרות פיגועים. ואולם על פי ההלכות שבוארו לעיל, אין די בכל אלו על מנת להרשיע את הנאשם בסיוע לכל אחת מעבירות הרצח שבוצעו על ידי אנשים שנעזרו בסיוע כללי זה, באמצעות מקורביו של הנאשם, לצורך ביצוע פיגועים.

...

המסקנות דלעיל הנוגעות לעבירת הסיוע, ישימות גם לגבי העבירה של שידול למעשי רצח המיוחסת לנאשם. כשם שלא ניתן להרשיע אדם בישראל בעבירה כללית של סיוע למעשי רצח, כך גם לא ניתן להרשיעו בעבירה כללית של שידול למעשי רצח. כשם שהסיוע חייב להתייחס לעבירה מסוימת בעלת יעוד מוחשי, כך גם חייב השידול להיות בין פרט לפרט, ולהתייחס לשידול לבצע עבירה מסוימת בעלת יעוד מוחשי. מסקנה זו מתבקשת לגבי שידול מקל וחומר, שהרי עונשו של המשדל, שלא כמו המסייע, זהה לעונשו של העבריין העיקרי. כאשר נאשם איננו מודע כלל לכוונה לבצע עבירה מסוימת, לא ניתן להוכיח את גורם הקשר הסיבתי, דהיינו: שהמבצע העיקרי שודל על ידו לבצע את העבירה".

ובהמשך:

"...כמו כן, לא ניתן להרשיע את הנאשם בעבירה גורפת של שידול למעשי הרצח נשוא כתב האישום בשל מה שניתן לכנות 'שידול המופנה אל הכלל', קרי: דברי ההסתה של הנאשם באמצעי התקשורת, בהם קרא לאנשים שתחת הנהגתו, ולאחרים, לבצע פיגועים כנגד ישראל. לשם כך קיימות העבירות הכלליות של הסתה לאלמות או לטרור, פעילות בארגון טרור, וכו'..."

ועוד בהמשך:

"... הנאשם נושא אמנם באחריות הכבדה והנוראית לפיגועים נשוא כתב האישום, בהם קפדו את חייהם אנשים רבים, בהיותו מנהיג ומפקד חוליות הטרור שביצעו את הפיגועים. אך זוהי אחריות פיקודית "מעין מיניסטרילית", ולא אחריות שניתן לבססה מבחינת דיני העונשין. אל לנו למתוח את הוראות חוק העונשין אל מעבר לגבולותיו הטבעיים, הגם שבמקרה זה ניצבת בפנינו בעיה שקשה לפתרה באמצעות הוראות החוק הקיימות".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

63. במקרה דנא, בענין טריגר, טענה התביעה כי הנאשם הוא שסיפק את הקוד הסודי למאזיני קו המאבק, ועל כן יצר עמם קשר ספציפי ומוגדר, והפכם ל-"קבוצה ספציפית".

64. ההגנה השיבה כי אכן "בתחילת הדרך" קבע הנאשם את הקוד הסודי, אך בהמשך לא היה לו מושג מי אלה שנכנסו לקו המאבק, ואנשים שונים השיגו את אותו קוד סודי שלא באמצעותו.

65. זה המקום להזכיר, כי מעבר לרכיב הנסיבתי, מונה עבירה השידול יסוד עובדתי ונפשי; ראו לדוגמא, בעניין זה, קביעת בית המשפט העליון בעניין ע"פ 8469/99 אסקין נ' מדינת ישראל, (בעמ' 78, ניתן ביום 1.1.2001):

"תמצית השידול הפלילי היא בהבאת אחר לידי ביצוע העבירה, קרי בתרומת המשדל ליצירת ההחלטה או לגיבושה לבצע את העבירה (ראו ש"ז פלר יסודות בדיני עונשין (כרך ב) [18], בעמ' 228). השידול עשוי לבוא לידי ביטוי במגוון דרכים והתנהגויות, כפי שעולה מהפירוט שבסעיף 30 הנ"ל: "...בשכנוע, בעידוד, בדרישה, בהפצרה או בכל דרך שיש בה משום הפעלת לחץ...". אציין בהקשר זה כי לדעתי, המאפיין של "הפעלת לחץ" מתייחס רק לחלופה האחרונה בסעיף 30, שהיא על-פי טיבה "חלופת סל", ואין בו כדי להשליך על פרשנות החלופות האחרות הקבועות בסעיף. העיקר הוא כי התנהגות המשדל תהיה בעלת "אפקטיביות פוטנציאלית" העשויה להשפיע על המשדל לבצע את העבירה נושא השידול, כך שמתקיים קשר סיבתי בין ההתנהגות המשדלת לתחילת ביצוע העבירה (ראו פלר בספרו הנ"ל (כרך ב) [18], בעמ' 229. ראו גם דברי ההסבר להצעת חוק העונשין (חלק מקדמי וחלק כללי), תשנ"ב-1992 (להלן – הצעת החוק), בעמ' 130)".

ובהמשך:

"כלל, לצורך התקיימות היסוד הנפשי במסגרת פעולת השידול יש להוכיח התקיימותן של שתי דרישות: ראשית, על המשדל להיות מודע לכך שיש בהתנהגותו כדי להביא את האחר (ה"משדל") לידי ביצוע העבירה נושא השידול. דרישה זו עניינה מודעות לטיב ההתנהגות המשדלת וכן מודעות לקיומו של אחר הזקוק להנעה מנטלית על-מנת לבצע את העבירה נושא השידול. שנית, על המשדל להתכוון להביא את המשדל לידי ביצוע העבירה יעד השידול. לשון אחר, השידול צריך להיות מלווה בשאיפה – מטרה – מצד המשדל כי העבירה נושא השידול אכן תבוצע, על כל יסודותיה, על-ידי ה"משדל" (ראו פלר בספרו הנ"ל (כרך ב) [18], בעמ' 234).

...

אולם אף אם נצדד בעמדה כי המסייע אינו צריך לשאוף לביצוע העבירה העיקרית – ולכך אני נוטה – שונים הדברים ביחס למשדל. ראיית המשדל – להבדיל מן המסייע – כשותף עקיף-ראשי לעבירה נושא השידול, כפי שהיא משתקפת ברמת העונש, מצדיקה כי נחמיר ברמת היסוד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-04-14763 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

הנפשי של המשדל ונדרוש הוכחת שאיפה מצדו כי תבוצע העבירה יעד השידול. ודאי שעמדה כזו מתבקשת לגישת אלה הסבורים כי מסייע, על-אף היותו שותף עקיף-משני, צריך אף הוא לשאוף לביצוע העבירה העיקרית".

66. נסכם איפוא: על מנת להוכיח את חלקו של טריגר כמשדל, מבחינת היסוד העובדתי והנפשי, לביצוע עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, על התביעה להוכיח, ביחס לכל עבירה בנפרד – כי היתה בהתנהגותו אפקטיביות פוטנציאלית שהיתה עשויה להשפיע על המטריד (גם אם כבר עלה במוחו "הרעיון העברייני") לבצע את העבירה, שהוא שאף לכך שהיא תבוצע, וכי התקיים קשר סיבתי בין ההתנהגות המשדלת (אם היתה) לתחילת ביצוע העבירה – ביחס לכל מטריד בנפרד, ולא ביחס לכל המטרידים כקבוצה.

67. גם אם נצא מתוך נקודת ההנחה העובדתית של התביעה (מבלי לקבוע מסמרות בשלב זה⁶) לפיה בקו המאבק השמיע טריגר דברי עידוד לביצוע עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, והמאזינים אכן שמעו את הדברים והטרידו – אין די בכך כדי להרשיע את טריגר בשידול; על התביעה להוכיח גם את הרכיב הנסיבתי – "אחר", והקשר בינו לבין טריגר – בין אם על ידי סיפוק קוד סודי לשמיעת דברי העידוד, שיחה, או כל אמצעי אחר, שמוכיח את הקשר בין המשדל, למשדל; והדברים יפים גם לעבירת קשירת הקשר לביצוע עוון.

סיוע להטרדה באמצעות מתקן בזק⁷

68. סעיף 31 לחוק העונשין קובע כי ה"מסייע" הוא זה -

"מי אשר, לפני עשיית העבירה או בשעת עשייתה, עשה מעשה כדי לאפשר את הביצוע, להקל עליו או לאבטח אותו, או למנוע את תפיסת המבצע, גילוי העבירה או שללה, או כדי לתרום בדרך אחרת ליצירת תנאים לשם עשיית העבירה, הוא מסייע".

69. כמפורט לעיל, קבעתי כי על התביעה לעמוד בנטל הראיה עבור כל עבירה בנפרד אשר לחלקו של טריגר כמשדל; כך אני קובע גם ביחס להיותו מסייע, דהיינו, עליה להוכיח שטריגר סייע למטריד ספציפי לבצע עבירה מסוימת של הטרדה באמצעות מתקן בזק.

⁶ בסופו של יום, כמפורט להלן, שוכנעתי שהתביעה לא עמדה בנטל להוכיח "הנחה" זו.
⁷ התביעה לא ייחסה לנאשם עבירת סיוע, אולם בית המשפט הזהיר אותו בדיון ביום 21.11.2016 כי עליו להתגונן גם מפני עבירה זו; על כן, ראיתי לנכון לעמוד בקצרה גם על יסודותיה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

בהתאם לכך, על בית המשפט לבחון, בהתאם לעניין ברגותי, האם טריגר סייע למטרידים לבצע עבירה ספציפית, במועד מסוים, באופן מסוים, או שמא היתה לו רק מודעות כללית לכך שמאזיני קו המאבק מבצעים עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, על ידי היעזרות במספרי הטלפון שפורסמו שם.

70. ודוק: הגם שקבעתי כי גם ביחס לחלקו של טריגר כמסייע על התביעה להוכיח את רכיבי הסיוע ביחס לכל עבירת הטרדה ומטריד בנפרד (ואין להסתפק ב"מעשה המאפשר עבירה" כלפי הכלל), קיימים הבדלים מהותיים בין המשדל לבין המסייע, שיש בהם כדי להשפיע על אופן ניתוח העבירות.

71. אחד ההבדלים הרלוונטיים לענייננו בין המסייע לבין המשדל הוא בחלקם היחסי בביצוע העבירה – הן ביחס ליסוד הפיזי, והן באשר ליסוד הנפשי; כך קבע בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 2796/95 פלוניס נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 9.7.1997):

"... אשר להבחנה בין המשדל למסייע, זו מבוססת על כך שהמשדל הוא שותף ראשי, שהרי הוא השפיע על העבריינים (העיקריים או בצוותא) לבצע העבירה. לעומתו, המסייע הוא שותף עקיף. הוא אינו אבי הרעיון. תרומתו היא באמצעי עזר (שאינם בהכרח חיוניים). כמובן, שני שותפים אלה – המשדל והמסייע – עשויים להתקרב זה לזה, באופן שהמסייע ייהפך למשדל. בעיקר כך במקום שהסיוע הוא "רוחני". קו הגבול עובר בהבחנה בין עזרה למי שכבר גיבש לעצמו מחשבה פלילית (המסייע) לבין תרומה לגיבוש עצם המחשבה הפלילית (המשדל). מידת ה"התקרבות" החוצה את הגבול תצטרך להיבחן בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה..."

72. בית המשפט העליון עמד על יסודות הסיוע במסגרת עניין פלונית, בין היתר, כך:

"...הסיוע הוא, כמובן, עבירה בפני עצמה. המאפיין את ההתנהגות המסייעת הוא שהיא מהווה תרומה עקיפה ומשנית לביצועה של העבירה העיקרית (ראו: ע"פ 4389/93 מרדכי נ' מדינת ישראל [1], בעמ' 251; ש"ז פלר יסודות בדיני עונשין (כרך ב) [20], בעמ' 237). התרומה של המסייע היא עקיפה, שכן הוא אינו נוטל חלק בביצוע העיקרי של העבירה. תרומתו של המסייע היא משנית, שכן אין הוא אלא שותף זוטר למבצע העיקרי.

... כמו בכל עבירה אחרת, גם בעבירת הסיוע קיים יסוד עובדתי ויסוד נפשי. **היסוד העובדתי של עבירת הסיוע – שהיא עבירת התנהגות – הוא "מעשה" וה"נסיבה"** (ראו סעיף 18 לחוק העונשין). ה"מעשה" מהווה את המרכיב ההתנהגותי. המאפיין התנהגותי זה הוא שיש בה כדי ליצור את התנאים להגשמתו של היסוד העובדתי בעבירה על-ידי המבצע העיקרי (ראו פלר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

בספרו הנ"ל (כרך ב) [20], בעמ' 240). ההתנהגות המסייעת – בין שהיא מעשה ובין שהיא מחדל – מתאפיינת בכך שיש בה לאפשר את ביצוע היסוד העובדתי של העבירה העיקרית, להקל אותו או לאבטחו. מעצם מהותה של עבירת הסיוע כתורמת באופן עקיף ומשני להגשמתה של העבירה העיקרית, מתבקשת **המסקנה כי מעשה הסיוע צריך להיות "מסוגל" לסייע להגשמתה של העבירה העיקרית** (ראו ע"פ 4317/97 פוליאקוב נ' מדינת ישראל (להלן – פרשת פוליאקוב [2]), בעמ' 307). עם זאת **אין נדרש כי ההתנהגות המסייעת תהיה אפקטיבית או כי הסיוע יהיה תנאי בלעדיו לא הייתה מתגבשת העבירה**. כך היה הדין על-פי חוק העונשין בטרם שונה על-ידי חוק העונשין (תיקון מס' 39) (חלק מקדמי וחלק כללי), תשנ"ד-1994 (להלן – תיקון 39) (ראו ע"פ 325/64 היועץ המשפטי לממשלה נ' ירקוני [3], בעמ' 56), ודין זה ממשיך לחול גם לאור תיקון 39. אכן, סעיף 31 מדגיש כי ההתנהגות המסייעת צריכה "לתרום... ליצירת תנאים לשם עשיית העבירה". ודוק, בהגיעי למסקנה כי ליסוד ההתנהגותי צריכה להיות התכונה שהוא "מסוגל" לסייע להגשמתה של העבירה העיקרית, **לא נזקקתי להוראת סעיף 31 לחוק העונשין, שלפיה הסיוע מהווה מעשה "כדי לאפשר את ביצוע העבירה"**. הוראה זו נוגעת לדעתי ליסוד הנפשי שבעבירת הסיוע, ואין לה השלכה על שאלת היסוד ההתנהגותי. אין לנו צורך לעמוד על היבטים נוספים של היסוד ההתנהגותי, שכן אין הם מתעוררים בגדריו של הערעור שלפנינו.

ובהמשך:

"על רקע גישה פרשנית-תכליתית זו, **הנני סבור כי בצד המודעות לכך שהתנהגותו של המסייע תורמת ליצירת התנאים לביצוע העבירה ובצד המודעות לכך כי המבצע העיקרי מבצע או עומד לבצע את העבירה, קיימת הדרישה המחשבתית הנוספת כי המסייע עושה כן מתוך מטרה לסייע**. זהו מצב נפשי של מטרה או תכלית. נדרש כי המסייע יבקש לתרום תרומה מסייעת למבצע העיקרי (ראו גם: ע"פ 2910/94 יפת נ' מדינת ישראל [11], בעמ' 440; ע"פ 7085/93 הנ"ל [5], בעמ' 238; בש"פ 3237/96 סולימאני נ' מדינת ישראל [12]; ע"פ 628/97 ליזרוביץ נ' מדינת ישראל [13]; ע"פ 807/99 מדינת ישראל נ' עזיזיאן [14]).

... לעתים המסייע מודע לטיב התנהגותו המסייעת ולקיום הנסיבות הרלוונטיות, אך אינו מעמיד לנגד עיניו את מטרת הסיוע אף שמטרה זו מתבקשת, ברמת הסתברות של ודאות קרובה, ממודעותו של המסייע לטיב התנהגותו המסייעת ולקיום הנסיבות הרלוונטיות. במצב דברים זה יש מקום להחיל את הילכת הצפיות אשר פותחה בפסיקה (ראו: ע"פ 2831/95 אלבה נ' מדינת ישראל [15], בעמ' 302 ופּלר בספרו הנ"ל (כרך ב) [20], בעמ' 264; השופט אנגלרד בפרשת פוליאקוב [2]; ע"פ 2910/94 הנ"ל [11], בעמ' 440). **אכן, מודעות שהתנהגותו של המסייע עשויה, קרוב לוודאי, להוות תרומה מסייעת למבצע העיקרי, שקולה כנגד המטרה לסייע לו, הנדרשת בהוראת הסיוע"**.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

73. אמור מעתה: על מנת להוכיח כי טריגר אכן סייע, באמצעות קו המאבק, לביצוען של עבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק, על התביעה להוכיח כי לא רק שבוצע מעשה כמפורט לעיל, אלא כי היתה לו שאיפה לכך שהמטריד יבצע את העבירה, או למצער – שהיה מודע באפשרות קרובה לוודאי שסיועו אכן יתרום לביצוע העבירה על ידי המבצע העיקרי.

מסקנה משפטית מקדימה

74. מילה נוספת לענין ההקדמה המושגית: קיבלתי את טענת ההגנה, שלמעשה קבועה כבר בדין, לפיה על התביעה היה להוכיח, ראייתית, את הרכיב הנסיבתי ביחס לחלקו של טריגר כמשדל, מסייע או קושר קשר, ואין להסתפק בשידול או קשירת קשר עם קהל אנונימי; מנגד, מקובלת עליי עמדת התביעה לפיה הוכחה עובדתית של ניפוק הקוד הסודי על ידי הנאשם⁸ אל מטריד **ספציפי**, מקיים את הרכיב הנסיבתי של העבירות.

75. ראיתי לנגד עיני גם את פסיקת בית המשפט העליון, אליה הפנתה התביעה, לפיה, מבחינת ראייתית, ניתן לקבוע התקיימות עבירה של קשירת קשר על פי ראיות נסיבתיות המובילות למסקנה אחת ויחידה, ובנסיבות מסוימות ניתן ללמוד עליה גם ממעשים שבוצעו לאחר קשירת הקשר. עוד קבעה הפסיקה כי אין הכרח בקיום קשר פיזי בין המעורבים, או בהיכרות ביניהם על מנת לגבש יסודותיה של עבירת הקשר.

דיון והכרעה

קביעות עובדתיות מקדימות

מאזיני קו המאבק – האם היו קבוצה מוגדרת אותה ניתן לשדל ועמה ניתן לקשור קשר?

76. השאלה העובדתית הנמצאת בבסיס המחלוקת בין הצדדים היא האם "מנוי" קו המאבק היו קבוצה "מוגדרת", בעלת הבדל הזהות הפרטית של הנמנים עליה, אותה ניתן לשדל, ועמה ניתן לקשור קשר, או שמא, המדובר על קבוצה אנונימית, בלתי מוגדרת, ועל כן הרכיב הנסיבתי שביסודות העבירה לא מתקיים.

⁸ ובכך "פתח את השער" אל "דברי העידוד" בקו המאבק (יוער כי אין בכך קביעה האם היו דברי עידוד אם לאו; שאלה זו תלובן בהמשך).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

77. התביעה טענה, בעניין זה, בין היתר, כי: "במקרה דן אין מדובר בציבור אנונימי, עלום זהות, אקראי ורנדומלי. מדובר בקהל בני אדם מוגדר וספציפי שהנאשם ידע למנות את כמותו (3700 מנויים שנמסר להם הקוד הסודי המאפשר רק להם להאזין לו בקו).

אותו קהל, המטרידים אשר קיבלו את הקוד הסודי, זיהו את הדובר ... ידעו כי הנאשם הוא שמנהל את הקו ומספק את אותו קוד סודי, ואילו מצד הנאשם, העידוד וההפצרה לבצע את גל השיחות המטרידות, בוצע כלפי אותו קהל ספציפי ומוגדר (שניתן לו הקוד) – של המתקשרים לקו". ובהמשך: "... אף אם לא היתה היכרות פרסונלית בין הנאשם לבין כל אחד ואחד מהמנויים המתקשרים... היתה לכלל קבוצת המטרידים מטרה משותפת בלתי כשרה – והיא הרצון לכפות על המתלוננים לפרסם את החברות בהן הם מועסקים בעיתון מסוים, בניגוד לרצונן. כל מתקשר הנמנה עם האמונה והכוונה במימוש הרעיון המרכזי בהתקשרויות, ושקיבל מהנאשם או ממיופה כוחו, קוד שהנאשם הגה אותו, ושהקשיב לתוכן המשלהב לבצע את ההתקשרויות, ולאחר מכן, התקשר בדבקות לאותו המספר שהנאשם הורה / פרסם / יצר שלוחה/ עודד – לכל הפחות קשר קשר עם הנאשם".

78. ההגנה מצידה טענה, בין היתר, כך:

"האם הנאשם יודע בכל זמן נתון מי הם מנויי קו המאבק ואליהם הוא מכוון את דבריו... הרואים בנאשם מנהיג אשר להוראותיו הם נשמעים ולשידוליו הם משתדלים. מאליו מובן כי השערות אלה מגוחכות, כל מי שמשיג קוד סודי מן הנאשם או מאחרים ושמענו רבות מעידים כי הקוד הסודי שבזכותו אתה הופך חבר בקו המאבק, הסתובב ברחובות בבתי הכנסת בכוללים ואיש מעולם לא העמיד דרישה מיוחדת כדי להפוך 'מנוי' לקו המאבק, עצם המושג מנוי בהקשר זה הוא בכבוד הראוי שטות גמורה.

מדוע מתעקש התובע בכתב האישום ובסיכומיו להתייחס ל' מנויים' על קו המאבק כעין חבורה מאוגדת באמצעות קו המאבק והם קהל המשודלים של הנאשם... מדגיש זאת התובע כי היטב הוא יודע, שעבירת השידול או עבירת הקשר אינם מתממשים לעבירה, כאשר דברי השידול מופנים לכולי עלמא וכאשר אינם מכוונים לעבירה מסוימת על ידי אדם מסוים או אנשים מסוימים".

ובהמשך:

"...אין לקו המאבק מנויים, כל המשיג את הקוד נכנס ואין לנאשם מושג מי אלה שנכנסו לקו המאבק. מכאן כי על התביעה להוכיח לגבי כל אחד ממעשי ההטרדה המנויים בכתב האישום, כי הנאשם שידל את המטריד המסוים להטריד את המוטריד המסוים לבצע את מעשה ההטרדה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

המסוים האמור בכתב האישום". ובהמשך: "... הוא הדין בעבירת הקשר, הקשר הוא עם אדם, קונקרטי שיש לו גוף ופנים, אין קשר עם מנויי קו המאבק, כי אין גוף כזה, אין קבוצה קונקרטית כזו של מנויי קו המאבק. הקשר, כמו הסיוע, כמו השידול, נקשר עם אדם או אנשים קונקרטיים לביצוע עבירה קונקרטית. אין תיאור רחוק יותר מהמציאות לתאר את הנאשם כמפקדם של מנויי קו המאבק, כאילו כל מי שבאמצעות הקוד נכנס לקו המאבק, מבלי שלנאשם תהיה ידיעה כלשהי על כך, הופך מניה וביה למשודל ... והנאשם נושא באחריות פלילית לשידול זה הנעשה שלא בידעתו..."

79. לטעמי, צודקת התביעה מבחינה רעיונית-משפטית: אם היא היתה מוכיחה שמאזין פלוני קיבל את הקוד הסודי מאת הנאשם, התקשר לקו המאבק ושמע דברי עידוד או הפצרה לבצע עבירה, ולאחר מכן – ביצעה, או ניסה לבצע אותה, הרי שבהחלט ניתן היה להרשיע את הנאשם בחלקו כמשדל או קושר קשר לעבירות נשוא כתב האישום; זאת, גם אם הנאשם לא ידע בדיוק מה עשה המאזין, אלא היה רק מודע לכך שהוא עתיד לבצע עבירה מסוימת בעלת יעוד מוחשי.

80. דא עקא, שמבחינה עובדתית – אין יסוד להנחות אלה.

81. ראשית, אמנם שוכנעתי כי טריגר אכן השמיע בקו המאבק דברים אשר ניתן היה לפרשם כעידוד לבצע עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק.

כך, למשל, קרא טריגר בקו המאבק: "... היום כולם, גם מחר וגם מחרתיים בשעות הבוקר, הערב והצהריים מתקשרים כולם... תרשמו את המספר אצלכם..." (קובץ מספר 7); "... רצופה בלי שום הפסקה, שוב ושוב מתקשרים, לא מתייאשים... כל החברות כולם כולם" (קובץ מספר 12); "טלפונים כולם, כל אחד ואחד..." (קובץ מספר 13); "... שכל אחד יעשה מה שנוח לו, לפחות כמה טלפונים הוא מרים..." (קובץ מספר 14); "... מוקד המאבק... ציבור בני התורה אייכם? היכן אתם? אני מתקשר... לא תפוס ולא כלום, זה נראה כאילו כולם נרדמו בשינה עמוקה. הציבור בני התורה אייכם, אייכם, היכן אתם? תתעוררו. תתחילו להתקשר לחברות, תתחילו להתקשר... אם לא המאבק, מתי שיש הפגנות... אבל בנתיים... כולם מתקשרים... הם משנים גישה וזה חשוב ללחוץ הלאה והלאה אבל חשוב לטלפונים, יום ולילה ולא ישבותו, טלפונים כל הזמן וכל הזמן..." (קובץ מספר 15).

82. ברם, מעבר לדברי עידוד אלה, לא הוכחו העובדות שעמדו בבסיס טענות התביעה. כאשר מתבוננים ממעל, ממעוף הציפור, על הפרשה, אכן נראה לכאורה שידו של טריגר היתה במעל, וכי "ברור" (במרכאות כפולות) כי אכן עבר את העבירות המיוחסות לו, או לפחות את חלקן.

אבל, כאשר מנמיכה הציפור-המשפטית טוס, והיא נוחתת ממש על הראיות, נוברת ומפשפשת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

במקורה הדק בקלאסריס, ביסודיות, אזי נגלית – במבט קרוב ובוחן – כי לא כצעקתה, או כציוצה.

להלן אראה איפוא, בהרחבה ובפירוט, כי התביעה לא הוכיחה **מתי** הושמעו דברי ה"עידוד" בקו המאבק (אם בכלל, לגבי חלק מהאישומים), לא הוכיחה **מתי** שמעו המטרידים את דבריו של הנאשם שם (אם בכלל), וכן לא הוכח כי הדברים הללו הביאו את המטרידים לבצע העבירה. ההיפך הוא הנכון: המטרידים, כולם כאחד, סיפרו כי היה להם מניע, יסוד נפשי עצמאי משלהם, והם לא היו צריכים את שידולו של קו המאבק על מנת לקום ולבצע את העבירות.

83. אשר ל"קוד הסודי" ולרכיב הנסיבתי: הנאשם אישר כי הוא יצר את הקוד הסודי, הגה אותו ושינה אותו מפעם לפעם.

למרות זאת, ואף שחלק מהמטרידים סיפרו כי הם קיבלו את הקוד הסודי מאת הנאשם עצמו, רובם הסבירו, ונראה שלא היתה מחלוקת על כך (לא הובאה כל ראיה אחרת), שהקוד הסודי "הסתובב" בבתי כנסת ובמקומות אחרים, עבר "מפה לאוזן" ובכלל – לא היתה כל מניעה למי שהיה חפץ לקבל את הקוד – להשיג אותו בסופו של דבר, ולא דווקא באופן בלעדי מהנאשם.

ודוק: אפילו עקיבא כץ, שנוא-נפשם של מאזיני קו המאבק, שלא יכולה להיות מחלוקת שלא הנאשם מסר לו את הקוד, הצליח להניח את ידו על הקוד הסודי, ולהקליט את דבריו של טריגר בקו המאבק.

84. אשר על כן, מעבר ליסודות האחרים שלא הוכחו לעיל, אף לא ניתן לומר כי טריגר היה המקור הבלעדי לניפוק הקוד הסודי, ואין כל ראיה לכך שמאזיני קו המאבק שלו היוו קבוצה ספציפית שהוגדרה על ידי הנאשם⁹, שכללה הבדל בזהות הפרטית של הנמנים עליה.

עדויות המוטרדים (המתלוננים)

85. לא היתה מחלוקת בין הצדדים, וההגנה הסכימה, כי המוטרדים נשוא כתב האישום אכן הוטרו, ונפגעה שלוות נפשם כתוצאה מהתקשרויות רבות אליהם, על רקע הסכסוך בין נאמני עיתון הפלס, לבין תומכי עיתון יתד נאמן. ההגנה טענה, כי התביעה לא הוכיחה את הקשר בין שיחות הטלפון שהתקבלו אצל המוטרדים, לבין העובדות נשוא כתב האישום, ואף לא עימתה אותם עם פלטי השיחות הרלוונטיים.

⁹ לא נעלם מעיני כי הנאשם העריך שהיו 3700 מנויים לקו המאבק, אולם ברי שאין בכך כדי להוכיח שהוא ניפק, לכל אחד ואחד מהם, את הקוד הסודי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

86. ראיתי לקבוע, כממצא עובדתי שעליו לא יכולה להיות מחלוקת, כי כל המתלוננים נשוא כתב האישום אכן הוטרדו, מי יותר ומי פחות, ונפגעה שלוות נפשם (לעיתים גם של משפחתם), באופן משמעותי.

חלק מן העדויות של המוטרדים עורר אי-נחת של ממש, אף אמפתייה, ובנקל ניתן היה להיווכח כי עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, הגם שאינה מן החמורה שבעבירות עלי ספר החוקים, איננה ענין של מה בכך כלל ועיקר.

87. ראו למשל את עדותו של יעקב הלפרין, אשר שיתף את בית המשפט בפגיעה שנגרמה לו עקב שיחות הטלפון הרבות שהגיעו אליו; כך העיד, בין היתר:

"התלוננתי על כך שאני מקבל אין ספור שיחות טלפון גלויות וחסומות מפעם לפעם הודעות, סמס, שלא נותנים לי מנוחה לא ביום ולא בלילה, זה ממצה".

ובהמשך:

" ש. איך השפיעו השיחות האלה על שגרת יומך?

ת. שיבשו לי את החיים בצורה דרמטית. כשזה היה מזוהה מי שלא זיהיתי לא הרמתי. כולל אנשים שאולי היו צריכים אותי ולא עניתי, כולל ספקים ולקוחות וכו'. כשזה היה מזוהה היה לי איפון שיכולתי לחסום כל הזמן הייתי חוסם. כשזה הפך להיות חסום לא הרמתי אף חסום. זה גרם לכך שהרבה מרכזיות בחו"ל הופכות מספר לחסום ולכן זה פגע לי במסחר ולא יכולתי לענות לספקים שלי מחו"ל".

88. עם זאת, אמפתייה וצער לחוד, והרשעה בפלילים – לחוד. ברי שאין די בקביעה דלעיל כדי להצביע על אחריותו הפלילית של טריגר ביחס לעבירות הטרדה הספציפיות נשוא כתב האישום. להלן נבחן אם הצליחה התביעה לקשור, עובדתית, בין הטרדות שהתקיימו ועלו מעדותם של המוטרדים, לבין העובדות נשוא כתב האישום. לא אשים את הקורא במתח: התשובה לכך, ביחס לרוב המכריע של האישומים - היא שלילית.

עדויות המטרידים (המתקשרים)

89. התביעה טענה, ביחס לכל המטרידים, כי הם "הגיעו למשפט במטרה אחת להגן על הנאשם, לא היה עד שלא היה זקוק לרענון או להגדרתו כעד עוין"; ובמקום אחר: "... ברור שהמטרידים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

העידו מטעם וברור שרצו לשוות מצג לפיו הנאשם ופועלו היו זניחים ניסו להסתיר ו/או לצמצם את גודל משקלו של הנאשם. דווקא מתוך ניסיונות אלה, נכון הוא לראות את מעמדו של הנאשם ביחס לאחרים. לדעת המאשימה – בדרך טבעית ומתוך פעולותיו מדרג עצמו במעמד מסוים ושונה מיתר המעורבים, בהקשר הזה לכל התשובות המתחמקות של המטרידים כאשר נשאלו על ידי בית המשפט מה מעמדו של הנאשם בעיניהם. לא בכדי מרבית המטרידים סיפרו בתחילת עדותם שהשיגו את המספר ממקור כזה או אחר ורק אחר ריענון עד מסרו כי השיגו קו המאבק...".

90. לאחר עיון בעדויותיהם של המטרידים, מצאתי כי לא ניתן לקבל את טענת התביעה דלעיל. חזקה על התביעה, שאם סברה כי המטרידים העידו "מטעם" הנאשם, ברי שהיתה חוקרת, או שואלת אותם אודות ההנחה הזו (רק העד ריזי נשאל על כך במפורש).

אכן, חלק מהעדים נזקקו ל"ריענון" ביחס לשאלת מקור מספר הטלפון שהיה ברשותם, ואולם, הם לא נשאלו אודות הטעם לכך (אולי פשוט שכחו עובדות, רק או בין היתר מפאת חלופי הזמן הרב מאז ביצוע העבירות?). למעלה מכך: התביעה לא ביקשה להכריז על המטרידים כעל עדים עוינים ולחקור אותם בחקירה נגדית, ולא ביקשה מבית המשפט (פרט לעד ריזי) להגיש את הודעתם במשטרה חלף עדותם בבית המשפט.

ודוק: עד שזקוק ל"ריענון" בנקודה מסוימת, או כזה המתחמק ממתן תשובה, יכול בהחלט, באופן תיאורטי, לכרסם במהימנות או במשקל עדותו. עם זאת, במקרה דנא, לא ניתן לראות בכך ראייה בלעדית על בסיסה ניתן לקבוע שהמטרידים העידו "מטעם" הנאשם, גם אם הם מאותה "קבוצה", קל וחומר כאשר התביעה לא ביקשה לרדת ולחקור את שורש הסיבה או הצורך בריענון, או את הטעם ל"התחמקות".

91. שוכנעתי, איפוא, כי אין לטענה שהמטרידים הגיעו לבית המשפט על מנת לשקר לטובת הנאשם על מה שתסמוך.

92. אדרבא, המטרידים דווקא סיפרו גם על פרטים אשר לא עלו בקנה אחד תמיד עם טובתם האישית, חלקם הודו שביצעו שיחות טלפון רבות אל המוטרידים, העידו שהם רצו להביע את כאבם ותסכולם, הם סיפרו אודות קו המאבק, שיתפו את בית המשפט בחלקו של טריגר ביחס לקו, כמו שהם ראו אותו, ובעיקר התרשמתי מעדותם כי הם חשו פגועים מאוד, כל אחד באופן אישי, מאנשי יתד נאמן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

93. ואולם, אפילו אקבל, רק תיאורטית ולצורך הדיון, את טענת התביעה ביחס למהימנות המטרידים, הרי שהיא לא הציגה כל ראיה נגדית או אחרת, על מנת לתמוך במסקנתה שקו המאבק הוא שהביא אותם לביצוע עבירות ההטרדה.

מכאן שגם דחיית אותם סיפורים אישיים של המטרידים, כמניע להטרדתם של נציגי החברות (כטענת התביעה ולבקשתה) – עדיין אינה מובילה למסקנה שקו המאבק הוא שעמד בבסיס היסוד הנפשי אצלם.

שיחות בנות שנייה אחת או שיחות "ל.ח."

94. ביחס לכל האישומים נשוא כתב האישום, הגישה התביעה פלטים של מחקרי תקשורת שלימדו על השיחות שביצעו המטרידים אל המוטרידים; מחקרי התקשורת אלה, הראו, פעמים רבות, שיחות שאורכן היה שנייה אחת, "0.00" או "ל.ח."¹⁰.

95. ההגנה טענה כי "התובע לא הסביר לנו באמצעות מומחים לדבר, מה פירוש הערות אלה – הכוונה היא ל.ח. לדעתי 'ח' זה חסום"; עוד טענה ההגנה, כי לא הוכח שהשיחות, שנראה בפלט השיחות היוצאות כי ערכו משך שנייה אחת, אכן הגיעו ליעדן, משום שלא הוגשו פלטי השיחות הנכנסות, ולכן לא ניתן ללמוד, על סמך פלט שיחות יוצאות בלבד, כי אכן השיחות הגיעו ליעדן. כן הוסיפה ההגנה, כי "התביעה לא הביאה את פלטי קבלת שיחות מן המתלוננים ונמנעה מלהסביר באמצעות מומחה, את טיבן של שיחות השנייה. מחדל זה הוא רשלנות, או גרוע מזה התביעה ידעה כי שיחות השנייה אינן שיחות אמיתיות ונמנעה מלמסור לבית המשפט מידע זה".

96. התביעה השיבה, כי "באופן עקרוני ההגנה לא התמודדה עם טענת המוטרידים לפיה הוטרו אלא העלתה השערות שאינן בתחומה בנוגע לשיחות בנות השנייה שהתבצעו בחלק מהשיחות... התקשרות לתא הקולי שהתמלא... בל לא נשכח שאף ולא מטריד אחד לא הכחיש כי התקשר למוטרד זה או אחר, כל אחד עם גרסתו שלו. לא ניתן לקבל טענות ההגנה לפיהן שיחות בנות השנייה נהדפו על ידי חסימה טכנית בוודאי לא לאור גרסאות המתלוננים".

97. יובהר, כי בקשר לעבירת השידול, אכן יש נפקות לשאלת התקיימותה של העבירה העיקרית, או לפחות ניסיון לבצעה (הטרדה באמצעות מתקן בזק); עם זאת, שיחות רבות, עשרות שיחות, בנות שנייה אחת, גם אם לא הגיעו ליעדן – מגלמות, לכל הפחות, ניסיון להטרדה באמצעות מתקן בזק.

¹⁰ התובע הבהיר, לשאלת בית המשפט, כי המדובר ב"ללא חיוב".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

98. קביעתי לעיל מפחיתה, ולמעשה, כמעט מאיינת את חשיבות הפלוגתא בין הצדדים, שכן אין בכתב האישום שיחות בנות שנייה אחת שאינן חוזרות על עצמן עשרות פעמים, ברצף. על כן, גם אם המדובר בשיחות שלא הגיעו ליעדן, אלא רק ניסו להגיע לשם – הרי שעדיין יש לבחון האם הנאשם שידל את המתקשר שהטריד, או שלמצער - ניסה להטריד.

99. השוטר אייזיק סימון (להלן: סימון), נשאל בחקירתו נגדית האם השיחות הקצרות הגיעו ליעדן, או שמא; סימון העיד כי הוא משרת במשטרה במשך 30 שנים, ותפקידו במועד הרלוונטי לכתב האישום היה ראש מחלק הונאה של מחוז ירושלים, שריכז את החקירה. סימון העיד, ביחס לשאלה המתוארת לעיל, בין היתר, כך:

"ש. אחרי שהוצאתם פלטים הם הועברו לסנגוריה. אני מראה לך דוגמה שמייצגת 99 אחוז מהפלטים שקבלנו. כל אחד מהם נוגע לעד שהופיע במשפט. אני נותן לך פלט שיחות של יעקב וסרשטיין ואני מודיע לך שזה הפלט היחיד שקבלנו בקשר לאדם זה, תעייין בזה. אפנה אותך בעיקר לעמודה של משך השיחה. היא לא עולה על 2-3 שניות ולא יכולה לבטא שיחה. אז זה לא סוג הפלטים שהשתמשת בהם

ת. גם שיחה שלא נענתה או נענתה כעבור שניה או שתיים זו שיחה. הצלצול קרה. יש צלצול. ש. אבל אני עוסק בפן אחד שחקרת אותו הוא השיחות המאיימות והמטרידות וכולי. זה משתקף מהפלט הזה?

ת. אומר כך – הפלט הוא גדול ורב. זה תדפיס של חלק מהפלט ויש דיסק ובו את כל פרטי השיחות. שנית, כשאני מדבר על תוכן של שיחה אני מפנה לעדויות של העדים, ואפשר לשמוע את מה שהם אמרו בשיחה. אתה נותן מדגם לא מייצג

ש. בא אליך בן אדם ואומר התקשרו אלי בלילה, אומרים לי אתה מפרסם בפלס, אתה אדם לא ראוי. אז אני הולך לחפש ראייה פורנזית. הראיות של הפלטים הן פורנזיות ואני רואה שאין שיחות. יש רק שניה או שתי שניות. אני שואל אותו האם אתה רוצה לתקן את התלונה שלך, מה תגיד אז?

ת. יש הרבה מאוד שיחות שבוצעו, יש פלט מאוד רחב וגדול, שמכיל אלפי רשימות של התקשרויות.

ש. אנו נמצאים בבית משפט, לאחר שהוגש כתב אישום. האדם הזה וסרשטיין עומד במוקד כתב האישום מאישום 3 עד אישום 13. שמגיע למתלוננים שונים. בן ציון פדר וכולי. אנשים שקבלו שיחות מהמספר הזה. אני אומר לך שמאחר ואני כסגור חייב לקבל את כל החומר החקירה כולל פלטים אני אומר לך ומילה שלי - שאין ולא קבלתי פלט אחד שנוגע לוסרשטיין שיחה אמיתית של יותר מ10 שניות. כל השיחות שאני קבלתי זה שניה. למה? ת. שוב פעם אחזור – מדובר באלפי רשימות תקשורת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

- ש. לא מעניין אותי אלפי רשומות.
- ת. אני מתיחס למסמך שנתת לי. במסמך הזה יש רשומות תקשורת ויש שיחות נכנסות ויוצאות מהטלפון שלו והנמען אני מניח הוא הקורבן אבל לא בדקתי את זה ואני רואה את השיחות.
- ש. כעו"ד שחוקר חקירה נגדית, שיחה של שניה אחת לא יכולה לכלול דיבורים או איומים. איך תסביר את זה?
- ת. היו הרבה מאוד שיחות ויכול להיות שזה מופיע בפלטים אחרים ולא בפלט זה.
- ש. זה יכול לבטא גם אדם שחסם את הטלפון שלו לשיחות האלה, אדם שחסם את השיחות?
...
- ש. עזרא רשתי – זו ההודעה היחידה, הוא מתלונן מופיע בכתב האישום, והוא אומר לשוטר אגינהו – הם מתקשרים ואומרים לי שאם נמשיך לפרסם ביתד נאמן הם יפסיקו לקנות מוצרים של אסם. ידאגו להחרים את החברה בכל המגזר החרדי. הם דורשים באיומים שאנחנו נפרסם אצלם הכל דרך הטלפון. אתה מסכים כשוטר שאמירות מסוג זה לא יכולות להיכנס לסד הזמן שמופיע בפלט, אי אפשר להגיד את כל זה תוך שניה?
- ת. כל התקשרות, יש הרבה מאוד פלטים שאתה צריך לראות פלט מסוים. זה שאדם חווה הטרדות או שאיימו עליו זה לא אומר שזה בשיחה הזו. אולי בשיחה אחרת.
- ש. כאחראי על החקירה יש לך הודעה של רשתי, יש להניח שהלכת לבדוק בפלטים שלו האם אכן יש פלט שמחזק את הדברים שלו? חפשת אם יש שיחות של דקה או שתיים?
- ת. למיטב זכרוני, אני לא זוכר מי זה עזרא רשתי. מבחינתי זה שם שאמרת לפני דקה. היו הרבה מאוד מתלוננים ולא זוכר את כולם.
...
- ש. היא מופיעה בכתב האישום, אישום 13. היא מסרה הודעה והיא אומרת כך - השוטר הלך אליה לגבות את ההודעה. היא מספרת – הרקע לכל ההטרדות הוא אי פרסום בעיתון אופן ההטרדה כללו איומים והחרמות. איום והחרמה. קבלנו את הפלט שלה וכולם שיחות של שניה עד שתיים שלא יכולות לכלול איום. נגיד בתאריך 20.12 יש שניה אחת, שניה אחת ו 18.28, שניה אחת ו 18.42 ותו לא. 3 שיחות שלא נענו. או שהוא טרק את הטלפון או שהוא חסם
...
- ש. מפנה לאישום 14 בסי' 3 – התקשר 10 שיחות שלא נענו, אתה יודע אם שיחה של שניה אחת באמת נענתה, היה צלצול בכלל?
- ת. אני מתיחס לעדויות העדים, הם אומרים שהטלפון צלצל והטריד אותם.
- ש. אומר נציג המשטרה בבית המשפט ביום 15.3.15 בפתח תקווה, דוד כהן – מדובר בכמויות של מאות שיחות לכל חברה באופן ששיתקה את הפעילות העסקית... מדובר בהיקף העבירות ארצי... האם הראית לביהמ"ש מה מיוחס לנאשם, שמיוחס לו 10 שיחות בתקופה של חודש וחצי? איפה מאות השיחות למישהו? איפה יודעים שהטלפון צלצל בכלל? אני אומר לך שהוא לא צלצל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

- ת. גם שניה זה צלצול...
ש. מה אתה יודע?
ת. לא עשיתי קורס בבזק...
ש. אני אומר לך שאלה שיחות מטלפון ואם אתה חוסם, אני אומר לך שאם אני חוסם מישהו בטלפון שלי אז אני אפילו לא אשמע צלצול, זה יצלצל ויקבל מיז הודעה.
ת. זה אתה אומר, בסדר.
ש. אתה חושב אחרת?
ת. אני לא יודע".

100. עלה מעדותו של סימון, כי הוא לא יכול היה להעיד, בוודאי שלא ברמת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי, כי שיחות בנות שנייה אחת או שתיים אכן הגיעו ליעדן (והטלפון של הנמען אכן צלצל, משמע - הטריד), ואמר, בכנות, שהוא לא יודע, ויש לעיין בעדותם של המוטרדים ביחס לקבלת השיחות אצלם.

101. אני מקבל את עדותו של סימון בעניין זה, שנדמה כי אין חולק עליה, וקובע כי על מנת לקבוע ששיחה בת שניה אחת (או ל.ח או 0.00) הגיעה ליעדה, אין להסתפק בפלט השיחות היוצאות, או הנכנסות, ממכשיר הטלפון של המטריד או המוטרד, אלא שחובה לתור אחר ראיות נוספות, כגון עדות המתלונן ביחס לשיחות הספציפיות נשוא המחלוקת.

האישומים

החלק הכללי של כתב האישום: הפילוג והמחלוקת בין יתד נאמן לבין הפלס, וחלקו של טריגר בקו המאבק

102. כתב האישום מספר, בחלק הכללי, כי "עיתון יתד נאמן הינו עיתון יומי המופץ חינם לציבור הליטאי חרדי בארץ. בין היתר, מתפרסמות בו מודעות פרסום בתשלום מטעם חברות שונות... במהלך שנת 2012 הוקם עיתון הפלס המופץ אף הוא בחינם לציבור הליטאי חרדי בארץ, וגם בו מתפרסמות מודעות בתשלום המהוות חלק מהכנסות העיתון".

על פי כתב האישום, הרקע לאירועים המפורטים הוא, נטוע בטענה של הנאשם ונאשמים אחרים בפרשה, כי החברות, בהן עובדים המתלוננים, נמנעות מלפרסם עצמן בעיתון הפלס. בהמשך לטענה המתוארת, בהנחיית הנאשם – "החלה מסכת הטרדות ואיומים נגד עובדי החברות... ועל מנת להגביר ולהרחיב את מסכת הטרדות, הקים הנאשם את קו המאבק... הגישה אליו מתבצעת באמצעות קוד סודי שאותו מספק הנאשם... לאחר הקשת הקוד הסודי, שומע המתקשר הקלטה של הנאשם, כשהוא קורא למאזינים להטריד ללא הרף את החברות..."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

המתקשר לקו המאבק באמצעות קוד הגישה מקבל הנחיות, אותן הקליט הנאשם מראש, ביחס לזהות עובדי החברות שאותם יש להטריד. בנוסף, חושף קו המאבק את מספרי הטלפון של עובדי החברות, ואף מאפשר הפניית שיחות ישירות אל מספרי הטלפון של עובדי החברות".

103. טריגר, במענה לכתב האישום ובעדותו בבית המשפט, הודה במרבית עובדות החלק הכללי של כתב האישום; הוא סיפר על הרקע להימנעות מפרסום בעיתון הפלס, לדבריו, שהיה סכסוך בין שני פלגים בחברה החרדית: ציבור הרב שך ואחריו הרב אלישיב, מעיתון יתד נאמן, ומנגד ציבור הסר למרותו של הרב אורבך (הפלג הירושלמי, בני התורה), מעיתון הפלס.

טריגר הודה כי הקים את קו המאבק על מנת ליצור "לחץ" על החברות לפרסם בעיתון הפלס, אישר כי ניפק "קוד סודי" למתקשרים אל הקו, הודה כי הוא היה הדובר שם (לפחות בתחילת הדרך), וסיפר שהקו כלל גם מספרי טלפון לצורך ביצוע שיחות הטלפון.

104. טריגר שלל כי קרא בקו המאבק "להטריד", אולם בהחלט אישר כי רצה "לשלהב את האווירה" על ידי שיחות טלפון ("... לא בלי הרף, אבל מצד שני לא טלפון אחד ביום. שהמחאה תישמע").

105. להלן גרסתו של הנאשם ביחס לרקע לאישומים, אשר לטעם בהקמת הקו, אופן הפעלתו, התכנים שהושמעו בו, ועוד. כך העיד הנאשם:

"קם עיתון חרדי שנקרא יתד נאמן, לפני 30 שנה. לפני זה היה בציבור החרדי עיתון אחד, שהיה נקרא המודיע. כתוצאה מחיכוכים בציבור החרדי והבדלי גישות אידיאולוגיות הקים הרב שך ז"ל עיתון הקרוי יתד נאמן. בגלל שבציבור החרדי העיתון הוא לא רק חומר חדשות, הוא השופר שמבטא את ההשקפה האידיאולוגית של כל קבוצה. ולא בכדי יש לציבור החרדי שחלקו מועט באוכלוסייה הכללית, הכי הרבה עיתונים מודפסים כיום. לכל תנועה או מפלגה יש עיתון שמבטא את ההשקפה והאידיאולוגיה שלה והייצוג שלה. אין בציבור החרדי אינטרנט או פייסבוק. הביטוי היחידי בא דרך עיתון שכל קבוצה או מפלגה, מפלגת ש"ס או אגודת ישראל, יש סיעה מרכזית של ליצמן ושל מאיר פרוש, לכל אחד יש עיתון.

...

ת. המחלוקת האידיאולוגית היתה בעיקרה יחס של החרדים הליטאים כלפי כל מיני מגמות חדשות בציבור החרדי, כמו מה שנקרא חרדים חדשים, חרדים חדשים זה כאלו שגדלים, אפשר להיות עם אייפון ואינטרנט, אפשר ללבוש חולצות כחולות, וגישה לאינטרנט למרות שגם היום יתד נאמן תוקף אבל הגישה היתה יותר פתוחה ולקרב את כל מי שלובש כיפה אל מול גישת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

הרבנים שניהלו את יתד נאמן ועורך העיתון, אחז גם הרב, מי שהיה מנהיג הציבור החרדי אחרי הרב שך, הרב אלישיב, שהציבור החרדי צריך לשמור מפני כל חדירה של הרוח הישראלית, הרוח החדשה, אינטרנט, כל מה שלא מקובל על הציבור החרדי, צריך לשמור על אדיקות ולהתרחק מהרוח הזרה".

106. הנאשם בעדותו סיפר כי בין הפלגים היה סכסוך ארוך שנים, במסגרתו חווה הפלג עליו נמנה, של תומכי הרב אוירבך, "דה לגיטימציה" מצד תומכי יתד נאמן. ההגנה הגישה מסמכים רבים על מנת לתמוך בטענתה זו (נ/4 – נ/22). כך למשל, הוגשה כתבה מאתר "כיכר השבת" מיום 15.1.2013 (נ/6); מהכתבה עלה, כי עורך עיתון יתד נאמן, ישראל פרידמן, כתב על אנשי עיתון הפלס, בין היתר, כך: "הם פשוט 'מוסריים' של היכלי הישיבות... הם פשוט מפקירים בזדון את בני התורה...", ובהמשך: "עולם התורה זועק בשעתו הקשה גורו לכם משיחי דרך, מרעילי הבארות. היכלי הישיבות זועקים אל תלכו שולל אחרי מבעירי אש נקמות חדל אישית". עוד עלה מהכתבות שהוגשו, בין היתר, כי אנשי יתד נאמן כינו את קוראי הפלס "אספסוף של פורעי עול" (ת/7) ו- "מושכני זנבות" (ת/9). עוד הגישה ההגנה מסמכים שהצביעו על התנכלות לתומכי הפלס, על ידי פיטורים מהעבודה על רקע תמיכה בהם (נ/12), ועדותו של אופנהיימר יעקב מיום 21.11.2016, נ/14, ועוד.

107. בהמשך עדותו, הציג הנאשם את עיתון הפלס משנת 2012 (נ/23), שם היו פרסומות של חברות שונות, ביניהן שטראוס, הפניקס, ויזה כאל, סנו, ועוד. לטענת הנאשם, נוכח לחץ שהופעל על המפרסמים מצד תומכי יתד נאמן, פסקו הפרסומים בעיתון הפלס, ו- "משך השנים הראשונות העיתון היה נקי מפרסומות וכל מי שניסה לפרסם חטף גל של איומים קשים, חרמות, נידויים, קללות..."; הנאשם סיפר על הכאב שגרם היעדר הפרסום לציבור עליו הוא נמנה, ולו באופן אישי, כך:

"כל אחד בציבור שהיה מזוהה עם הפלס זה כאב עד מאוד. איך יכול להיות שאני לקוח של חברה מסוימת, משלם להם כסף על כל מיני מוצרים שלא לדבר על חברות ממשלתיות, אני משלם מיסים כמו כל אברך אחר, ואותי מדירים? אני לא זכאי לשום מידע, אפילו מידע ממשלתי על תחבורה, אין לי מידע מחברת החשמל, מה מסוכן ומה לא, מתי עובדת ומתי לא, דברים שמפרסמים בכל העיתונים. חברת חשמל מפרסמת, לשכת הפרסום הממשלתית, חברת אסם ותנובה. ואני כאילו אוויר, לא קיים. אני חושב שתחושת האפליה היא הכי פוגעת שיש, זה מובן. כאילו אתה סוג ג', אתה לא קיים זו תחושה פוגעת מאוד וזה היה כאב נורא של ציבור של אלפי אנשים איך מחרימים אותנו? אני זוכר שזה היה כאב מטורף, מתי יגמר החרם? ובפרט שכל זה לווה מתוך מטרה לשלול את הלגיטימציה של הציבור, הפלג הירושלמי עיתון הפלס ולרדוף אותו, להציק לו, לרדת לחייו, כמו שראינו ושמענו".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-04-14763 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

108. אודות הסכסוך בין הפלגים סיפר בעדותו (מטעם התביעה) בבית המשפט גם אורלינסקי שלמה זליג (להלן: זליג), שהיה בעת הרלוונטית לכתב האישום מנכ"ל עיתון יתד נאמן; הוא השיב לשאלת הסניגור כי העוינות בין הפלס לבין יתד נאמן החלה בימים שלאחר הקמת עיתון הפלס. זליג גם סיפר בעדותו שלטעמו אז, בשנים 2012-2016 החלו ההטרדות. עוד הוסיף כי אנשי יתד נאמן ראו באנשי הפלס כמי ש"מבזים חכמים", וזאת "מהיום הראשון".

109. הנאשם סיפר, כי "פקעה סבלנותו", ולכן הוא החליט להקים את קו המאבק, שנה וחצי-שנתיים לאחר שעיתון הפלס הוקם. לטענת הנאשם, הרבה טרם "התעוררותו" קמו "התארגנויות פרטיות שכבר אז צלצלו אנשים לחברות על מנת להביע את מחאתם". טריגר סיפר אודות הטעמים שעמדו בבסיס הקמת קו המאבק, כך:

"אני האמנתי שעיקר הקמת הקו בזמנו היתה כדי להוכיח שאנחנו ציבור גדול ששווה הרבה. כלומר, שאלתי חברים בואו נקום ונעשה מעשה. הרי יש חברות שמתפרנסות מאיתנו, כמו חברות של קופת חולים שמרוויחה על כל נפש הון תועפות. רואים בכל הטלפונים, אזרח פעוט מקבל כל חודש טלפונים מקופת חולים, והיא מרוויחה הון תועפות. היו מפרסמים בעיתונות החרדית וכמובן עלינו שמים פס. מבחינתם אנחנו אוויר. אז אמרתי נארגן קבוצה שעוזבים את קופת החולים ואת הבנק ובוא נראה אותם גיבורים. ועל זה הוקם במרץ אפריל 2014 אני מקים קו, שידבר על זה, את קו המאבק. הקו הוקם לצורך תעמולה, זה טלפון שמי שמחובר אליו יכול להתקשר ולשמוע הודעות כמו רדיו, פה זה טלפון שמחייגים 07 וכשמגיעים הטלפון עונה ברוכים הבאים לקו המאבק, להאזנה הקישו 1, השארת הודעות 2 וכולי. לפני זה לראות את הציבור כמה הוא מובן לעשות מעשה, זה מאוד כאב לכולנו ואין מילים להסביר..."

110. טריגר אישר, כי "הוא בעצמו" הקים את קו המאבק והעיד: "אני פתחתי את הקו ואני הייתי המנהל של הקו". הנאשם הוסיף כי "רק מי שמתחבר יכול להתקשר"; וסיפר כי ההתקשרות הצריכה קוד סודי לאחר ש"פרצו לקו". מי שהתקשר אל הקו, כך סיפר הנאשם, שמע את קולו, וההודעות שהוא השאיר שם. הנאשם העיד בחקירתו הנגדית כי "...חודש אחד החלפתי 5 פעמים ובחודשים אחרים... פעם בכמה חודשים".

111. שבוע לאחר הקמת הקו, החליט טריגר לפרסם שם "מספרים": "במקום שרק בבתי כנסת יפרסמו את המספרים נעשה זאת בקו", אמר. הנאשם הוסיף כי לאחר "פחות מחודש הקו הפך לקו שמאגד את הציבור, היה שיח בין אנשים שהיו מתחבאים ולא פחדו להזדהות ברחוב, סיפרו מה עברו. היו המון סיפורים. ובהמשך הקו הפך לכלי הציבורי החזק לשכנוע לעזור לעיתון למנויים, להביא עוד כוח, היה הסכמים לכל מיני חברות סחר..."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

אשר לפרסום המספרים בקו, סיפר טריגר כי "לא זכור לי שבקו היה טלפונים של אנשים, כמעט ולא היה. יש טלפונים יותר מפורסמים". הנאשם אישר כי "היתה קריאה בקו למחאה נגד העוול שנגרם לציבור", אולם שלל כי עודד אנשים להטריד, והוסיף: "... אמרנו בקו תדברו בעדינות, אנחנו לא באים להציק למישהו. אנחנו רוצים להסביר את המצב...". ובהמשך: "... אמרנו יותר מפעם אחת שאין להתקשר לפלוגי יותר מפעם אחת..."; עם זאת הוסיף: "... אין מחלוקת שמחאה עניינה ליצור לחץ. למה אומרים לך להתעלם מאנשים? אף אחד לא בא לפגישה קפה על קפה לשכנע אותו – הנה. רצינו לשכנע את המנכלים ואנשים הרלוונטיים שיש כאן ציבור שלם שהוא מודר".

112. בחקירתו הנגדית, אישר הנאשם שוב, לשאלת התובע, כי הוא הקליד "מספרים" בקו המאבק, כך: "... אכן, היה קו מאבק שגם אני הקלדתי בו מספרים. בהמשך הזמן הצטרפו עוד שהקלידו אבל בהתחלה זה היה אנוכי". בהמשך העיד הנאשם, בין היתר, כך:

"ש. מי היה אחראי לספק קוד טלפוני כדי לאפשר למאזינים לשמוע את התוכן בקו המאבק?"

ת. זה היה אני.

ש. תאשר לי שפורסמו מספרי נייד אישיים בקו המאבק?
ת. לא זכור לי באופן אישי איזה מספרים. הרוב לא היה מספרים... הרוב היה מספרים של משרדים. אבל היו גם מספרי טלפון.

ש. אז אני למד כי היו גם מספרים אישיים של אנשים פרטיים בקו המאבק שפורסמו?"

ת. כן.

ש. תאשר לי שפרסמת גם מספרים של בתים מספרי טלפון בתוך בתים של אנשים פרטיים בקו המאבק?
ת. לא זכור לי כזה דבר".

ובהמשך:

" ש. תאשר לביהמ"ש את המשימה לפתוח את הקו עשית על דעת עצמך ואף אחד מנציגי פלס או נציגים אחרים לא נתנו לך את ההוראה הזו?"

ת. חד משמעית. היתה אווירה ציבורית שצריכים מאבק. והקמת הקו אני יזמתי. קו המאבק התמקד בהתחלה בלבטל את כרטיסי ישראל כרטיסי קופות החולים.

ש. שאלת ב.ה. באופן כללי אתה מודה בעובדות של כתב האישום.

ת. כמו שאמרתי, הקו קם להקים את המאבק ואני אחראי לו, (הגם שהמאבק התחיל עוד קודם), אני רציתי לחזק את המאבק. אני האמנתי בעיקר בלעזוב קופות חולים. האמנתי שזה מה שישפיע יותר מהר מאשר טלפונים. **לא חלקתי על העובדות. אני לא חולק על העובדות**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

הכלליות של כתב האישום. מדובר במאבק אידיאולוגי, חלק ממאבק כולל, נגד חרם שבוצע

נגדנו.

צריך להיות טיפוש לחשוב שישתקו חברות, האדם האחרון שיפרסם בעיתון שישגע אותי..
רציתי להביא פרסומות לפלס. אני מתפלא על התובע שחושב שאני התכוונתי לשתק או לרסק חברה, כי איזו חברה משותקת תפרסם אצלי? הוא הדין גם בשיגועם של אנשים בקו הטלפון.

ש. למה צריך קוד?

ת. דבר ראשון היו הרבה דברים נוספים, כמו הסכמים.. יש אפליקציה, אם לא היה קוד אז כל אחד יכול להיכנס ולשמוע מה אני אומר. יש הרבה דברים פנימיים כמו הסכמים של עיתון הפלס או ציבור של אנשים, היו הסכמים שלנו עם חברות מסוימות ולא רציתי שאחרים יגיעו אליהם. אם היו יודעים שהפלס הגיע להסכם עם מרכול מסוים היו מאיימים על אותו מרכול ש. הקוד הזה נמסר ל 4000 איש. כיצד זה עולה בקנה אחד לשמר אינטימיות קבוצה קטנה, כאשר הקוד מתפרסם ל 4000 לא מוכרים?

ת. אני לא מסרתי רק למי שהכרתי. אחרים הגיעו למי שהכירו. זו היתה חברה שאחד מכיר את השני. לא אני העברתי לכל ה 4000. מי שלא בקבוצה שלנו לא קיבל את הקוד.

113. הנאשם סיפר על הדרך שבה מתקשר לקו המאבק שאב ממנו את המידע, בין היתר, כך: " היה לקו טלפון שהתקשרו אליו, בשלב הראשוני לא היה צריך ססמה כדי להיכנס, כל מי שהיה מוגדר כמחובר לקו היה נכנס אוטומטית, היה לו כמה שלוחות להאזנה הקש 1, השארית הודעת למנהל המערכת הקש 2, שמיעת מספרי פקס 3, טלפונים 4 וכולי. בהמשך היה הוספת ססמה וכל מי שהתקשר היה צריך להקיש ססמה סודית, היה יכול לשמוע את ההודעות".

בחקירתו הנגדית אישר הנאשם, לשאלת התובע, כי "היתה תקופה" בה "הקו הגיע למצב שבו אדם יכול להתקשר לקו המאבק, להיות מנותב לשיחה של חברה מבלי שהוא יקח דף ועט ויכתוב מספר אלא באופן אוטומטי".

114. הנאשם חזר על כך שמי ש"קרא להתקשר" לאנשים מסוימים או לחברות היה "בהתחלה" הוא: "אני מדבר על חודש חודשיים שזה היה אני. בהמשך הצטרפו עוד. הקו היה 30 איש סה"כ. אחכ ניהיה קו ציבורי. גם כשהצטרפו עוד אני הייתי בעל קו המאבק".

115. בהמשך עדותו, בחקירתו הנגדית, השיב הנאשם לשאלת התובע האם המטרה היתה "שלחוב המאזינים בקו לצורך ביצוע שיחות טלפון", כך:

" ש. תאשר לי שהמטרה שלך בהודעות הוא שלחוב המאזינים בקו לצורך ביצוע שיחות הטלפון?
ת. לא. זה היה כדי ליצור אווירה שאנחנו נאבקים. האנשים משולהבים מספיק בלעדיי. יש קו שנותן את האווירה, אנחנו כאן כדי להישאר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

...

- ש. אני שואל שוב – אתה מתנגד למושג שבו השתמשתי שהוא שלהוב?
ת. אני מתנגד לשלהוב אדם ספציפי שמתקשר
ש. שאלתי על כמה מאזינים שקבלו היתר לפי הקוד שפרסמת. האם אתה מתנגד לזה ששלהבתי אותם?
ת. שלהבנו את האווירה הציבורית שאנחנו לא ניתנים למרמס".

ובהמשך :

" ש. שאלת ב.ה. האם הורית בקו המאבק.... האם בדברים שאמרת בקו, אמרת לאנשים כאשר אתם פונים אמרו לאנשים לא לפרסם ביתד?
ת. היתה הבנה וזה היה המסר שהעברתי, שאנשים יאמרו למפרסמים אם אתם לא מפרסמים בפלס אל תפרסמו גם ביתד. שלא יפרידו, אם פלוני לא מפרסם בפלס שלא יפרסם גם ביתד.
ש. כשראית שאין פרסום בפלס מדוע לא נקטת או המלצת לנקוט במרד צרכנים, לא לרכוש מוצרים השייכים לאותה חברה, כמו שהוכחתם שאתם מסוגלים לעשות מול קופות החולים, מדוע העדפת להתקשר לבנות של מנכ"לים, לבתים בשעות הערב של מנכ"לים, שלא קשורים לפרסום, מדוע עשיתם את זה ?

ת. זה מה שעשו. היו בלי סוף קריאות בקו להחרים את תנובה, אבל גם ציבור של 100 אלף איש שיחרים את שטראוס לא תדע מזה. **איך ידעו? אמרנו נתקשר לחברות האלה ונוזיע להם**

החלטנו להחרים אתכם

ש. כמה פעמים לדעתך צריך להתקשר לאותה חברה ולהגיד להם אנחנו יותר לא הציבור שקונה מכם? תקופה, יום, שיחה?
ת. כל קמפיין שיש באוויר מהעיתונים החרדים תוך חרם על עיתון הפלס, אז התקשרו ואמרו אנחנו מחליטים להחרים אתכם ולא לרכוש מכם יותר
ש. תאשר לי שכל קמפיין שיכול להיות פעם בשבוע, או אחת לשבועיים שבו אתה נוכחת לגלות שהפרסום נעלם מעיתון הפלס או קיים ביתד בחרת אז להעלות תוכן רלוונטי עדכני בקו המאבק שיתקשרו לאותן חברות?
ת. נכון".

ובהמשך :

" ש. כשאתה אומר מלחמת עולם, למה הכוונה, מה רצית שאנשים יבינו?
ת. הדברים ברורים. אין פה פצצות ולא טילים. יש ענין לשלהב את האווירה שלא ירמסו אותנו. זה להתקומם על מצב שלא יחרימו אותנו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

ש. במטרה אמרת שהמשמעות שלך למלחמת עולם הוא לדרבן את הציבור שכולם יתקשרו ולא ישנו, להביע את הכאב שמתעלמים מאיתנו.... אתה אומר שכולם יתקשרו ולא ישנו. זה נכון?

ת. 4000 אנשים שהתקשרו? לא.

...

ש. אם הציבור שומע אותך 4000 איש שומע שיחה אחת, או הודעה אחת שאתה אומר לציבור שלך לעשות מלחמת עולם, מה אתה מצפה באמת?

ת. אני מצפה לשלהב את האווירה.

ש. איפה זה פוגש את מה שאתה אומר שהתקשרו בשעות מסוימות, תודה שאין לך שום שליטה על שעות השיחות של האנשים אותם אתה מעביר להם את ההודעה על מלחמת עולם?
ת. אם אנשים שומעים את ההודעות שלי, אמרתי להתקשר בנימוס ובשעות מקובלות. זה הכי טוב שיכול להיות.

...

ש. כשאתה אומר לקהל שלך אל תשתוק, אל תוותר, זה לשלהב את האווירה ולהגדיל את כמות המתקשרים? אם המטרה ליצור מודעות ולהיות רלוונטי ועדכני ובאותה נשימה אתה אומר אל תשתקו, המטרה היא להגדיל את מספר המתקשרים לאותם מספרים. נכון?
ת. לא נכון. היה מאבק קודם וגם אחרי שהקו נסגר. יש מציאות שאדם לא רוצה להרגיש בודד בצריח. אדם לא אוהב לשמוע שמוחקים אותו. אנחנו לא שותקים על מה שעושים לנו.
ש. כשאתה אומר למאזינים בשיא השמיעה של הודעות תתקשרו זה מלחמת עולם. אתה מצפה שכמה שיותר יתקשרו.

ת. אמרתי – זה היה מאסה גדולה מדי... אם זה אחד או שנים ברור שזה לא המטרה

...

ת. כאשר בית המשפט שואל אותי האם התכוונתי שיתקשרו עשרות ומאות אנשים, אני משיב שיהיה מצב של מאבק. אין לזה הגדרה מספרית מדויקת."

ובהמשך:

"ש. אני רוצה להשמיע שיחה. כשאתה אומר תתחילו להתקשר לחברות, יומם ולילה לא ישבותו, מה הכוונה?

ת. ככה נאמר? לא שמעתי.

ש. משמיע שוב.

ת. לאחר שאני שומע שוב את ההקלטה, אני אומר שזו הקלטה גנובה שלא הושגה בדרך חוקית. לגופו של עניין, נאמר בקו לא פעם להתקשר בשעות מקובלות. לא ישבותו זה עניין של ביטוי. אף אחד לא התכוון לשעות הלילה ולא להטריד. והנתונים מוכיחים את עצמם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

ש. בוא נניח שיומם ולילה לא ישבותו זה לא מושג ששגור בפני כל עם ישראל אבל מה עם מקבץ המילים, טלפונים וכל הזמן וכל הזמן?
 ת. הכוונה לא בלי הרף, אבל מצד שני לא טלפון אחד ביום. שהמחאה תישמע.

ובהמשך:

" ש. כמו שאמרת במילים שלהבת אנשים שהתקשרו לגופים שמחרימים את הפלס, מה רצית שיעשו?

ת. טוב, כמו שאמרת, היתה אווירה ציבורית שלא יתנו לרמוס אותנו והקבוצה הקטנה שעושה את זה 10-20 במספר...

ש. מה ציפית שהם יעשו?

ת. שיתקשרו וידברו עם אותם חברות ויגידו שזה לא בסדר שהם מחרימים אותנו

ש. התכוונת שהם יתקשרו וינתקו?

ת. לא, מה פתאום

ש. זה נותן לך תועלת שמתקשרים ומנתקים?

ת. רק מזיק.

ש. נשאלת, פעלת בשלב מסוים בניגוד לדעתו של הפלס. תסביר את זה טוב. למה המשכת לפעול למרות שהפלס אמר תעזוב את זה?

ת. החרם כוון כלפי הציבור מאחורי הפלס. זה לא היה ענין כלכלי. מבחינתנו שהפרסומות יהיו גם בחינם, לא באתי לדאוג לפלס אלא לציבור הרחב. החרם על העיתון זה שופר וסמל".

116. הדברים ברורים: אני קובע כי הנאשם הקים את קו המאבק על מנת "לשלהב את האווירה" ולהביע מחאה, הוא היה אחראי על ניפוק הקוד הסודי (אך לא על העברתו לכל ה"מנויים"), וכן היה אחראי על התכנים שפורסמו שם (לרבות מספרי טלפון).

אישום 1

כתב האישום וטענות הצדדים

117. על פי אישום 1, סמוך לתאריך 25.1.2015 הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את עקיבא כץ (להלן: כץ), שהיה פעיל במפלגת יהדות התורה.

לפי האמור בכתב האישום, בין התאריכים 25.1.2015 ועד 30.1.2015, "פתחו חלק מהמנויים במסכת הטרדות נגד המתלונן (כץ) במהלכה בוצעו מאות שיחות טלפון למכשיר הטלפון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

הסלולרי של המתלונן וכן לטלפון בביתו, וזאת במהלך כל שעות היממה. על פי כתב האישום, "ההטרדות הובילו לכך שהמתלונן (כץ) נאלץ לנתק את קו הטלפון".

כתב האישום מפרט בנוסף את המתקשרים השונים אל כץ, באמצעות מכשירי הטלפון הנייד שלהם, כך:

אליהו פישר התקשר 37 פעמים לכץ; חיים זינגר - 11; אליהו ריזי - 28; ישראל דושינסקי - 15; יהושע כהנא - 38; אלזס שלמה - 132; שלמה גינסברגר - 66 (3 לאחר השעה 23:00); יעקב אופנייהמר - 19; אברהם יונגרייז - 40; משה הרשלר - 70; אלקנה וייסנשטרן - 13 ויעקב קרנסבקי - 34.

118. התביעה בסיכומיה טענה כי שידולם של המטרידים נשוא האישום דנא על ידי הנאשם, הוכח באמצעות הראיות הבאות: **הקלטת הנאשם המדבר בקו המאבק מיום 26.1.2015 בשעה 19:14** במסגרתה קרא להטריד את כץ, "ובאותו הרגע", כך על פי סיכומי התביעה, ועד 30.1.2015 התקשרו אליו מטרידים שונים, שביחד ביצעו אליו 592 שיחות. התביעה הפנתה את בית המשפט אל עדותו של יהושע כהנא לפיה "קיבל את המספר של עקיבא כץ מקו המאבק"; עוד הפנתה התביעה את בית המשפט אל עדותו של יצחק גינסברג לפיה הוא "מאשר כי שמע את הדרישה שהוקלטה בקו המאבק להתקשר לעקיבא כץ ולמחות בו כי הוא מטריד את אברהם טריגר"; התביעה הפנתה גם אל עדותו של משה הרשלר, לפיה הוא "השיג את המספר מההקלטה המדוברת של הנאשם"; לשיטת התביעה, גם העד אלזס שלמה אישר "שקיבל את המספר להטרדה מקו המאבק". לבסוף טענה התביעה כי כץ בעדותו סיפר על המועדים שבהם הוטרד, "ומכאן נלמדת מסקנה אחת ברורה התזמון והכמות מלמדים כי הודעת הנאשם בקו המאבק היא זו שיצרה את היקף השיחות ההטרדה באישום זה".

119. ההגנה, מנגד, טענה בסיכומיה כי אישום זה הוא "כנטע זר בכתב האישום... ודומה כי המחאה שהתגבשה נגד מר כץ, התגבשה באופן ספונטני לחלוטין, ולנאשם לא היתה יד או רגל בשידול המוטרדים שהפכו ל'מטרידים' רק כי ביקשו להגן על שמם הטוב, וכי התנהגותו של מר כץ עצמו היא אשר היתה לדלק מחאתם של מטרידיו... עקיבא כץ... לא הכחיש ולו בדל מטענות אלה השזורות כחוט השני בכל עדות מעדויות המעורבים הקשורים באישום הראשון". ההגנה הפנתה את בית המשפט, רק לדוגמא, אל עדויותיהם של אברהם יונגרייז, אליהו פישר, משה הרשלר, אלזס שלמה (במשטרה), דונט בריינדיל ויעקב אופנייהמר, וטענה כי כולם סיפרו שהמניע להטרדתו של כץ היה התנהגותו שלו.

120. לאחר עיון בעדויותיהם של כל אחד מן העדים שהטרידו את כץ, שוכנעתי כי **לכל אחד מהם היה מניע אישי לבצע את עבירות ההטרדה נגדו**, ובכל מקרה – הנאשם לא שידל אותם לבצע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

את העבירות, ולא יצר עמם קשר פלילי. אין די, מבחינה נסיבתית, ב"תזמון והכמות" (שאף הם לא הוכחו, כמפורט להלן), כטענת התביעה, על מנת לקבוע, בניגוד לעדותם של המטרידים עצמם, כי הם שודלו דווקא על ידי טריגר, או קשרו עמו קשר, להטריד את כץ.

התביעה לא הוכיחה את מועד פרסום דברי העידוד להטריד את כץ בקו המאבק

121. ביחס לדברי העידוד שקראו להטריד את עקיבא כץ, הגם שהנאשם אישר כי קרא במסגרת קו המאבק "למחות בו", התביעה לא הוכיחה את מועד פרסומם בקו המאבק.

122. ראשית, יצוין כי התביעה בסיכומיה הפנתה את בית המשפט אל דיסק "מסומן ד.כ. 28.1.15" על מנת להוכיח את עצם קיומם של דברי העידוד, ותאריך הפקתם. עיון בדיסק אליו הפנתה התביעה העלה כי הוא כולל 19 קבצי הקלטה, עם כותרות שונות, כמו למשל "טריגר זועם על ההדלפה"; "להטריד את עמית"; "להטריד את טרה ועוד"; "טריגר, משנאינו העבירו רק" (כך במקור); ועוד.

התביעה לא ראתה להפנות את בית המשפט לקלטה ספציפית מתוך עשרות ההקלטות בדיסק, וכן לא הצביעה על הטעם בגינו היא סברה שניתן ללמוד מהדיסק אודות מועד ביצוע ההקלטה (האם לפי "Date Modified"?! אין לדעת). למותר לציין שבית המשפט אף לא הופנה למזכר או ראייה אחרת כלשהי מתיק המוצגים שהיה בהם כדי לתמוך בטענתה (מתמלול הקלטות הדיסק, שסומן ת.ג. בקלסר המוצגים המוסכם, לא עלה מועד ההקלטה).

123. מעדותו של יעקב ישראל פרנק עלה כי הוא זה שביצע את הקלטת דברי העידוד¹¹. פרנק לא נשאל בעדותו בבית המשפט על מועד שמיעת הדברים בקו המאבק, או ביחס לזמן בו הקליט אותם (ראו עדותו מיום 25.10.2018). על כן, ברי שלא ניתן לקבוע מתי, אם בכלל, בוצע השידול הנטען: לפני או אחרי ביצוע ההטרדות?

124. גם כץ עצמו לא ידע מתי בדיוק הוקלטה (ונשמעה) הודעתו של טריגר "לרדוף" אותו, וטען כי מספר הטלפון שלו פורסם לפני תחילת ההטרדות כלפיו; כך העיד כץ, בין היתר:

"ש. מתי היית במשטרה?"

ת. לא זוכר, מפנה להודעות.

¹¹ ראו הצהרת ב"כ המאשימה מיום 25.10.2018 לפיהן ההקלטות עליהן העיד העד עתה הדיסק נקרא 28.1.15 ד.כ.; אל דיסק זה הפנתה התביעה בסיכומיה להוכחת דברי העידוד כלפי כץ.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

ש. 28.01.15, מתי הטרידו אותך לפני או אחרי כי הלכת למשטרה להתלונן על הטרדות?
ת. לפני.
ש. ממתני הקלטות?
ת. רובן בוודאי לפני, אולי אחת שתיים – לאחר מכן. למעט הקלטה אחת וודאית שהיא אחרי – שהוא אומר להתקשר אלי.
ש. הוא אומר מה להגיד לך?
ת. זו הקלטה יחידה שיש לי. לא, בהקלטה הוא לא אומר לי מה לומר. זו רק הפנייה למשרדי (צריך להיות: מספרי – ש.ב) הפלאפון שלי.
ש. שזה ממתי?
ת. לפני שהטרידו אותי. זו הקלטה שנשאר בקו. שאנשים התקשרו אלי, שאלתי מה המספר שלי, הם לא ידעו לענות. הכמות והתזמון – התשובה הזאת מלמדת שהם הגיעו אלי דרך הקו".
ובהמשך:

"ש. אתה אומר שהעובדה שהטרידו אותך והעובדה שמאוחר יותר יש קו מאבק, אתה מניח שכנראה הטרידו אותך באמצעות קו המאבק של טריגר?
ת. זה שהביא לי את הקוד אמר שיש הוראה להטריד אותי, בערב התפרסם למי להתקשר – להיות מוכנים- היה ממש קמפיין להטריד אותי.
ש. את אותו אחד ששמע ואמר לך – אתה לא רוצה לחשוף?
ת. מאשר.
...
ת. נכון, פלוס הקלטה שבה נשמע בקו אמירה, שיש הפנייה אלי.
ש. שאותה שמעת אחרי שהטרידו אותך?
ת. נכון. שמעתי שיש הפניה בקו של טריגר להתקשר אליי. נזכרתי שהיה מטריד אחד שלמד בישיבת באר יעקב, שהוא אמר לי – טריגר אמר לי להתקשר אליך. הוא למד בישיבת גרודנא בישיבת באר יעקב. הוא אמר לי שהוא לא מסכים להגיד את השם שלו כי ישיבת באר יעקב לא שייכת לפלג הנכון".

125. ברם, כץ העיד, בנוסף, כי בעת שבוצעו הטרדות כלפיו, הוא "לא יכול היה להיכנס למערכת"; מהאמור לעיל עולה כי לכך עצמו לא היתה ידיעה ביחס למועד ביצוע ההקלטות.

126. ממילא, גם קבלת טענת התביעה בסיכומיה (שלא בוססה ראייתית) לפיה ההקלטה נשוא דברי העידוד להטריד את כץ היתה מיום 26.1.2015 בשעה 14:19, הרי שתחילת הטרדות נגד כץ היתה, כך על פי כתב האישום (פרט למטריד קרנובסקי), טרם פרסומם של דברי העידוד – החל מיום 25.1.2015.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

127. יודגש בנוסף, כי עובדות כתב האישום סיפרו על כך ש"סמוך לתאריך 25.1.2015 הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק... להטריד את המתלונן", וזאת בניגוד לטענת התביעה בסיכומיה, כי הנחיות אלה נתנו על ידי הנאשם ביום 26.1.2015.

128. לאור האמור לעיל – מועד פרסום דברי העידוד להטריד (או למחות) את כץ בקו המאבק – לא הוכח.

129. הגם ששלילת טענת התביעה ביחס לסמיכות הזמנים יכולה היתה לסתום את הגולל כבר בשלב זה על הרוב המוחלט של אישום זה¹² (שהרי אין "סמיכות ותדירות" כראיות נסיבתיות), נראה להלן, כי גם ללא עובדה זו, סיפר כל אחד מהמטרידים את כץ, מה גרם לו לעשות כן, ולמעשה הוכח כי לאו דווקא קו המאבק הוא שהביאם לבצע את עבירות ההטרדה.

הטעמים להטרדתו של כץ – סכסוך אישי ו"צינתוקים"

130. אין צורך לקבוע ממצאים ביחס לסיבה בגינה החליטו המטרידים להתקשר אל כץ; די בכך ששוכנעתי כי אין כל ראייה, ממילא ברמת ההוכחה הנדרשת, שהצביעה על כך שדבריו של טריגר בקו המאבק מיום 26.1.2015 (או שמא דברי עידוד אחרים) הם שהיו בבסיס הנעתם.

131. ראשית, טרם דיון בכל מעורב באישום זה בנפרד, אני מורה על זיכוי של הנאשם משידולם וקשירת הקשר עם אלזס שלמה ויעקב קרנובסקי; העד אלזס שלמה לא העיד בבית המשפט, חקירתו במשטרה לא הוגשה כראיה, ואין כל ראיות נוספות בתיק ביחס לעד זה. לעניין קרנובסקי, בעדותו בבית המשפט הוא לא נשאל באופן ספציפי אודות כץ וביחס לטעמים שהביאו אותו לבצע את השיחות אליו.

132. המעורבים האחרים באישום זה, ובהם גם הנאשם, שיתפו את בית המשפט בכך שסבלו מ"צינתוקים"¹³ מטעמו של כץ, והיה ביניהם סכסוך אישי, בלי כל קשר למה שפורסם בקו המאבק.

133. טריגר סיפר בעדותו בבית המשפט אודות סכסוך אישי שלו עם עקיבא כץ, ואישר כי אכן קרא בקו המאבק לפנות אליו, לאחר שהוא עצמו, לטענתו, הוטרד על ידי האחרון; כך העיד הנאשם בעניין זה:

¹² פרט למטריד יעקב קרנובסקי.

¹³ אין חולק כי כוונתם של העדים במילה "צינתוק" היתה לצלצול ומיד לאחר מכן ניתוק (סוג של הטרדה מיוחדת למקבל הצינתוק). ראו לדוגמה את עדותו של משה הרשור מיום 29.3.2017 עמ' 47 ש' 23-24.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

י"ש. אישום ראשון – מדבר על הטרדת בן אדם בשם עקיבא כץ. מי זה? מה הקשר שלך אליו?
אם בכלל?

ת. עקיבא כץ היה לו שתי פעולות עיקריות נגד הציבור שלנו. פעילות אחת היתה נגדי אישית, נגד המאבק שהופעל כלפי, לרומם את הציבור של קוראי הפלס. הוא איש פרטי שרצה להתנכל לנו. הוא פעיל ביהדות התורה. הוא עשה בלי סוף צנתוקים, הטרדות באמצע הלילה והיום. דבר נוסף הוא היה אחראי, לגבי מה ששאל העו"ד מה זה 00 שניות. היה לעקיבא קבוצת וואטס אפ אינטרנטית 30 איש בערך. ידוע שאפשר להגדיר שם על אדם וטלפון. אפשר להגדיר קוראים לו כך וכך. לרוב האנשים יש זיהוי שיחות. הוא הפעיל, הוא אמר תפעילו סינון שיחות שיהיה כתוב מי זה, והוא הפעיל את כל ה 30 אנשים שלו, שיופיעו נוסחאות כאלה שמראש יחסמו את האנשים האלה. הוא אמר לכל החברות אלה המספרים. לשאלת התובע – איך אני יודע מזה, אני משיב שאני יודע מידיעה.

ש. לגבי השמות – כתב האישום אומר שהיו מתקשרים אליו, למשל פיסקה א – אדם בשם אליהו פישר התקשר אליו 37 שיחות. אתה מכיר את אליהו פישר?
ת. נפגשנו לראשונה בבית המשפט לאחר המעצר הראשון ב 2014,

ש. אתה קראת בקו המאבק לצלצל לאדון כץ?

ת. כן, אמרתי לפנות אליו.

ש. להחזיר לו כגמולו?

ת. לא כגמולו. לעצור אותו מלבצע את הפשעים שהוא עושה מול הציבור שלנו

ש. איזה פשעים?

ת. הוא התנכל לנו, הוא הפעיל את הקו לחדשות, שהשמיץ את הציבור שלנו וכולי.

ש. הציבור כולו היה שותף לתחושה כלפיו?

ת. הוא היה מוכר.

ש. אנחנו רואים מפלט השיחות 37 שיחות מנותקות, מצלצל, שניה וסוגר. אתה המלצת על הטכניקה הזו?

ת. ודאי שלא. אמרתי זאת גם בחקירות. העדים שהתקשרו אליו סיפרו את אותו סיפור. התברר שהוא לא איש קטן, מה שהוא עשה שכל הטלפונים שהגיעו אליו שמעו תקליט – המספר לא זמין. מה שהוא עשה – קודם כל הוא גרם שאנשים יתקשרו אליו עוד פעם, הוא היה העד הראשון, אמר במשטרה תראו כמה אלפי אנשים מטרידים אותי. כל מי שהתקשר אליו תוך דקה הוא התחיל לקבל טלפונים חזרה. כל מי שהתקשר לכץ קיבל צנתוקים. כל האנשים הבכירים, נתן גרוסמן, עובדי עיתון הפלס בעצמו קיבלו מבול של צנתוקים. הוא בנה מערכת שהתקשרה לאנשים שדאגה לכך שאנשים יקבלו עשרות שיחות. אחכ הלך למשטרה להתלונן, גרוסמן וכל האנשים. אחד הדברים שהוא הגיש היו עשרות תלונות למשטרה, הטרדות על צנתוקים. עקיבא כץ הודה במשטרה שהוא עשה את זה. ומה שגרם שאנשים יתקשרו אליו עוד פעם. הוא הביא פלט שיחות שהתקשרו אליו אלפי שיחות".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

134. כך מצידו, שלל בתחילת עדותו בבית המשפט כי השתמש ב"צינתוקים" עליהם סיפר טריגר, אולם בהמשך אישר כי עשה כן, לזמן קצר; כך העיד, בין היתר:

"פניתי באפליקציה מסוימת וכתבתי לחבר אם יש קו, אמר לי קו טלפון, אצלנו אין ברדיו שירים אז יש קו בטלפון. שלחתי מספר פעמים ממש מועט שלחתי את המספר, זה מישוהו שיש לו את המערכת הזאת והם האזיננו. באותן הדקות היה לי רוגע והתקשרתי לחמי והתברר לי שגם אותם מטרידים..."

ש. מה לגבי הצנתוקים?

ת. שלחתי מספר פעמים אחרי שקבלתי את הגל הזה.. זה היה למשך כמה דקות, באותו יום.

ובהמשך:

"לא שלחתי צינתוקים, אין לי מערכת כזו, אין לי מושג על מה מדברים. לא היה ולא נברא."

ובהמשך:

ש. יש טענה שהטרדת בעצמך, התקשרת והטרדת את הנאשם ואת ידידי הפלס.

ת. לא התקשרתי ולא הטרדתי.

...

ש. שאלת ב.ה. יש טענה שעשית צנתוקים וכל מי שהיה מתקשר היה חוטף?

ת. לא היה לי טלפון חכם ולא אפליקציה ולא עשיתי כזה דבר.

ש. שאלת ב.ה. העד פישר אמר התקשרתי לכך ודברתי איתו ואמרתי לו אתה כך וכך ובזמן אמיתי חטף 10 צנתוקים?

ת. לא שלחתי צנתוקים, אין לי מערכת כזו, אין לי מושג על מה מדברים. לא היה ולא נברא.

ש. מה זה צנתוק?

ת. צלצול וניתוק. רואים לשניה על הצג את המספר, אמרתי אפילו איזה מספר. זה מספר מסוים

ש. ומה זה עושה?

ת. וברגע שבן אדם מקבל אותו הוא חוזר אליו ושומע מוזיקה.

ש. מי שהתפתה להתקשר לאותו צנתוק מה הוא שמע?

ת. מוזיקה. הסברתי שעשיתי את זה על מנת שיהיו עסוקים בשמיעת מוזיקה במקום

להטריד אותי. עשיתי את זה רק באותה שעה שהם עשו לי את ההתקפה.

ש. כלומר אני יכול לשער שזה היה ערב אחד?

ת. סביר להניח שזה היה אפילו בשעה אחת."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

135. הנה כי כן, נראה כי אין מחלוקת עובדתית שכך אכן השתמש ב"צינתוקים"; אם באופן תדיר (לפי גרסת טריגר והמטרידים את כך, כמפורט להלן), ואם באופן מועט (לפי עדותו שלו).

בהחלט ייתכן, איפוא, כי אותם מטרידים התקשרו אל כך משום שהוא הטריד אותם, ובכל מקרה בין הצדדים היה סכסוך אישי שכלל צינתוקים מצידו של האחרון.

אליהו פישר

136. על פי כתב האישום, אליהו פישר התקשר אל כך מתאריך 25.1.2015 עד 28.1.2015, 37 שיחות; בעדותו בבית המשפט העיד פישר אודות המניע שלו לעשות כן, בין היתר, כך:

"ש. מציג את שורה 73 מהעדות שלך. (מצטט). למה התקשרת 37 פעמים לעקיבא כך בתקופה מאוד קצרה של ימים?

ת. הייתי מקבל הטרדות לילות שלמים, אני אישית.

ש. ממי?

ת. בהתחלה לא ידעתי ממי. הראיתי לאחרים תראו את טלפון. לילות שלמים רצוף. זה היה מספרי טלפונים שהיו מתקשרים אלי והייתי חוזר אליהם. המספר שלי חזר אלי להטריד אותי. כל הזמן. לכן מישו אמר לי אומרים זה עקיבא כך זה שמטריד. אני לא יודע מי זה. הוא נתן את המספר טלפון שלו, התקשרתי, אני שומע תקליט הצטרפת בהצלחה למערכת צנתוקים. ומאז התחלתי לקבל עוד פעם. לילות שלמים. פעם אחת עקיבא ענה לי, ואמר אתה רוצה שאראה לך איך עושים את זה? פתאום התחלתי לקבל שיחות והוא לא היה זמין. אני חושב שזכותי לבקש ממישהו...

ש. התקשרת לעקיבא כך כי שמעת שזה הוא שמטריד?

ת. כן, באמצע שיחה, הוא הודה באוזני שהוא הטריד אותי.

ש. למה לא אמרת שהוא הודה?

ת. אמרתי. הלכתי למשטרה... הלכתי להגיש תלונה נגד כך. כשהייתי במגרש הרוסים אמרו לי שיש תיק חקירה ואני צריך ללכת לתלפיות אבל לא הלכתי".

ובחקירתו הנגדית:

"ש. אמרת שהתקשרת לכך מספר פעמים. היכן השגת את הטלפון שלו?

ת. ממישהו בכולל, אמר לי שהמטריד הוא עקיבא כך

ש. למה התקשרת אליו?

ת. הייתי מקבל הרבה הטרדות לילות שלמים וכל שניה.

ש. הטרדות מעקיבא כך?

ת. לא ידעתי מי זה. מישו אמר לי שעקיבא מטריד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

ש. איפה אמרו לך את זה?

ת. בכולל

ש. אמרת שלא קבלת הנחיות מהנאשם?

ת. לא".

137. הנה כי כן, העד אליהו פישר סיפר כי הוא התקשר אל כץ לאחר שהוא סבר שחוה הטרדות מצידו; פישר לא סיפר כי שמע דברי עידוד כלשהם בקו המאבק, וממילא לא הוכח כל קשר סיבתי בינם לבין מעשיו. אשר על כן, אני מורה על זיכוי של הנאשם מעבירות השידול וקשירת הקשר ביחס לפישר.

חיים זינגר

138. על פי כתב האישום, חיים זינגר התקשר אל כץ מתאריך 25.1.2015 עד 28.1.2015, 11 שיחות; גם זינגר העיד בבית המשפט אודות יריבות עם כץ, כך:

"ש. תתיחס לשם עקיבא כץ. מה אתה זוכר ממנו?

ת. הוא אחד שמאוד... הוא שותף פעיל ברדיפה שלנו. לפחות בזמנו.

ש. אין לו חברת פרסום?

ת. יש קו שנקרא מטה החדשות והקו הזה משמיץ אותנו כל היום.

ש. מה עשית לגביו, איך התמודדת כלפי עקיבא כץ?

ת. התקשרתי אליו פעם אחת שהוא ענה לי, לא זוכר כמה פעמים התקשרתי אליו. אינני זוכר. הוא דיבר איתי פעם אחת ולא הראה סימנים שזה מפריע לו, הוא התבדח איתי".

139. הנה כי כן, גם ביחס לזינגר אין כל ראיה כי דברי הפצרה או עידוד מטעם טריגר הביאו אותו להטריד את כץ, או שהוא בכלל שמע אותם, ועל כן אני מורה על זיכוי של הנאשם ביחס לשידולו לעשות כן, ועל זיכוי מקשירת הקשר לבצע הטרדות.

אליהו ריזי

140. על פי כתב האישום, אליהו ריזי התקשר אל כץ בתאריך 25.1.2015 7 שיחות, ובין 26.1.2015 ועד 28.1.2015 עוד 21 שיחות; גם ריזי סיפר את הרקע לכך שהוא התקשר אל כץ, בין היתר כי "בציבור" דיברו על כך שהוא מסייע ליתד נאמן; כך העיד ריזי¹⁴, בין היתר:

¹⁴ ריזי בעדותו הוכרז כ"עד עוין", והתביעה, במסגרת הדיון, ביקשה להגיש את חקירותיו במשטרה (ת/5, ת/6). התביעה בסיכומיה, לא ביקשה מבית המשפט להעדיף את אמרת החוץ של ריזי, וממילא לא התעכבה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

- ת. עקיבא כץ אני מכיר מזה שלמד איתי בישיבה בכנסת יצחק בחדרה, אחרי זה הוא גר בקרית הרצוג לידי. מעבר לזה אין לי היכרות איתו.
- ש. **מה נאמר עליו בקו המאבק?**
- ת. **שהוא מארגן כל מיני פעילויות בקשר לחרם הפרסומות. שהוא מהצד השני של אנשי יתד נאמן.**
- ש. בינואר 2015, במהלך 4 ימים התקשרת אליו 28 שיחות כולל אחרי 30: 23?
- ת. הוא לא ענה לי.
- ש. אבל אין לך היכרות איתו?
- ת. הפלאפון שלו התפרסם בציבור.
- ש. **למה התקשרת?**
- ת. **הוא גרם להחרפה בחרם הפרסומות של יתד נאמן, סייע להם בכל דרך שיכול היה.**
- ש. **איך אתה יודע?**
- ת. **בציבור דיברו על זה.**
- ש. זו הייתה שמועה?
- ת. שמועה די מבוססת, כי גם החברים שלו עצמו אמרו זאת.
- ש. בדקת את זה?
- ת. לא".

141. גם מדבריו של ריזי עלה כי קו המאבק לא היה בבסיס הנעתו לביצוע ההטרדות נגד כץ, יתכן כי מדובר ב"שמועה מבוססת בציבור" שהוא סייע ליתד נאמן, או כל טעם אחר. טריגר וקו המאבק – לא עלו מעדותו בהקשר לכך. אשר על כן, אני מורה על זיכוי של טריגר משידולו של ריזי להטריד את כץ, ומעבירת הקשר עמו לבצע את ההטרדות.

ישראל דושינסקי

142. על פי כתב האישום ישראל דושינסקי הטריד את כץ מתאריך 26.1.2015 ועד 28.1.2015, והתקשר אליו 15 שיחות. דושינסקי העיד (בחקירתו במשטרה), ביחס לכך, כך:

"ש. אני אומר לך כי יצרת קשר טלפוני לעקיבא כץ... מה תגובתך?

על שאלת יישומו של סעיף 10א לפקודת הראיות במקרה דנא; בהתאם לכך, התביעה לא הציגה כל נימוק מדוע יש להעדיף (ואם בכלל) את אמרות החוץ של ריזי על פני עדותו של בבית המשפט. על כן, החלטתי לקבוע ממצאים על סמך עדותו של ריזי בבית המשפט.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

ת. יתכן מאוד כי הנ"ל לא הרים לי את הטלפון, ופניתי אליו פעמים נוספות. כך אני נוהג לקרובי ובני משפחתי.

ש. האם הכרת את עקיבא כץ אליו התקשר מהפלא שלך
ת. לא".

143. דושינסקי לא נשאל במשטרה, וגם לא בעדותו בבית המשפט, אודות הטעם או המניע שהביאו להתקשר אל כץ. אשר על כן, גם ביחס אליו אין כל ראיה הקושרת את דברי העידוד בקו המאבק אל ביצוע ההטרדה, ואני מורה על זיכויו של טריגר משידולו של דושינסקי להטריד את כץ, ומקשירת הקשר עמו לבצע את ההטרדות.

יהושע כהנא

144. על פי כתב האישום, יהושע כהנא הטריד את כץ מתאריך 26.1.2015 ועד 28.1.2015, על ידי כך שהתקשר אליו 38 שיחות; כך העיד כהנא בבית המשפט, בין היתר:

- י"ש. מה ההכרות שלך עם אדם בשם עקיבא כץ?
ת. לא מכיר אותו.
- ש. מרענן את זכרוך. האם השם הזה מוכר לך?
ת. כן
- ש. מה הנסיבות?
ת. 3 דברים שספרו בזמנו אם אני זוכר נכון. א – שהוא היה לוקח עיתונים ותולש מתיבות דואר את עיתוני הפלס, כך שמעתי. ב – יש ישיבה שנקראת ישיבת כנסת יצחק בחדרה שהוא היה ניסיון להרוס את הישיבה הזו והוא היה מהיוזמים או מהפעילים הראשיים. הריסה לא פיזית אלא רעיונית. ג- שהוא הקים קו שנקרא מרכז החדשות ששם השמיץ את הציבור בני התורה של הרב אורבך
- ש. איך ידעת את זה ?
ת. מחברים מהבית כנסת
- ש. ומה עשית לנוכח זאת?
ת. ניסיתי להתקשר ולהסביר לו שזה מעשה לא הגון
- ש. שכנעת אותו?
ת. לא דברתי איתו אפילו פעם אחת. ניסיתי להשיג אבל לא דברתי איתו.
- ש. כמה פעמים התקשרת אליו?
ת. להערכתי – מספר פעמים. בסביבות 10-6 פעמים.
- ש. יכול להיות שחייגת אליו משך יומיים 40 שיחות?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-04-14763 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

- ת. לא
- ...
- ש. גילאי 13 ניתן להניח שהם היו לוקחים את הטלפון, אני מפנה לשורה 9, תלמיד היה ניגש אליך כדי לבצע שיחה לכך?
- ת. לא. תלמיד בא לבקש – הרב אני צריך טלפון. אני לא שואל. כמו שבבית אני לא מחטט לאשתי לאן היא מתקשרת. שנית, אמרתי אז בחקירה וזה אני זוכר – תופעה שהיתה מאוד מופצת אז – מושג שנקרא צנתוקים. זה אומר שהיה תופעה שמאות שיחות טלפון כביכול מהמספר שלי, התקשרו לאנשים בשעה שאני אפילו לא השתמשתי במכשיר. זה יכול היה להיות ב 3 בלילה..
- ש. איך אתה יודע?
- ת. כי אני בעצמי קבלתי טלפון מהמספר שלי. זה אומר שמישהו משתמש בטכנולוגיה בצורה פסולה, ערבב מספרים והתקשר מטלפון לטלפון בו זמנית. אני מדבר על מאות שיחות בשעה. יתכן שחלק מהמספרים המופיעים שכביכול התקשרתי לאותו כץ זה אותו מיקס.
- ש. איך אתה מסיק מסקנה שאם המספר שלך מחייג אליך סביר להניח שחייג מאות פעמים?
- ת. אני עצמי קבלתי מאות שיחות מכל מיני מספרים. התקשרתי... התקשרו אלי אנשים שאלו רצית משהו? אמרתי לא. זה היה מטריד בהחלט. ואמרתי בחקירה נגשתי למשטרה ליד מודיעין עילית, רציתי להגיש תביעה ומאחר והיה תור ארוך והיה פסח לא היה לי זמן.
- ש. למה לא הגשת תלונה במשטרה על צנתוקים?
- ת. אני אומר מאחר שהיה פסח וזמני לא היה בידי אז ויתרתי ואני מצטער על זה. אפשר להתקשר כביכול מהטלפון שלי...
- ש. הצנתוקים נמשכו גם אחרי פסח?
- ת. לא זוכר
- ...
- ש. שאלת ב.ה. מאיפה השגת את המספר של עקיבא כץ?
- ת. חלקו מחברים... היה אותו גם בקו המאבק, והוא מסתובב בין חברים. אני לא זוכר מאיפה קבלתי אותו.
- ש. אני מרענן את זכרונך. "מספר הטלפון שלי היה לי מקו המאבק".
- ת. אמרתי – כאשר מרעננים את זכרוני במה שאמרתי במשטרה אני מאשר שקבלתי את המספר של כץ מקו המאבק.
- ש. שאלת ב.ה. אני אומר לך שלא כתוב עקיבא כץ, למה היה צריך קוד סודי כדי לקבל מספרים?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

- ת. כדי להיכנס לקו המאבק היה צריך קוד סודי
- ש. שאלת ב.ה שאל אותך התובע למה צריך קוד סודי?
- ת. אין לי מושג.
- ש. תנסה להיזכר מדוע התקשרת לעקיבא כץ מספר רב של פעמים?
- ת. אני חוזר ואומר – לא התקשרתי אליו מספר רב של פעמים. לא אני אישית עשיתי את השיחות. יתכן שזה ע"י המערכת והצנתוקים.
- ש. מפנה להודעתך במשטרה .
- ת. "ניסיתי כמה פעמים להשיג אותו, לא דברתי איתו ולכן המשכתי להתקשר. ידוע לי שמספר הטלפון שלי ... אני בוודאות לא התקשרתי אליהם". אמרתי במשטרה, כפי שאמרתי כאן, **שכלל לא התקשרתי עשרות פעמים אלא מדובר בתופעה של צנתוקים.** גם העובדה שזה מופיע מהמספר שלי לא אומרת דבר בגלל אותה אפליקציה. היו לי כמה שיחות מפלוני עם מס טלפון מסויים ואני יודע בוודאות שהוא לא התקשר אלי, **ללמדך על התופעה**
- ש. האם נתת רשות למישהו להשתמש במספר שלך לצורך התקשרויות?
- ת. לא.
- ...
- ש. אותו עקיבא כץ יצא לך לדבר איתו?
- ת. לא
- ש. למה?
- ת. לא הצלחתי להשיג אותו. מספר פעמים שציננתי שאני התקשרתי לא הצלחתי להשיג אותו והפסקתי להתקשר
- ש. יש מספר טלפונים בהם מופיע המספר שלך 0504180274. שורה ארוכה של שיחות שמשכם 15 שניות והארוכה ביותר 4 שניות. יש גם 7 שניות. אלה שיחות שדברת איתו?
- ת. לא דברתי איתו מילה
- ש. ידוע לך אולי הוא חסם אותך?
- ת. לא יודע
- ש. מה פשר ה 4 שניות האלה?
- ת. אולי זה תא קולי, אולי הוא ניתק. אני מעלה השערות בלבד
- ש. **כל השיחות האלה היו 3 ימים. 26.1 עד 28.1. נכון , היו הזדמנויות אחרות?**
- ת. לא
- ש. ידוע לך מי אותו אדם שהתקשרת אליו?
- ת. אמרתי – זה אדם שעשה שלושה דברים. ממה ששמעתי.
- ש. **היית משיג את המספר שלו ממקור אחר אם לא היה בקו המאבק?**
- ת. **ברור שכן**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

- ש. היו הודעות פוסטרים שקראו להתקשר לחברות שמחרימים את הפלס?
 ת. היה הודעות בכתב יד בבתי הכנסת להתקשר לכל מיני חברות ואנשים להסביר להם את הכאב.
- ש. והיו מספרי טלפון גם?
 ת. כן
 ש. גם בבית כנסת שאתה מתפלל בו?
 ת. כן, אהבת תורה במודיעין עילית.
 ש. אתה אומר שהתקשרת לקו המאבק, קבלת ממישהו את הקוד. זוכר את קולו של מי נשמע שם?
 ת. מה שדיברו כולם, זה היה קול של אדם שנקרא אברהם טריגר, לא הכרתי אותו באופן אישי. כמו שאני שומע היום שר מסוים בממשלה, אני מכיר את הקול שלו
 ש. אבל לא דברת מעולם עם טריגר?
 ת. לא
 ש. אתה מסיק שאולי זה קולו מקו המאבק ממה שכולם דברו?
 ת. נכון. אגב היו שם עוד קולות שונים של הרבה אנשים שדברו
 ש. ואתה לא זוכר קולו של מי אמר להתקשר לכץ?
 ת. לא.
 ש. זה היה קולו של טריגר או של אחר?
 ת. איני זוכר. לא יכול לזכור איזה קול זה היה אז
 ש. בשנה האחרונה אתה מתקשר לאנשים?
 ת. לא, התיאשתי באיזה שהוא שלבי".

145. מעדותו של כהנא עלה כי הוא שאב את מספר הטלפון של כץ מקו המאבק, ואף שמע קול כלשהו (אין חולק כי טריגר היה הדובר) שאמר שם להתקשר אל כץ; דא עקא, לא הוכח כי הדברים ששמע הביאו אותו לביצוע שיחות הטלפון.

אדרבא, ההיפך הוא הנכון: כהנא סיפר כי "חברים מבית הכנסת" סיפרו לו, בין היתר, שכץ "השמיץ את ציבור בני התורה" והוא אף תלש מתיבות הדואר את עיתוני הפלס.

146. לאור האמור לעיל, שוכנעתי שאין די בראיות התביעה כדי להרשיע את טריגר בשידולו של כהנא להטריד את כץ, ואני מורה על זיכוי מעבירה זו, ומעבירת קשירת הקשר לביצוע ההטרדות כלפי כץ.

147. למעלה מן הצורך יצוין, כי העובדה שכהנא לקח את מספר הטלפון של כץ מקו המאבק יכולה היתה, על פני הדברים, לעלות כדי סיוע של טריגר לביצוע העבירה, אולם התביעה לא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

ביקשה להרשיעו בכך בסיכומיה, ובנסיבות המקרה לא ראיתי לעשות כן ביוזמת בית המשפט (בין היתר נוכח העובדה כי העד סיפר שממילא היה "משיג" את מספר הטלפון של כץ ממקור אחר, העובדה כי הוא שלל שביצע בכלל הטרדות כלפי כץ, במיוחד לאור זאת שעדותו עלתה בקנה אחד עם הטענות ביחס ל"צינתוקים" וקיים ספק, שמא כלל לא ביצע את העבירה, ועוד).

יצחק שלמה גינסברג

148. על פי כתב האישום, יצחק שלמה גינסברג הטריד את כץ מתאריך 25.1.2015 עד 28.1.2015 על ידי כך שהתקשר אליו 66 שיחות; כך העיד בבית המשפט ביחס לטעמים להתקשרות אל כץ:

"ת. אני היום שייך לפלג אבל בזמן החקירה הייתי די באמצע ולא הייתי משויך כל כך לפלגים והיום אני די שייך לפלג שלי. אני מכיר את עקיבא כ"ץ, הוא חבר שלי מהישיבה, למדנו ביחד בחדרה והרבה שנים היינו חברים הכי טובים. בשלב מסוים כל אחד הלך לדרכו כי כל אחד התחתן ולא נפגשנו מאז הישיבה. לי נודע שהוא פעל באמצעים כדי לפגוע בכל מיני דברים שקשורים לפלג הירושלמי. נודע לי שהוא היה אחד הראשים שעמד בניסיון סגירה של הישיבה בחדרה. לא הייתי מאמין שחבר שלי יתנהג ככה. הסיפור הזה מאוד כאב לי, אני נסעתי לישיבה וניסיתי לברר מה המניע שלו לנהוג כך. התקשרתי אליו כמה פעמים, לא זוכר כמה בדיוק. אם אומרים לי שהתקשרתי 66 פעמים אליו, אני לא זוכר, אבל זה נפרש במשך שלושה ימים. לא היה אף פעם מענה ואפילו לא צליל של חיוג.

ש. אתה בעצם חבר של עקיבא כ"ץ?

ת. אמרתי שהייתי.

ש. איך נודע לך שעקיבא חצה את הקווים?

ת. כשהוא השתייך לצד השני, ידעתי תמיד. באותו זמן נודע לי שהוא פעיל רציני להפריע לכל מיני דברים.

ש. איך נודע לך?

ת. גם מהחברים וגם דרך הקו.

ש. איזה קו?

ת. קו המאבק.

ש. מה זה קו המאבק?

ת. קו שהוקם לצורך התנגדות של הציבור שיש שם שמיעת חדשות ועדכונים שנוגעים לכלל הציבור וגם כל מיני מידע מאיזה חברות מפרסמים. לשאלת בית המשפט, אני לא חושב שיש טלפון של עקיבא כ"ץ.

ש. אתה זוכר את האופן בו הובאה הידיעה הזו שעקיבא כ"ץ בקו המאבק?

ת. לא זוכר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

ש. אני מפנה לשורה 88 ו-89?

ת. כן. לא זוכר אם זה היה. כאשר מרענן את זכרוני בהודעתי במשטרה, אני מאשר שאכן היתה בקשה בקו המאבק להתקשר לעקיבא כ"ץ ולמחות בו, על כך שהוא מטריד את אברהם טריגר. אני אישית לא התקשרתי. היה חשוב לי לדבר עם עקיבא כ"ץ כחבר ואמרתי גם בחקירה שאני חבר שלו.

ש. כיצד אתה מסביר את כמות השיחות הרבה יחסית לאדם מסוים אשר משכן לא עולה על מספר שניות, האורך שלהן הוא קצר מאוד, בעוד אתה מספר שאתה רוצה להסביר לאותו חבר למה הוא מתנהל בצורה שהוא מתנהל?

ת. אני התקשרתי אם אני זוכר נכון בפעם הראשונה, היה צליל חיוג ואז נאמר שם בטלפון שכל מי שמתקשר אליו יכול לקבל שיחות טלפון בכל שעות היממה ולהביע את הסכמתו. אני באותו לילה התקשרתי פעם פעמיים, לא נראה לי שיותר מזה. במשך כל הלילה קיבלתי שיחות טלפוניות ברצף. אני משום מה לא כיביתי את הטלפון. כל חצי שעה התעוררתי ועוד שיחה ועוד שיחה. כמובן שבבוקר חזרתי אליו חזרה.

ש. וזאת הסיבה שהתקשרת לעקיבא בשעה 23:00?

ת. כן, זאת שעה סבירה.

ש. כמה פעמים ביום התקשרת לקו המאבק?

ת. הרבה פעמים בעיקר כדי לשמוע חדשות ועדכונים. לא הייתי כל כך שייך לכל זה.

ש. דיברת אישית פעם עם טריגר?

ת. לא.

ש. כשאתה מתקשר לעקיבא כ"ץ מה אתה שומע?

ת. בפעם הראשונה שמעתי הודעה שמי שמתקשר אליו מביע את הסכמתו לקבל הודעות ועדכונים בכל שעות היממה. מכאן ואילך בכל השיחות האחרות היה ניתוק מידי.

ש. מה פירוש המילה צנתוק?

ת. שיחה וניתוק מידי.

ש. לפי הפלט טלפונים כל השיחות שהתקשרת אליו לכאורה הארוכה שבהן היא 4 שניות?

ת. לא יודע מה רשום בפלט.

ש. בשיחה הראשונה שהתקשרת שמעת את אותה הודעה שציטטת?

ת. כן.

149. גם ביחס לגינסברג, הוא אמנם סיפר כי שמע בקו המאבק קריאה "למחות" נגד כץ, וכן סיפר כי "גם" דרך קו המאבק למד שכץ "חצה את הקווים", ואולם הוא שיתף את בית המשפט בכך שהוא לא התקשר אל כץ בעקבות דבריו של טריגר בקו המאבק, אלא היה לו חשוב "לדבר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-04-14763 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

איתו כחבר". גם גינסברג סיפר כי לאחר שהתקשר אל כך הוא חווה "צינתוקים" רבים, ועדות זו עולה בקנה אחד עם יתר העדויות בעניין זה.

150. לאור האמור לעיל, ברי כי גינסברג לא שודל על ידי טריגר וקו המאבק להטריד את כך, וממילא עלה מעדותו שהסיבה לכך שהוא ניסה להתקשר אל כך היתה אכזבתו האישית ממנו כחבר לשעבר, חבר שלמד איתו ביחד בישיבה במשך שנים רבות והם היו "חברים הכי טובים". אשר על כן אני מורה על זיכוי של הנאשם משידולו וקשירת הקשר עם גינסברג להטריד את כך.

יעקב אופנהיימר

151. על פי כתב האישום, יעקב אופנהיימר הטריד את כך מתאריך 25.1.2015 עד 28.1.2015 על ידי כך שהתקשר אליו 19 שיחות; כך העיד אופנהיימר בבית המשפט, ביחס לכך, בין היתר:

- ש. **אתה מכיר את עקיבא כך?**
- ת. **לא אישית, אלא כיוון שהוא אחד מאלה שאמרו שהוא תומך בפוגעים בי מיתד נאמן, לכן התקשרתי אליו, הוא הציע לי ללמוד חברותא ביחד בטלפון, ואז התקשרתי אליו בשעה 5, והוא לא ענה, אז התקשרתי שוב כמה פעמים, פחות מ- 10, ולאחר מכן הפסקתי כי הוא לא ענה.**
- ש. כמה שיחות התקשרת אליו?
- ת. באותם ימים? פחות מ- 20 פעם.

לשאלת בית המשפט, אני משיב החברותא איתו הייתה לי חשובה, פחות מבחינה אינטלקטואלית אלא אם הוא היה עסוק עמי בחברותא, יהיה לו פחות זמן לרדוף אותי.

- ש. בין 25.1.15 ל- 28.1.15 התקשרת לעקיבא כך 19 שיחות טלפון כולל אחרי 22:00?
- ת. מאשר שהוא התקשר אלי וחזרתי אליו.
- ש. איך השגת את הטלפון שלו?
- ת. אני לא זוכר.
- ש. ארענן זכרוןך – עמ' 4 ש' 33?
- ת. **כשאת מרעננת את זכרוני אני רואה שקבלתי את המספר ממוקד המאבק.**
- ש. מה נאמר במוקד המאבק, איך עקיבא קשור לסכסוך?
- ת. אני זוכר שבזמנו נאמר שהוא רודף את הציבור והוא נלחם בציבור שהוא גונב עיתונים באזור שלו, גונב את עיתוני הפלס, ואחרי החקירה נזכרתי שלא זו הייתה הבעיה,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

אלא בעיה אחרת שאני לא זוכר כרגע מה הייתה. כך אמרתי בזמנו במשטרה שהוא

גונב עיתונים, אולם בדיעבד נזכרתי שלא זו הבעיה. אין לי היכרות אישית עמו.

- ש. איזה בירור עשית לגבי המידע שנמסר במועד המאבק לגבי עקיבא כץ?
- ת. עצם זה שראיתי שאני מתקשר לאדם שלא מכחיש, ואם הוא היה אומר זה לא קשור אליו, במילא הייתי מפסיק להתקשר אליו. **אם אני שואל אדם פרסמת ביתד נאמן והוא אומר כן, זה מספיק לי. מבחינתי הוא רודף הציבור. ואז אני מבקש ממנו להפסיק.**

- ש. למה לא הפסקת אחרי פעמיים שלוש שאתה מבין שהוא לא בענין?
- ת. אני מבין שהוא בענין אם הוא מתקשר שאתקשר אליו, הוא אומר תתקשר ב- 5 אחה"צ, זה לא אומר שהוא לא רוצה.
- ש. ארענן זכרוןך – עמ' 3 שורות 75-76 – אמרת עכשיו שהשיחות שלך היו בתגובה לשלו?
- ת. **הוא התקשר ואמר שהוא רוצה ללמוד איתי ונתן לי טלפון אחר, ואז אני מתקשר והוא לא עונה.**

...

- ש. כמה פעמים בסך הכל דברת עם עקיבא?
- ת. 3 פעמים.
- ש. הוא לא אמר לך בשום שלב תפסיק להתקשר?
- ת. **נכון. ההיפך הוא אמר בוא נקבע לחברותא.**
- ש. הוא לא ענה לך, וניסית שוב ושוב ?
- ת. כן. עד שהתייאשתי והפסקתי.
- ש. אצלך הייתה בעצם טינה אישית כלפי יתד נאמן, שהיה קשור עם פיטוריד לטענתך?
- ת. בהחלט, היה והוזה".

152. עינינו הרואות: גם בעניין אופנהיימר, לא הוכח קשר בין קו המאבק, לבין שיחות הטלפון שהוא ביצע אל כץ; אופנהיימר סיפר כי הוא הציע לו ללמוד יחד ב"חברותא" טלפונית, ודווקא כץ הוא שיזם את הקשר. ממילא – אופנהיימר לא זכר מה הוא שמע בקו המאבק אודות כץ, ובנסיבות העניין אין כל ראיה התומכת בכך שטריגר הביא אותו להתקשר אליו. אף קיים ספק האם אופנהיימר ביצע עבירה של הטרדה נגד כץ (או אף ניסיון הטרדה); כץ לא נחקר, ולא נשאל, האם הציע לאופנהיימר "חברותא טלפונית".

לאור האמור לעיל אני מורה על זיכוי של טריגר משידולו של אופנהיימר להטריד את כץ, וקשירת קשר עמו לעשות כן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-04-14763 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

אברהם יונגרייז

153. על פי כתב האישום, אברהם יונגרייז הטריד את כץ מתאריך 25.1.2015 עד 28.1.2015 על ידי כך שהתקשר אליו 40 שיחות; כך העיד יונגרייז, בין היתר, ביחס כץ:

ש. מהיכן אתה מכיר את עקיבא כץ?
ת. זה סיפור אחר. הוא היה מעורב בכל הסיפור של זריקה ממקומות העבודה, הוא היה בצד של הזורקים, היה מודעות ברחובות עם טלפון שלו, הקורא לציבור לפנות אליו ולדבר עימו להפסיק לעשות את הפעולות האלה. התקשרתי אליו פעם אחת ושמעתי הודעה בתא קולי שאומר התחברת למוקד הצנתוקים שלי מעכשיו תקבל הטרדות ובאמת קיבלתי תקופה של חודשים. כשאשתי ילדה לא היה לי פלאפון כי הצינתוקים האלה שגעו אותי וגמרו לי את הסוללה. מאז שהתקשרתי אליו התחילו להתקשר אלי כל מיני אנשים ועשו לי הטרדות גדולות מאוד. הבן אדם הוא לא כזה צדיק. ניסיתי להתקשר אליו שיפסיק את הדבר הזה.

ש. מחודש ינואר 2014 התקשרת לעקיבא כ 40 שיחות טלפון גם אחרי 22:00?
ת. הלכתי להוט מובייל הוצאתי פירוט שיחות שלי, ואין יותר מ 17 שיחות לא בשעות מאוחרות. הבאתי את זה לעוה"ד שלי קליין ישראל זה אצלו. הוא אמר לי שיטפל בזה.

ש. מה נאמר על עקיבא כץ בקו המאבק?
ת. היו פשקווילים ברחוב שקראו לפנות לליבו של מר כץ.
ש. למה נכנסת לקו המאבק?
ת. כי הרביצו לילדים שלי ופגעו בי.
ש. איך קשור קו המאבק?
ת. התקשרתי מיוזמתי חודשים לפני שהוקם קו המאבק, הוא כמו 144 זה מוקד מאגר טלפוני ועוזר לי להגן על עצמי ועל החיים שלי. אני מבקש שיפסיקו לממן את המלחמה הזו.

...

ש. האפליקציה שאתה מדבר עליה, אם אתה מתקשר ממנה על המסך שלך יופיע מספר אחר מאשר המספר שחייג את המספר והמחייג יכול לכוון כך כאילו אתה מתקשר?
ת. כן.

ש. ידוע לך אם ברשותו של מר כץ יש אפליקציה כזו?
ת. מאז שהתקשרתי אליו זה נהיה אז כנראה זה קשור אליו ויש שמועות שהוא מבין גדול בטכנולוגיה.

ש. מה הקשר שלו ליתד נאמן?
ת. בכתב אישום כתוב שהוא פעיל דגל התורה והוא הוטרד על ידי. אמרת דגל התורה אמרת יתד נאמן. אנו שייכים למפלגת ע"ץ.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

ש. אם לא היה קו המאבק היית מנסה להשיג גם את מס' הטלפון שמפרסמים?
ת. ניסיתי גם לפני".

154. עולה מהאמור לעיל כי אף יונגרייז סיפר שחוה הטרדות מצידו של כץ על ידי "צינתוקים", והוא ניסה להתקשר אליו על מנת להפסיק זאת; לא הוכח כל קשר בין קו המאבק לבין שיחות הטלפון שביצע יונגרייז אל כץ, ולכן אני מורה על זיכויו של הנאשם משידולו של יונגרייז להטריד את כץ, ומקשירת קשר עמו לעשות כן.

משה הרשלה

155. על פי כתב האישום, משה הרשלה הטריד את כץ מתאריך 25.1.2015 עד 28.1.2015 בכך שהתקשר אליו 70 שיחות. הרשלה העיד בבית המשפט, ביחס לכץ, בין היתר, כך:

"ת. לא. אני מעוניין להשפיע על ההלך הציבורי, למחות באותם אנשים שרודפים אותי ואת חבריי. אין לי אופן לעשות את זה. לצערי כל המחאה הזאת למרות שאני מברך אותה אבל אני לא קשור. **אני הרמתי טלפון לאדם אחד שקוראים לו עקיבא כץ. דיברתי איתו פעם אחת. ניסיתי להתקשר בפעם הראשונה שהגעתי לתא קולי שאומר נרשמת לרשימת**

הצינתוקים בלי קידומת שמועברים לתא קולי

ש. אתה אומר שאתה מתקשר לבן אדם, כמה פעמים?

ת. קשה לי בדיוק להגיד כמה.

ש. למה עקיבא כץ?

ת. שמעתי מיודעי דבר, ביניהם הרב טריגר שהוא אחת מאלה שעומדים מאחורי הטרור מפעיל מרכז חדשות שהקו שכל מטרתו זה לרדוף את הציבור ולהשמיץ את הציבור שלנו. שחזרנו מהמעצרים בצורה ברוטלית בשעה 02:00 בלילה פורצים לבית... למחרת בערב הייתה רשימה של כל המואשמים ולא היו כתבי אישום. זה היה למחרת המעצרים. אני לא ידעתי ואני לא הכרתי את כל אלה. איפה לשון הרע? איפה דיבה? בצורה גסה ושמחה לאיד. זה שנותן את חומר השנאה זה אותו נבל שקוראים לו עקיבא כץ.

ש. למרות שעקיבא כץ לא קשור לעורכים?

ת. אני לא יודע. יכול להיות שאני לא יודע. סיפרו לי קודם אנשים במתחם הזה ששמעו שחברה ביטלה אודות למחאה את הפרסום. לזה התוודעתי רק עכשיו.

ש. **אתה מתקשר לעקיבא כץ על בסיס שמועה שאומרים לך שהוא נבל?**

ת. **אני אמרתי שסבלתי סבל רב מהקו החדשות שנודע לי שמופעל על ידי עקיבא. אין דבר יותר לגיטימי מאשר למחות נגד פלוני כזה.**

ש. כשהתקשרת לעקיבא כץ מה רצית ממנו?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-04-14763 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

- ת. לא תפסתי אותו כמו שאמרתי. בצהריים התחילו עשרות או מאות צינתוקים. מתקשרים ומנתקים. הצלצול לא היה מעקיבא כץ אלא היה כתוב אדון פלדמן, אדון כהן. יש לו אפליקציה מסוימת שהוא יכול לחייג אליי ממספר אחר. את הטלפון שלי לא היה לאדם מלבד לאשתי. לקחו ממנו בחקירה את המספרים שמהם צינתקו לי ואמרו לי שהם רוצים לחקור את זה. מה אתם רוצים לחקור שאלו אותי, אמרתי שהוא מצנתק לי עשרות פעמים ואמרו לי תכתוב לו מכתב שיפסיק. לאחר חודשיים שאני לא יודע על מה מדובר באים כוחות הרשע בצורה ברוטלית שעד היום לא אני ולא אשתי התאוששנו.
- ש. אתה מתקשר לעקיבא כץ 70 פעם ביומיים?
- ת. אני חזרתי על זה שאם אתה קורא לניסיון התקשרות התקשרות אז כן. אני לא יודע שזה עובר באופן אוטומטי לתא קולי. ניסיתי להתקשר אם כך כתוב אני לא אתווכח. השתתפו עם זה הילדים ואני לא הייתי היחיד. היה תא קולי שמאוד הצחיק.
- ש. אתה בעצם מתמודד עם הצינתוקים שעורכים כמה זמן?
- ת. כמה ימים.
- ש. אמרת יומיים בעדות?
- ת. אם אמרתי אז כן.
- ש. אתה מתקשר לעקיבא ואתה לא ניגש למשטרה להגיד ?
- ת. ... אצלנו זה לא קביל לערב את המשטרה בכל דבר.
- ש. איך אתה משיג את הטלפון של עקיבא כץ?
- ת. אני עכשיו לא יכול להגיד. אני עברתי על החקירה קודם וקראתי שאמרתי שהיה קו שמעדכן שהקריין שלו זה הרב טריגר והיו שלוחות להתקשר ישירות לבני אדם. אני קורא לזה מחאה ולא להטריד.
- ש. תאשר לי שקו המאבק הוא מרכז את כל נושא המאבק לעניין המספרים?
- ת. אז אם זכרוני לא מטעה, אם אמרתי אז זה כתוב. אני היום לא זוכר איך עבד. אם אז אמרתי כנראה שכך היה. אומנם מוציאים אדם בשתיים בלילה ואולי האדם מפוחד... אבל אם אמרתי שככה זה היה אז ככה זה היה.
- ש. אמרת שיש מודיעין שמספר ומרכז חומר מחאה ואומרים מי האובייקטים, כמו כן מסרתי כי קיבלתי מידע מודיעני מהרב טריגר מעקיבא כץ?
- ת. בהחלט הוא אחראי על... אין לי היכרות אישית עם עקיבא כץ. התקשרתי דרך שלוחה של קו המאבק. התקשרתי לקו המאבק ואמרו אם אתה מעוניין למחות נגד כץ אתה לוחץ על המספר ומגיע לטלפון שלו.
- ...
- ש. כמה פעמים דיברת עם עקיבא כץ ?
- ת. אני חושב אולי פעם אחת. לא זוכר אם דברתי איתו או שהשארתי לו הודעה. הילדים שלי שרו לו עקיבא, עקיבא לך ללמוד תורה והם השאירו לו את השיר הזה בתא הקולי
- ש. פגשת אותו פעם?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

- ת. לא. אני שמחתי שהוא לא הגיע לבית המשפט, לא מעוניין להיפגש עם נבל כזה שמסדר את כל העסק. אני עומד פה בתור מואשם בזמן שהוא היה צריך להיות ... כל אחד יודע בדיוק איפה הוא היה צריך להיות.
- ש. יש לך זעם גדול על עקיבא?
- ת. בהחלט, יש לי זעם גדול והיה לי גם קודם, ולצערי הוא גם עכשיו מפעיל ובוועט ומפעיל את הקו הזה, הוא מקבל מתנות מהרבנים של יתד נאמן. הוא קיבל גביע מתנה מבתו של אחד מגדולי הדור בתור אות הוקרה על זה שהוא ארגן את זה.
- ש. מכיר את הנאשם אישית?
- ת. לא, שמעתי את שמו הטוב, אני גאה לפגוש בו. הפעם הראשונה שראיתי אותו פגשתי אותו בתחנת פוריה, הוא היה שפוף אז יותר. אני חושב שהוא מקריין את הדברים".

156. עולה מהאמור לעיל, כי גם הרשלה סיפר בעדותו שהסיבה בגינה הוא התקשר אל כך לא היתה קשורה לדברי עידוד שאמר טריגר בקו המאבק, אלא בשל רצונו להביע את זעמו הפרטי נגד "קו החדשות", שנודע לו כי הוא בניהולו של כך; אין כל ראיה לפיה הרשלה שמע דברים ביחס לכך בקו המאבק, וממילא אין כל קשר בין הדברים שנאמרו שם, לבין ההתקשרויות של הרשלה אל כך. אשר על כן, אני מורה על זיכוי של הנאשם משידולו של הרשלה להטריד את כך, ומקשירת קשר עמו לעשות כן.

אלקנה ויסנסטרן

157. על פי כתב האישום, אלקנה ויסנסטרן הטריד את כך מתאריך 26.1.2015 עד 28.1.2015 בכך שהתקשר אליו 13 שיחות. מעדותו של אלקנה ויסנסטרן במשטרה (ת/9) עלה כי הוא שלל שהטריד את כך, והוסיף כי: "... עכשיו אני נזכר מי זה עקיבא כך, הוא תחת מערכת שהטרידה אותנו אז, את כל המנויים של העיתון...".

158. לא הוכח כל קשר בין קו המאבק לבין ההתקשרויות של אלקנה ויסנסטרן אל כך, והוא לא נשאל האם הוא שמע משהו אודות כך בקו המאבק.

159. אשר על כן, אני מורה על זיכוי של טריגר משידולו של אלקנה ויסנסטרן להטריד את כך, ומקשירת קשר עמו לעשות כן.

התוצאה

160. מעבר לצורך ולהשלמת התמונה יצוין, כי גם אם התביעה היתה מוכיחה, עובדתית, כי טריגר השמיע דברים בקו המאבק ביום 25.1.2015 בשעות הערב, ביחס להטרדת כך, הרי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

שה"סמיכות והתדירות", כטענת התביעה, **אין די בהם** כדי לגלם ראיות נסיבתיות המובילות למסקנה מרשיעה.

161. התביעה היתה צריכה להוכיח, בכל מקרה, שהדברים אותם שמעו (אם שמעו) המטרידים הם שהביאו אותם לביצוע העבירה (גם אם כבר עלה במוחם הרעיון העברייני). במונח זה, הראיות הנסיבתיות (שלא הוכחו) אינן מובילות למסקנה מרשיעה, אחת ויחידה; רחוק מכך. ראינו, ביחס לכל מתקשר כשלעצמו, כי לכל אחד היה מניע משלו לביצוע שיחות הטלפון, רובם ככולם סיפרו על אותם "צינתוקים", וממילא, ביחס לרובם המכריע, לא הוכח כי הם שמעו בכלל את "דברי העידוד" שהושמעו בקו המאבק נגד כץ.

162. אשר על כן אני מורה על זיכוי של הנאשם מהמיוחס לו במסגרת האישום הראשון.

אישום 2

163. על פי אישום 2, סמוך לתאריך 3.3.2015 הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את חנה בירנבאום, שהיתה במועד הרלוונטי לכתב האישום מזכירת מנהל לשכת הפרסום הממשלתית, באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרונים לטלפון הנייד שלה.

כתב האישום מתאר את השיחות שבוצעו אל בירנבאום, בין התאריכים 3.3.2015 ועד 4.3.2015, באמצעות מכשירי הטלפון הנייד של המתקשרים, כך: ריזי התקשר אל בירנבאום 3 פעמים; אברהם יונגרייז - 10, וזינגר התקשר אל בירנבאום 81 פעמים (שיחותיו של זינגר בוצעו ביום 3.3.2015 בין השעות 16:10 לבין 31:10).

דברי העידוד שפורסמו בקו המאבק להטריד את לשכת הפרסום הממשלתית

164. מראיות התביעה שהוגשו בהסכמה לתיק בית המשפט, עלה כי ביום 3.3.2015 השמיע טריגר, בקו המאבק, דברי "עידוד" להטרדת לשכת הפרסום הממשלתית, בין היתר, כך:

שיחה מספר 157, האזנת סתר מספר 139845-2015 מיום 3.3.2015 בשעה 01:22: "טוב צריך לראות אם יש בכלל זמן לארגן טלפונים שלהם אם כן נצא למחאה אבל אם כן נצא למחאה אני קורא לכל ציבור בני התורה להכנס עם כל העוצמה וכל ה... גם בימים אלו קצת קשור ל... פורים שלישי רביעי פשוט לא לוותר לרגע אחד לפ"מ חייבים לחטוף על הראש הרבה זמן הם היה להם שקט א... הם עושים משחקים...".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

שיחה מספר 545, האזנת סתר מספר 139845-2015 בשעה 13:17: "שלפ"מ לא יחשבו שהם יכולים איזה כמה פרסום לזרוק לנו עצמות וככה להרוויח אותם, שידעו שאי הפרסום... יגרום למחאה אדירה... צפוי שלפ"מ ינסה לעשות תרגיל ושרירים עלינו ולנסות למנוע כל מיני פרסומים אבל יתכן שיבואו לצעוק עלי. אני לוקח את כל זה בחשבון שיקול דעת והמחשבה, גם פה זה נראה שחייבים לפעול מול לפ"מ לא להתרגש גם אם יאיימו מכאן ולהבא. **שלוחת 4 בלפ"מ זה בטוח הוא, הוא אחראי הפרסום**, ושלא יאמר לאנשים שזה לא הוא, בדקתי שוב את המספר, הוא אומר לאנשים שזה לא קשור אליו, המחאה חייבת להיות עצומה ושיבינו שאין כזו מציאות של אקט של החרמה...".

שיחה מספר 262, האזנת סתר מספר 139845-2015 בשעה 13:41: "מלחמת עולם וחוצפת לפ"מ מחאה ללא הפסקה היום לא תהיה דבר כזה".

165. תוכן "דברי העידוד" שהושמעו בקו המאבק כלפי לשכת הפרסום הממשלתית לא העלו את שמה של בירנבאום דווקא; טריגר הנחה את המאזינים להתקשר אל "שלוחה 4" בלשכת הפרסום הממשלתית, או אל "אחראי פרסום". ממילא, נראה להלן כי התביעה לא הוכיחה שהמטרידים שמעו בכלל את דבריו של טריגר, ובכל מקרה לא הוכח כי הם הביאו אותם לביצוע ההטרדות כלפי בירנבאום.

אליהו ריזי

166. ביחס לריזי, שוכנעתי כי שלוש השיחות שהוא ביצע אל בירנבאום, אין בהן, כמותית, כדי להטריד או לפגוע. מבחינה ראייתית, התביעה לא הציגה בדל ראייה ביחס לתוכן הדברים, אם בכלל, שאמר ריזי אל בירנבאום, ויתרה מכך – לא בא זכרו של התוכן בכתב האישום. רק מעבר לצורך יצוין עוד, כי ממילא אין כל ראיה התומכת בכך שריזי אכן שמע את דברי העידוד של טריגר כלפי הטרדת לשכת הפרסום הממשלתית (וממילא כלפי בירנבאום).

167. אשר על כן, ניתן לקבוע כי טריגר לא שידל את ריזי לבצע עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, ולא קשר עמו קשר לעשות כן, ואני מורה על זיכוי מעבירות אלה.

אברהם יונגרייז

168. יונגרייז העיד בבית המשפט שהמוטיבציה שלו לביצוע העבירות ההטרדה בכלל (ולאו דווקא כלפי לשכת הפרסום הממשלתית וממילא כלפי בירנבאום, לגביה טען כי לא התקשר אליה כלל) היתה עצמאית, בשל התנכלות אליו ואל בני משפחתו, עוד טרם הקמתו של קו המאבק (ראו עדותו של יונגרייז בפרוטוקול מיום 21.11.2016 עמ' 45 ש' 1-17).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

169. לאור האמור לעיל, בהעדר ראייה כי יונגרייז בכלל שמע את דברי העידוד בקו המאבק ביחס לשכת הפרסום הממשלתית, או שהם השפיעו על שיקול דעתו, אני מורה על זיכוי של הנאשם משידולו של יונגרייז להטריד את בינרבאום¹⁵, ומקשירת קשר לעשות כן.

חיים זינגר

170. אשר לזינגר: עיקר טענות ההגנה ביחס אליו התמקדו בכך שהתובע לא הציג בפני זינגר, בעדותו בבית המשפט, את 81 השיחות אל בינרבאום; לטענת ההגנה: "... מצאנו בו (בפלט השיחות נשוא דיסק 104223/13) כי התקיימו שיחות רבות ואפילו רבות מאוד מחיים זינגר לגברת בינרבאום, 2 ורבע עמודים של שיחות, לא טרחנו לספור את כולן, אך מאמינים לתובע כי יש בהם 81 שיחות. אלא מה? יש בטופס הפלט עמודה של משך השיחה ובלבד 2 השיחות הראשונות שארכו 3 שניות, בכל 79 השיחות הבאות לא ננקב משך השיחה, והזמן החולף בין שיחה לשיחה כשלוש או ארבע שניות, ולגבי השיחות האלה מופיעה הערה בעמודת 'כיוון השיחה' האומרת 'נכנסת מענה קולי ל.ח' ולגבי אחדות מופיעה ההערה 'ל.ח'...".

171. עיון בפלט השיחות נשוא דיסק 104223/13 העלה כי גם הוא נעדר תאריך ספציפי. עם זאת, ההגנה לא חלקה על עצם קיום השיחות במועד נשוא כתב האישום, אלא התמקדה בשאלה האם הן הגיעו ליעדן, אם לאו.

172. על פי פלט השיחות, בשעה 26:10 התקשר זינגר אל בינרבאום פעמיים, ושתי השיחות ארכו 3 שניות; מעבר לשיחות אלה, היו 79 שיחות בהן נכתב: "נכנסת מ.קולי. ל.ח".

173. במקרה דנא, מסקנתי היא כי השיחות שביצע זינגר אל בינרבאום כלל לא הגיעו ליעדן (ולמצער – ספק רב אם כך היה), מעבר לכך שהיא מתבקשת מכך שפלט השיחות מלמד שהן הועברו למענה הקולי, והיה "ניסיון חיוג בלבד"; התביעה לא הוכיחה אם ניסיון החיוג כולל צלצול אצל הנמען, אם לאו, ועל זאת אוסיף שבינרבאום בעצמה, במסגרת ת/4, כלל לא איזכרה את מספר הטלפון של חיים זינגר, אפילו לא פעם אחת, כמי שהיה בין מטרידיה.

174. בין כך ובין כך, גם קביעה לפיה זינגר הטריד, או למצער, ניסה להטריד, את בינרבאום, אין בה די כדי להרשיע את טריגר בשידולו לעשות כן, או בקשירת קשר עמו; גם ביחס אליו לא הוכיחה התביעה כי הוא שמע את דברי העידוד של טריגר להטריד את לשכת הפרסום הממשלתית ביום 3.3.2015, וממילא אין כל ראייה המצביעה על כך שהביאוהו לבצע את העבירה.

¹⁵ יצוין כי לא נעלם מעיני שיונגרייז סיפר שהוא שאב את הטלפון של לשכת הפרסום הממשלתית מקו המאבק, אולם אין בכך – בנסיבות האמורות – כדי לשנות ממשקנתי דלעיל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-04-14763 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

175. אדרבא: זינגר העיד בבית המשפט כי היתה לו הנעה משל עצמו לבצע את שיחות הטלפון (לאו דווקא כלפי בירנבאום), נוכח פגיעה אישית בו, עוד טרם הקמתו של קו המאבק, ועניין זה "בער בעצמותיו" (ראו עדותו של זינגר מיום 29.3.2017 עמ' 42 שי 28-30).

176. לאור האמור לעיל אני מורה על זיכוי של הנאשם משידולו של זינגר לבצע עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק כלפי בירנבאום, ומקשירת הקשר לעשות כן.

התוצאה

177. אשר על כן, לאור המקובץ, אני מורה על זיכוי של הנאשם מהמיוחס לו במסגרת האישום השני.

אישום 3

178. אישום 3 מספר כי "סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה" (דצמבר 2014 – ינואר 2015), הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את בן ציון פדר, שהיה במועד הרלוונטי לכתב האישום מנהל שיווק בחברת טרה.

באישום זה פורטו השיחות שבוצעו באמצעות מכשירי הטלפון הניידים של המתקשרים אל פדר, כדלקמן: ריזי התקשר אל פדר פעמיים; וייסנשטרן - 25 פעמים¹⁶, וזינגר התקשר אל פדר 10 פעמים.

דברי העידוד להטריד את טרה לא כללו את פדר, וממילא לא הוכיחה התביעה את מועד פרסומם בקו המאבק

179. התביעה בסיכומיה טענה, באופן כללי, כי טריגר השמיע "דברי עידוד" בקו המאבק להטריד את פדר (גם כתב האישום מנוסח באופן עמום וכללי); על פי "קובץ מס' 7", תמלול ההקלטה מדיסק ד.כ. 28.1.2015 – 25.1.2015 עלה כי טריגר אמר בקו המאבק, ביחס לחברת טרה, את הדברים הבאים:

¹⁶ ביחס לויסנשטרן יוער, למעלה מן הצורך, כי הוא לא ביצע עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, אלא היה אחראי על ניסיון לבצעה, לכל היותר. הגם שעלה מעובדות כתב האישום כי הוא התקשר אל פדר 25 שיחות; עיון בפלט השיחות הרלוונטי העלה כל כל השיחות שנכנסו אל פדר מאת וייסנשטרן היו באורך של "0.00", כך על פי הפלט; וייסנשטרן לא נחקר, בעדותו בבית המשפט, אודות שיחות ספציפיות אלה, ועל כן, לא ניתן לדעת, בוודאי שלא לקבוע כממצא עובדתי, כי הן הגיעו ליעדן, וכי הטלפון של פדר אכן צלצל כשויסנשטרן התקשר אליו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

"הנה **טרה**, אסור לאף אחד לשבת בצד אחרי שרואים את גודל ההצלחה האדירה והעצומה והנפלאה, בסיעתא דשמיא ובעזרת ה' יתברך, את ההצלחה האדירה... בצהריים בפרוייקט מיוחד, את כל ההצלחה מכל ההיבטים כעת חייבים כולם, כעת בבוקר... הבא בצהריים וכולם, אף אחד אסור לוותר אמר... בע"ה, לא מתקדמים מהר לקראת התוצאה הטובה.

כולם מתקשרים לשירות לקוחות 1800, שלוש פעמים, 7 שלוש פעמים 3, 1800-777-333 **ושואלים אותם ששמעתם על המבצע טרה זה רע**. שוב, תכניסו להם מילים, מילים מאוד יפות טרה זה רע, אחרים זה ציבור בני התורה... אצל עצם הקמפיין תגידו להם יש קמפיין אדיר בציבור החרדי טרה זה רע, לא קונים טרה, טרה זה רע, לא קונים טרה, תשאלו אותם מתקשרים וכן המספרים הנוספים טרה כפי שיועברו בשלוחה 7.

מוקד המאבק, היום שלישי בוקר טוב, השעה שמונה וחצי, אם כך בואו נסכם יש לנו בסה"כ שלוש חברות גדולות לפעול השבוע, **יוניליוור, טרה ויטבתה**... פעילות מול דברים קטנים, אך בראש ובראשונה מי שמתחיל לפעול בו מהיום לא ינוח, לא ייתכן שאדם עושה צחוק מציבור בני התורה, משקר עליהם בשקר גלוי ומצח נחושה, ומול ציבור בני התורה עומדת החברה של ד"ר גפן שמפרסמת כך באופן בולט בעמוד... מודעה גדולה כל יום שלישי ושישי, וכשמתקשרים אליהם הם אומרים כן... ואחרי זה מתפלאים שעושים צחוק. המתנו שבוע, נתנו להם צ'אנס שבועיים, אולי לכן הם הפסיקו, אך הכל שקרים ובדיות. **היום כולם, גם מחר וגם מחרתיים בשעות הבוקר, הערב והצהריים מתקשרים כולם לד"ר גפן לפאלפון** (נמצא בטקסט) תרשמו את המספר אצלכם, עוד פעם ד"ר גפן (נמצא בטקסט), והטלפון של המרפאה של המזכירה (נמצא בטקסט), לפעול מרגעים אלו. **שאר החברות כמו כפי שנורה ונאמר כאן בקו, אך אפשר להתחיל שירותי הלקוחות של יוניליוור 1800-780-780**, להכריז על חרם על קורנפלקס... נשמח לקבל רעיונות... כבר נרשמו, להגיד להם חמשת אלפים, אפשר להגיד להם חמשת אלפים נפשות נרשמו לחרם זה הולך ועולה, הולך ועולה בכל הארץ... מוצרי תלמה חשוד מאוד וכן **טרה, טרה זה טרע או טרה זה רע. להתקשר כולם לשירות לקוחות** וכן ליטבתה, כאן בע"ה נביא ת'טלפונים, חלק נמצאים כבר בשלוחה 7. יוניליוור, כל המספרים בשלוחה 7, ובשלוחה 5 ישירות, ובע"ה ממשיכים לפעול כל ציבור בני התורה".

180. מהאמור לעיל עולה, שהדברים שהשמיע טריגר בקו המאבק ביחס לטרה, המופיעים בתיק המוצגים המוסכם, **לא כללו** בכלל את המוטרד נשוא כתב האישום, בן ציון פדר, אלא את שירות הלקוחות של טרה ואדם בשם "ד"ר גפן". התביעה לא הציגה כל ראיה אחרת שיש בה כדי להצביע על כך שטריגר קרא להטריד את פדר.

181. בנוסף, התביעה לא הביאה בדל ראיה ביחס למועד המדויק של הקלטת דברי העידוד בקו המאבק, לא כל שכן ביחס לזמן פרסומם שם; כיצד ניתן לקבוע, כבקשת התביעה, שטריגר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

פרסם את הדברים **טרם** תחילת ההטרדות שבוצעו כלפי פדר? אולי הם פורסמו דווקא אחרי?
מוסר ההקלטות ליחידה החוקרת, העד יעקב ישראל פרנק, אף הוא לא סיפר אודות המועד
המדויק של ההקלטה (ראו עדותו מיום 25.10.2018).

182. ניתן היה להסתפק בהעדר הוכחת דברי עידוד נגד פדר באופן ספציפי, ובהעדר הוכחת מועד
הפרסום על מנת לקבוע שלא הוכח כי המטרידים האזינו לדברי עידוד כלשהם בקו המאבק,
ופעלו לפיהם. עם זאת, נראה להלן כי לא הובאו ראיות בקשר לכך שהמטרידים שמעו דבר או
חצי דבר לגבי טרה בקו המאבק, וממילא לא היה לקו כל השפעה על ביצוע שיחות הטלפון אל
פדר.

אליהו ריזי

183. ראשית יצוין, כי על פי עובדות כתב האישום ריזי התקשר אל פדר פעמיים בלבד, ועל כן אין
המדובר בעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, ואף לא ניסיון לעבור עבירה כזאת (ממילא
התביעה, וגם כתב האישום, לא טענו דבר ביחס לתוכן הדברים של ריזי). מכאן – מתייטר הדיון
בשאלת שידולו של טריגר את ריזי להטריד את פדר, ואני מורה על זיכוי מעבירה זו; בנוסף,
לא הוכחו יסודותיה של עבירת קשירת הקשר, ואני מורה על זיכוי של הנאשם גם מעבירה זו.

יעקב ויסנשטרן

184. ראיתי להתעכב במיוחד על עדותו של ויסנשטרן, גם ביחס לאישום זה וגם בכלל, שכן הוא
מופיע כמטריד ב 13/14 האישומים נשוא כתב האישום; עלה מעדותו, כי קו המאבק לא הביא
אותו לביצוע עבירות הטרדה (או הניסיון לבצען), כן שוכנעתי שלא רק שעלה במוחו באופן
עצמאי ה"רעיון העבריני", הרי שדבר לא הביא אותו לביצוע העבירות, פרט לרצון האישי שלו,
לקח חלק במאבק ב"חרם" לשיטתו.

185. נזכיר כי התביעה, הגם שביקשה מבית המשפט שלא לקבל את עדויותיהם של המטרידים
אשר העידו בבית המשפט, לשיטתה, בכוונה לשקר "מטעם" ולמען הנאשם, לא הציגה כל ראיה
ביחס לכך.

186. אדרבא: ויסנשטרן לא הוכרז כעד עוין, התביעה לא ביקשה להגיש את אמרות החוץ שלו
חלף עדותו בבית המשפט, ולא הובאה כל ראיה חיצונית או אחרת שהיה בה כדי להוכיח את
טענת התביעה ביחס ל"נאמנותו" לטריגר או את "שקריו" הנטענים, או שהעיד במטרה
מובהקת לסייע לטריגר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

ההיפך הוא הנכון: ויסנשטרן סיפר לבית המשפט על הפגיעה האישית שהוא חש כתוצאה ממעשיהם של תומכי יתד נאמן, ואמר שלטעמו הם "מחריבים את היהדות". למותר לציין, כי העובדה שהתובע ביקש לרענן את זכרונו של ויסנשטרן מפעם לפעם במהלך העדות אין בה די כדי להצביע על כך שהוא לא אמר אמת, במטרה לסייע לטריגר.

187. ויסנשטרן אישר, בפתח חקירתו הראשית כי הוא מעיין גם בעיתון יתד נאמן; עובדה זו מגלמת "מקור" נוסף לידיעה מי החברות שפרסמו שם – ולא רק דרך מה שפורסם (אם בכלל) בקו המאבק.

ויסנשטרן העיד אודות הפגיעה שהוא חש בקרב הציבור עליו הוא נמנה מאת תומכי יתד נאמן, בין היתר, כך:

"... נגד העיתון (הפלס – ש.ב) מנהלים מלחמת חורמה, שזה כולל פרסומות. היה את הענין של החרם שזה היה בשביל לפגוע בלגיטימציה של העיתון ושל הרב. המציאות של החרם על העיתון זה פגיעה ברב שלנו ופגיעה בנו בציבור, שאסור להתעסק איתו. הרב נפטר ויש ועדת רבנים חדשה. אנו ממשיכים את הדרך שלו. החברות אין להם ענין להחרים אותנו, ויש כמה אנשים שיש להם ריכוז של החברות שהם ביחד התארגנו ועשו קרטל ומי שבכל זאת פרסם.

...

מה שקרה שיש את החרם ... בשלב מסוים יש פה פגיעה קשה בציבור... הציבור בשלב מסוים לא רצו לפנות לחברות ולהסביר שיש בעיה, הם לא אמורים להחרים אותנו. זה התחיל ממספרים שעברו מאחד לשני, ובשלב מסוים היה המספר של טריגר, שאני מבין שהוא ריכז את הפעילות..."

188. ויסנשטרן התייחס באופן מפורש אל "השפעתו" (ליתר דיוק - העדר ההשפעה) של קו המאבק על פעולותיו:

"...היא בבית המשפט, פעם ראשונה שראיתי אותו. שמעתי עליו שיש לו קו, אני לא פעלתי בעקבות הקו שלו, הייתי פותח ביתד נאמן לבד, בלי קשר לקו שלו. היה אולי פעם פעמיים שלקחתי מספרים משם אבל המספרים עברו בצורות אחרות במיילים, או שעברו דפים בקהילה".

ובהמשך:

" ש. מה לגבי קו המאבק?"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

ת. היתה שלוחה של מספרים, זה היה זנית. אני זוכר שחיפשתי שם מספרים, לא זוכר אם מצאתי אבל היו מספרים. את רוב המספרים לא השגתי משם. אנשים העבירו מאחד לשני. כל הקהילה שלנו כולה סובלת מזה. מר טריגר הוא פסיק".

ובהמשך:

"ש. ממתני אתה כועס על יתד נאמן?

ת. העיתון הזה הוא רע, עיתון שמסית נגדנו ומחריב את היהדות. אני לא כועס ברמה האישית על אף אחד שם, כמו שאני לא כועס... זה לא כעס. זה מפריע לי. ברור

ש. האם בגלל קו המאבק אתה כועס?

ת. לא.

ש. אז קו המאבק לא משחק בהתייחסות שלך...?

ת. יש לו משקל אפס

ש. ולגבי חברות שמחרימות?

ת. אפס

ש. אתה אומר יש לך מספיק כעס בשביל עצמך?

ת. ... אמרתי שלא הוצרכתי להשתמש בקו המאבק. אני באופן אישי לא הייתי מקשיב לזה אבל ידעתי שהוא קיים. אני לא צריך הוראות מטריגר למי להתקשר. כל אחד באופן אישי שמרגיש זה מפריע לו ולחברות אין ענין בזה.... אמרתי שאני לא השתמשתי בזה. גם אם ידעתי שהוא אמר זה או זה, אני לא הייתי קשור... הייתי עצמאי. קו המאבק זה לא היה הקו, אנשים לא התקשרו לשמוע... התקשרו כי יש הרבה חומר מענין ואנשים אומרים את דעתם על הבחירות. על הפגנות... זה קו פנימי קהילתי שכל אחד מדבר שם ואנשים מתקשרים לשמוע. היה גם את הנושא הזה. אני לא פעלתי לפי ההנחיות שלו ולא הייתי מקשיב לו. יצא לי לשמוע אותו אבל לא פעלתי בעקבות קריאה שלו. אני לא חושב שאחרים התקשרו לשם בשביל זה".

189. לאור האמור לעיל, שוכנעתי כי בויסנשטרן התקיים יסוד נפשי "עצמאי" להטריד את פדר, והוא לא היו טעון "הנעה מנטלית" לביצוע העבירה; מעבר לכך, לא הוכח קשר סיבתי בין ההטרדות ולבין דבריו של טריגר בקו המאבק, שספק אם בכלל שמע אותם; הוא אף העיד, כאמור, על המוטיבציה האישית שלו במסגרת עדותו בבית המשפט.

190. התביעה הצביעה על כך שויסנשטרן העיד שקו המאבק "... זה קו שהיה שם גם מחלקה של מי פרסם ביתד נאמן ולא פרסם בפלס, והיתה שם קריאה להתקשר לנסות להסביר לאנשים שהם פוגעים בנו".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

191. אין די בדברים כלליים אלה של ויסנשטרן כדי להביא לקביעת ממצא עובדתי לפיו הנאשם "עודד" את המאזינים להטריד את פדר: ראשית, אין ראייה מה היו דברי ה"קריאה" עליהם סיפר ויסנשטרן, ולא ניתן לבחון אם מדובר בדברי עידוד או הפצרה, אם לאו. שנית, לא ברור **מתי** הושמעה ה"קריאה" ומה הקשר שלה (אם בכלל) להטרדות שבוצעו כלפי פדר.

חיים זינגר

192. התביעה טענה כי "בין המטרידים נראה את חיים זינגר ואם נביט בפלטי המחוקק של חיים זינגר נראה כי חיים התקשר לקו המאבק ביום 16.12.14 מפנה לפלט המחוקק מדיסק 268208/14 בקלסר מוצגים מוסכם. זמן קצר לפני שהתקשר לעובד בחברה טרה".

193. אין בידי לקבוע האם השיחה שבוצעה מאת זינגר אל קו המאבק (אם בוצעה), היתה לפני או אחרי פרסום הדברים של טריגר שם, בהעדר הוכחה, כאמור, למועד השמעתם. סמיכות הזמנים הנסיבתית בין התקשרותו של זינגר אל קו המאבק, ולאחר מכן אל פדר (התביעה גם לא טענה כמה זמן בכלל חלף בין השיחות), מגלמת ראייה נסיבתית שאמנם היתה יכולה להיזקף לחובת הנאשם, אולם אין די בה, כראייה יחידה, על מנת להוביל להרשעת הנאשם בשידולו של זינגר.

194. התביעה לא הוכיחה, גם ביחס לזינגר, כי הוא שמע את דברי העידוד בקו המאבק, ולא הוכיחה כי הם השפיעו עליו; מעבר לכך, זינגר שיתף את בית המשפט בטעמים שלו לביצוע השיחות, שלא היו קשורים לקו המאבק (לאו דווקא לגבי פדר) (ראו עדותו של זינגר מיום 29.3.2017 עמ' 42 ש' 25-30).

עדותו של פדר

195. עדותו של פדר ביחס למועד ההטרדות כלפיו רק החלישה עוד יותר את המסכת הראייתית נגד טריגר ביחס לשידולם של המעורבים באישום זה.

ניכר מעדותו של פדר כי התקיימו, על פני הדברים, "מקורות דרבון" אחרים לביצוע ההטרדות כלפיו, והיו מתקשרים רבים, מעבר לזינגר, ויסנשטרן וריזי, אשר הטרידו אותו ומשפחתו; כל זאת נוכח הפרסום של חברת טרה בעיתון יתד נאמן, לאחר מועד מסוים (ימי שלישי, עת העיתון מופץ בחינם).

כך העיד פדר: "... מידי יום שלישי לפני שראיתי את העיתון אני מקבל טלפונים למה אני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

מפרסם ביתד. הם רואים את העיתון לפניי. אז למה צריך לפרסם? הרי הם ראו את העיתון. אחרת לא היו מתקשרים אליי"; ובהמשך: "... העיתון של יתד יוצא ביום שלישי, כשאני מפרסם החל מאותו בוקר, זה עיתון עם תפוצה גדולה כי הוא חנים בימי שלישי. הוא מפורסם במגזרים החרדיים. מאותו יום שיוצא העיתון עד יום שני שלאחריו הטרדות בלתי פוסקות. על מנת לא לפרסם בעיתון הבא..."

יוער כי פדר לא ידע לספר בעדותו מי היו המטרידים, וכאשר הוצג לו על ידי הסניגור מספר הטלפון של ויסנשטרן הוא השיב שהוא "לא זוכר בעל פה"; עוד העיד פדר כי הוא "יכול להגיד שמות" של מטרידים: "... יש אחד בשם מוטי למשל והשני יעקב...". פדר טען כי גם הנאשם "התקשר להטריד אותי" אולם ציין כי הטרדה זו באה לידי ביטוי בכך שהוא הבחין באדם שזוהה כ"אברהם טריגר" בשיחה אחת שהוא בחר לא לענות לה.

התוצאה

196. בנסיבות אלה, נוכח תוכן דברי "העידוד" שהוגשו לתיק המוצגים המוסכם, שלא הופנו כלפי פדר, אלא כלפי טרה באופן כללי עם הנחייה להתקשר אל שירות הלקוחות, העדר ראייה ביחס למועד פרסום, העדר ראיות מספיקות ביחס לשמיעת הדברים (או דברי עידוד אחרים כלפי פדר) על ידי זינגר ויסנשטרן, וכן נוכח התקיימות יסוד נפשי עצמאי אצלם - אני מורה על זיכוי של הנאשם משידולם להטריד את פדר, וקשירת קשר עמם.

197. אשר על כן אני מורה על זיכוי של הנאשם מהמיוחס לו במסגרת האישום השלישי.

אישום 4

198. אישום 4 מספר כי סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה (נובמבר 2014 - פברואר 2015), הנחה טריגר את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את יעקב חיים הלפרין, שהיה במועד הרלוונטי לכתב האישום בעליה של חברת אופטיקה הלפרין, באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרונים לטלפון הנייד שלו.

כתב האישום מפרט את המתקשרים השונים ושיחות הטלפון שביצעו אל הלפרין, באמצעות הטלפונים הניידים שלהם, כך: ריזי התקשר אל הלפרין 8 פעמים; ויסנשטרן – 70 פעמים¹⁷; דושינסקי - 23 פעמים, וזינגר התקשר אל הלפרין 17 פעמים.

¹⁷ ההגנה טענה ביחס לאישום זה, כי השיחות שביצע וייסנשטרן היו כולן בנות שנייה אחת, על כן אין המדובר בהטרדה; ברי כי גם קביעה שמדובר רק בניסיון להטרדה, אין די בה כדי להשפיע על שאלת אשמתו של הנאשם. עיון בפלט השיחות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-04-14763 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

199. ההגנה טענה ביחס לאישום זה, בין היתר, כי "מכל מקום חסר הנדבך שבו קורא הנאשם באמצעות קו המאבק לציבור להתקשר ליעקב הלפרין, ובאותן קריאות ששמענו בקולו, הקריאה לחרם צרכנים או לפנייה למוקד לקוחות, לא שמעתי את הנאשם מוסר לציבור את מספרו של יעקב הלפרין והאישום כולו מבוסס, כמו שאר האישומים, על ההנחה שאם מישהו מתקשר הרבה פעמים ליעקב הלפרין מן הסתם הודח לעשות זאת על ידי הנאשם...".

200. צודקת ההגנה: גם במקרה זה, כתב האישום לא גילה מה אמר טריגר, ומתי בדיוק אמר טריגר במסגרת ה"עידוד" לביצוע ההטרדות נגד הלפרין. התביעה מצידה לא הפנתה את בית המשפט אל הקלטה ספציפית שיש בה כדי להוכיח עובדות אלה, ואכן, מעיון מדוקדק (ומתיש, יש לומר) בתיק המוצגים המוסכם – בית המשפט לא מצא אמרות של טריגר בקו המאבק ביחס לאופטיקה הלפרין, וממילא לא כלפי יעקב הלפרין.

201. נוכח העובדה שהתביעה לא הוכיחה את דברי ה"עידוד" של טריגר במסגרת קו המאבק כלפי אופטיקה הלפרין וממילא כלפי יעקב הלפרין, הרי שברור כי לא ניתן לקבוע שהוא השמיע דברים אלה בקו המאבק. מעבר לכך, התביעה לא הוכיחה מה, אם בכלל, שמעו המטרידים בקו המאבק ביחס להלפרין, מתי, והאם וכיצד "אימרות" עלומות אלה, השפיעו על היסוד הנפשי לביצוע עבירות ההטרדה אצלם.

202. אדרבא: ויסנשטרן מצידו העיד בבית המשפט כי טריגר כלל לא דיבר על הלפרין בקו המאבק, כך:

ש. התעקשת במיוחד להשיג את יעקב הלפרין. ניסית בדצמבר ובינואר 2015, כ 103 שיחות טלפון ליעקב הלפרין.

ת. דבר ראשון אני רוצה להגיד שלפי מה שידוע לי, **טריגר אף פעם לא פנה למחות עם יעקב הלפרין. הלפרין פרסם באופן קבוע ביתד נאמן משך תקפה ארוכה.** הוא לא דיבר איתי מעולם. הוא אמר שבכלל הוא לא הלך למשטרה אלא המשטרה הגיעה אליו. אולי הוא הגיש תלונה דרך הטלפון".

הנכנסות אל הטלפון הנייד של הלפרין במועדים הרלוונטיים (דיסק 87597/15) העלה כי צודקת ההגנה, ואף אין המדובר בשיחות בנות שנייה אחת אלא – "0.00"; כל השיחות, ללא יוצא מן הכלל. הלפרין בעדותו התייחס לשיחות מטלפון שמסתיים בספרות "932" (יתכן כי מדובר במספרו של ויסנשטרן, הגם שבמקום אחר אמר הלפרין כי המספר הסתיים בספרות 532 דווקא) ואמר כי הוא לא יודע כמה פעמים התקשר אליו המספר הזה, ו-"השוטר שאל אותי מה הטלפון הזה עושה לך? השבתי שזה אחד מתוך קבוצה והוא אמר לי תבוא להגיש תלונה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

203. אף זאת: כל המטרידים סיפרו בעדותם בבית המשפט כי לא "נוקקו" לקו המאבק על מנת לעודדם לבצע את ההטרדות (כולן, לא רק ביחס להלפרין). ראו ביחס לריזי עדותו מיום 21.11.2016 עמ' 41 ש' 1-2; עדותו של זינגר מיום 29.3.2017 עמ' 42 ש' 25-30; עדותו של ויסנשטרן מיום 6.1.2019 עמ' 122 ש' 14-27; עדותו של דושינסקי: ת/5, עמ' 2 ש' 15-16, עמ' 3 ש' 59-61, עמ' 4 ש' 72-79, 82-88, 90-92, עמ' 5 ש' 107-120, וכן עדותו בבית המשפט מיום 29.3.2017 עמ' 45 ש' 10-14.

204. נוכח העדר הוכחת "דברי העידוד", לא כל שכן – העדר הוכחה לשמיעתם על ידי מי מהמטרידים, וכן העובדה שהם העידו כי היה להם יסוד נפשי לביצוע העבירה בלי קשר לקו המאבק, וכן בהעדר הוכחת קשר בין עדותו של הלפרין לשיחת נשוא כתב האישום ולקו המאבק, שוכנעתי כי התביעה לא הוכיחה את עבירת השידול להטריד את הלפרין ביחס למעורבים נשוא כתב האישום, וכן לא הוכחה קשירת הקשר לעשות כן.

205. אשר על כן, אני מורה על זיכוי של הנאשם מהמיוחס לו במסגרת האישום הרביעי.

206. לא נעלמה מעיני עדותו של ריזי לפיה הוא נעזר בקו המאבק על מנת להשיג את מספר הטלפון הנייד של הלפרין. עם זאת, התביעה לא ביקשה להרשיע את הנאשם בעבירת הסיוע. בנסיבות אלה, לא ראיתי לדון בעבירה זו ביוזמת בית המשפט.

אישום 5

207. על פי אישום 5, סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה (ינואר 2015) הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את אסף קידר, שהיה במועד הרלוונטי לכתב האישום מנהל מרחב בחברת אסם, באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרוניים לטלפון הנייד שלו.

במסגרת אישום זה מתואר כי וייסנשטרן התקשר אל קידר 23 פעמים, באמצעות טלפון הנייד שלו.

208. ההגנה טענה ביחס לאישום זה כי כל השיחות שביצע וייסנשטרן אל קידר היו בנות שנייה אחת "וגם הנדבכים האחרים של חובת ההוכחה הקושרת את יעקב וייסנשטרן לנאשם לא מתקיימים... הוא העיד ומסר כי את המספרים לא קיבל בהכרח מקו המאבק וכי בסך הכל ניסה לשכנע את ה'מוטרידים', וגם אסף קידר העיד על שיחות מטרידות, מכאן ששיחות בנות שנייה הן שיחות שלא התממשו כלל ונשארו כלואות באיזה מחסום תקשורת".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

209. התביעה מצידה לא טענה דבר באופן ספציפי לגבי אישום זה בסיכומיה, וממילא לא ראתה להפנות את בית המשפט אל ראיות שיש בהן להצביע על אשמתו של הנאשם במיוחד לו באישום זה.

210. חרף זאת, גם כאן, הפשלתי שרוולי, פשפשתי בקלאסרים ועיינתי בראיות המוסכמות שהוגשו, אך העליתי חרס. נמצא, כי גם בעניין הטרדתו של קידר – אין בדל ראיה המצביעה על כך שויסנשטרן שודל, באמצעות קו המאבק, להטרידו.

211. ראשית, תמלילי קו המאבק (שרובם ממילא נעדרי תאריך) לא העלו ההתייחסות ספציפית כלפי חברת אסם, וממילא לא כלפי קידר; בית המשפט מצא כי בזמן כלשהו, שלא הוכח ("קובץ מספר 1"), אמר טריגר בקו המאבק "זה חשוב מאוד להתקשר שוב למספרים האלה, זה המספרים הישירים של המנכ"לים כפי שמובא בשלוחה 7, חשוב מאוד, אלו החברות העיקריות שנשארו לנו, כל החברות האחרות הרי ירדו, עלית שטראוס, יפאורה, אסם, זה אמרנו בבוקר, מטרנה, סימילאק, לא נשאר כמעט כלום ברוך ה' ורק החברות האלה חייבים להמשיך בכל הכוח...".

עוד עלה מהראיות המוסכמות כי הוגשה שיחה שכותרתה היתה "הטרדה אסם" ("קובץ מספר 11"), אולם לא ברור מי הדוברים בשיחה (עלה מתוכנה כי ה"מוטרד" הוא אדם ששמו הוא לכאורה לוי), מתי היא התבצעה, ועל רקע מה.

212. נראה שלא בכדי התביעה לא הפנתה את בית המשפט לראיות ביחס לעידוד של טריגר לבצע הטרדות ביחס לאסם; אלו פשוט אינן קיימות בחומר הראיות.

213. יובהר בנוסף, כי אף לא הוגשה ראיה לכך שויסנשטרן בכלל שמע משהו בקו המאבק ביחס לאסם; ואם לא די בכך, אפנה שוב אל דבריו של ויסנשטרן בעצמו, כפי שהובאו לעיל, לפיהם היתה לו ממילא מוטיבציה לביצוע ההטרדות, אם או בלי "עזרתו" של קו המאבק.

214. עדותו של קידר לא תמכה בקשר שבין השיחות המנויות בכתב האישום (שביצע ויסנשטרן) אל השיחות שגרמו לו להטרדה; ממילא, לא היה בה כדי לקשור את היסוד נפשי של ויסנשטרן עם קו המאבק. אדרבא, קידר סיפר בעדותו, בין היתר, כי: "ברגע שהיה מתחיל פרסום כל שהוא שלנו בעיתונות, בעיתונים המתחרים, בעיקר ביתד נאמן, זה יכול להיות גם בהמבשר, אך לא בפלס – באותו יום שהיה פרסום יש איזה גל מאוד ארוך של טלפונים. זה נמשך כמה ימים".

215. אשר על כן, נוכח העובדה כי לא הוכחו דברי העידוד מאת טריגר, לא הוכח כי ויסנשטרן שמע אותם (ככל שהיו), לא הוכח כי הדברים ששמע (אם שמע) "הביאו אותו" לביצוע העבירה,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

ומנגד עדותו של קידר העלתה שההטרדות היו בזמנים ספציפיים בהם היתה יכולה להיות לויסנסטרן הנעה שאינה קשורה לקו המאבק, (בכל מקרה – הוא טען שקו המאבק לא השפיע על שיקול דעתו), מבלי שהוכח קשר סיבתי כלשהו בין קו המאבק לביצוען – הרי שתביעה לא עמדה בנטל להוכיח אשמתו של הנאשם באישום זה, הן ביחס לעבירת השידול, והן בנוגע לעבירת קשירת הקשר.

216. אשר על כן, אני מורה על זיכוי של הנאשם מהמיוחס לו במסגרת האישום החמישי.

אישום 6

217. אישום 6 מתאר כי סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה (דצמבר 2014 – פברואר 2015) הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את אסתר יעיש לוגסי, שהיתה במועד הרלוונטי לכתב האישום מנהלת לשכת הדוברות של חברת החשמל באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרונים לטלפון הנייד שלה.

על פי אישום זה, וייסנסטרן התקשר אל לוגסי 95 פעמים מהטלפון הנייד שלו, ושלח לה 26 מסרונים, בהם כתב, בין היתר: "עד מתי", "חרם", "למה אתם משתפים פעולה עם הרשעים מיתד לא נאמן", "למה אתה שותף להסתה", "שבוע רע לרשע רעי", "לא מפסיק להחרים גם אנחנו לא נפסיק למחות", "מי שמחרים יוחרם", ועוד אימרות שפר כגון דא.

218. ההגנה טענה ביחס לאישום זה כי גם השיחות שביצע וייסנסטרן אל לוגסי היו בנות שנייה אחת בלבד; ביחס להודעות הטקסט טענה ההגנה כי "מסרים אלה אינם מהווים עבירה של הטרדה אבל מכל הם מעידים עד כמה בערה חמתו של יעקב, שהוא אכן אחד הכוכבים של שיחות השנייה בפלטי הטלפון. הוא לא זקוק לנאשם שישדל אותו".

219. התביעה מצידה לא טענה דבר באופן ספציפי לגבי אישום זה בסיכומיה, וממילא לא ראתה להפנות את בית המשפט אל ראיות שיש בהן להצביע על אשמתו של הנאשם במיוחס לו באישום זה.

220. על פי "קובץ מספר 12", **שלא ברור מתי הוקלט ומתי הושמע בקו המאבק**, יגעתי ומצאתי התייחסות לחברת החשמל; כך אמר טריגר, בין היתר:

"... שוב אנחנו לא יודעים ... עם כל הטלפונים, כולנו מתקשרים כמובן מלבד וכן חוץ מ... שגם אליהם פועלים רצופה בלי שום הפסקה, שוב ושוב מתקשרים, לא מתייאשים, חברת החשמל, בנק מרכזית, עילית שטראוס, טמבור, כל החברות כולם...".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

221. בקשר לעבירת ההטרדה, לוגסי הגישה לבית המשפט שני פלטים שהופקו על ידיה (באמצעות חבר); ת/1 – פלט שיחות טלפון "אקראי" של השיחות המטרידות, בפלט לא מופיע מספרו של ויסנשטרן, אף לא פעם אחת. ת/2 – הודעות כתובות, שם הוצגו גם הודעות מאת מספר הטלפון של ויסנשטרן, מיום 19.12.2014, כמו למשל: "למה", "עד מתי", "איך אפשר", "חרם" "יונים", ומיום 2.1.2015 "לא מצאתם על מי לעשות עסקים רק עם הלא נאמן", למה אתם משתפים פעולה עם הרשעים מיתד לא נאמן", "עכשיו ברצינות למה", ועוד.
222. עולה מהאמור לעיל, כי במסגרת אישום זה, הוכיחה התביעה כי ויסנשטרן ביצע עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בוק כלפי לוגסי, ואף הוכחו דבר ה"עידוד" להטריד את חברת החשמל.
223. ברם, אין די בעובדות אלה כדי להרשיע את טריגר בשידולו של ויסנשטרן לבצע את ההטרדות, ובקשירת קשר עמו לעשות כן.
224. ראשית, לא הוכחו דברי השכנוע של טריגר להטריד את לוגסי דווקא, בניגוד לחברת החשמל באופן כללי. שנית, לא ברור מתי הושמעו דברי טריגר ביחס לחברת החשמל בקו המאבק. שלישית, לא הוכח כי ויסנשטרן שמע בקו המאבק דברי עידוד ביחס ללוגסי, או בכלל בנוגע לחברת החשמל; אמירתו הכללית לפיה היתה שם "קריאה" להתקשר לחברות – אין די בה. רביעית, כאמור, שוכנעתי כי ויסנשטרן לא היה טעון הנעה מנטלית, וזו התקיימה בו ללא קשר לקו המאבק.
225. גם במקרה דנא, סיפרה לוגסי על תזמון ההטרדות, שהחלו "... בכל פעם שמתפרסם קמפיין פרסומי בחב' החשמל מגיעות שיחות גל של שיחות טלפון שיכולות להימשך מספר ימים מגיעות למשרד ולנייד שלי עם שאלות ועם טענות ומענות למה חב' החשמל מפרסמת בעיתון יתד נאמן ולא בעיתון הפלס. בימים הראשונים עשרות שיחות ביום. הם לא מזדהים. אומרים שהם מדברים מטעם עיתון הפלס. איך חב' החשמל מפלה ציבור כזה רחב ומפרסמת ביתד נאמן ובפלס לא".
226. עולה מהאמור, מעבר לצורך, כי לויסנשטרן יכולה היתה להיות הנעה אחרת (קמפיין פרסומי כמובן) ולא הוכח כי גובשה החלטתו לבצע את ההטרדות עקב מה ששמע בקו המאבק (אם בכלל).
227. אשר על כן, אני מורה על זיכויו של הנאשם מהמיוחס לו במסגרת האישום השישי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

אישום 7

228. על פי אישום 7, "סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה" (דצמבר 2014 – ינואר 2015) הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את גלעד אליעזר מרום, שהיה במועד הרלוונטי לכתב האישום מנהל יחידת המודיעין בחברת החשמל באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרונים לטלפון הנייד שלו.

במסגרת אישום זה מתואר כי וייסנסטרן התקשר אל מרום 96 פעמים, באמצעות טלפון הנייד שלו.

229. ההגנה טענה ביחס לאישום זה כי: "... אכן קצב מעורר התפעלות (של השיחות- ש.ב), אך כל אחת מן 'השיחות' נמשכת שנייה אחת בלבד".

230. התביעה מצידה לא טענה דבר באופן ספציפי לגבי אישום זה בסיכומיה, וממילא לא ראתה להפנות את בית המשפט אל ראיות שיש בהן להצביע על אשמתו של הנאשם במיוחד לו באישום זה.

231. מרום בעדותו בבית המשפט סיפר על ההטרדות שהוא חווה ("...מבול של טלפונים למכשירי טלפונים ניידים להנהלת החברה, יו"ר, מנכל, היחידה המשפטית, יחידת הפרסום ויחידת הביטחון של חב' חשמל, מבול כוונה מאות טלפון בכל יום... שיבוש מהותי של שגרת העבודה"), וציין במיוחד את ויסנסטרן, לאחר שהזדהה בשמו, ו - "בדקתי בפרטים המופיעים אצלי במערכת וראיתי את הפרטים שלו במערכת חברת חשמל". עוד סיפר מרום: "הוא (ויסנסטרן) – ש.ב) הביע את מחאתו כפי שאמרתי כאן, אמרתי לו הבנתי בסדר מספיק תפסיק להתקשר אלי ואל האחרים. הודעתי לו שהוא מבצע עבירה פלילית של הטרדה. כשהוא המשיך אמרתי לו שאני הולך להגיש תלונה פלילית על הטרדה, הוא עדיין המשיך ורק לאחר שחסמתי אותו בטלפון שלי הוא הפסיק".

232. מרום התייחס לפלטי שיחות שהוצגו לו על ידי ההגנה, שם הופיעו שיחות בנות שנייה אחת בלבד, כך: " כולן שנייה אחת. כן זה מטריד. בדפים שמוצגים כאן מספר הטלפון הם חסומים אצלי בנייד ולכן המערכת האוטומטית דוחה את השיחות, וזה מסביר את השיחה כאילו אורכת שנייה ולמעשה לא התקיימה. כל אחד מאלה נחסם לאחר עשרות שיחות".

233. ביחס לאישום זה הוכיחה התביעה כי ויסנסטרן לכל הפחות ניסה להטריד את מרום; ביחס לשיחות נשוא כתב האישום, בנות השנייה, סיפר מרום כי הן לא הגיעו אליו. כמו כן הוכחו דברי "עידוד" להטריד את חברת החשמל (כולה), הא ותו לא.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

234. "דברי העידוד" בקו המאבק כלפי הטרדת חברת החשמל, כפי שהוגשו לבית המשפט, מפורטים לעיל, ואין, כאמור, כל אינדיקציה לכך שטריגר הפציר במאזיני להטריד את מרום, דווקא; עוד לא הוכח מתי הושמעו דברי העידוד. בנוסף, גם במקרה דנא לא הוכיחה התביעה כי ויסנסטרן אכן שמע את דברי העידוד (אם היו) להטריד את מרום, וממילא לא הוכח הקשר הסיבתי בין קו המאבק לבין ביצוע ההטרדות.

235. יובהר שוב בעניין זה, כמפורט לעיל, כי שוכנעתי כי ויסנסטרן לא היה טעון הנעה מנטלית, וזו התקיימה בו ללא קשר לקו המאבק.

236. אשר על כן, אני מורה על זיכויו של הנאשם מהמיוחס לו במסגרת האישום השביעי.

אישום 8

237. אישום 8 מספר כי סמוך לתאריך 20.2.2015 הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עם קשר להטריד את אלון זמר, שהיה במועד הרלוונטי לכתב האישום סמנכ"ל שיווק בחברת קוקה קולה באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרונים לטלפון הנייד שלו.

אישום זה מתאר כי בתאריך 20.2.2015 שלח וייסנסטרן אל זמר מספר מסרונים, בהם כתב, בין היתר: "עד מתי לא מצאתם עם מי לעשות עסקים רק עם הלא נאמן תגיד לא נמאס לך? מי שמחרים יוחרם זה תלוי רק בכם אתם משלמים למשרד פרסום כדי שיפרסם אתכם אם אתם מבינים שהוא רק מזיק לכם תגידו לו שיפסיק למה אתה שותף להסתה למה אתם משתפים פעולה עם הרשעים מיתד לא נאמן".

238. על פי כתב האישום, חרף בקשתו של זמר כי וייסנסטרן יפסיק להטרידו, הוא לא חדל, והמשיך לשלוח לזמר מסרונים בהם כתב, בין היתר: "אנא הפסיקו לפגוע בנו בשיתוף פעולה עם רודפנו. אתה כן אשם בהמשך המחלוקת ורדיפת ציבור בני התורה".

239. ההגנה טענה ביחס לאישום זה כי "אישום זה כולל מסרונים בלבד... אלה אינם מהווים לדעתו הטרדה, בוודאי שלא הנאשם שידל את יעקב, המלא זעם בעצמו לשלוח אותם ותוכנם... מעידים על עצמם כי הם פרי רוחו ויוזמתו של יעקב".

240. התביעה מצידה לא טענה דבר באופן ספציפי לגבי אישום זה בסיכומיה, וממילא לא ראתה להפנות את בית המשפט אל ראיות שיש בהן להצביע על אשמתו של הנאשם במיוחס לו באישום זה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

241. זמר העיד בבית המשפט אודות ההטרדות שהוא חווה, ובכלל חברת קוקה קולה, טרה, פריגת וכו'. זמר הגיש לבית המשפט הודעות שהתקבלו אצלו מאת ויסנסטרן (ת/3) שמהן בהחלט עלתה עבירה לכאורה של הטרדה באמצעות מתקן בזק מצידו.

242. ואולם, אין די בביצוע העבירה כדי להרשיע את הנאשם טריגר באישום זה; עיון בראיות המוסכמות שהוגשו העלה כי לא הוכחו "דברי העידוד" בקו המאבק כלפי זמר, או כלפי קוקה קולה בכלל. בנוסף, גם במקרה דנא לא הוכחה התביעה כי ויסנסטרן אכן שמע את דברי העידוד (אם בכלל היו) להטריד את זמר, וממילא לא הוכח הקשר הסיבתי בין קו המאבק לבין ביצוע ההטרדות.

243. יובהר שוב בעניין זה, כמפורט לעיל, כי שוכנעתי כי ויסנסטרן לא היה טעון הנעה מנטלית, וזו התקיימה בו ללא קשר לקו המאבק.

244. אשר על כן אני מורה על זיכוי של הנאשם מהמיוחס לו במסגרת האישום השמיני.

אישום 9

245. על פי אישום 9, סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה (דצמבר 2014 – ינואר 2015) הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את ניצן אריה גולדברג, שהיה במועד הרלוונטי לכתב האישום מנכ"ל חברת אסם, באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרוונים לטלפון הנייד שלו.

אישום זה מספר כי וייסנסטרן התקשר אל גולדברג 46 פעמים מהטלפון הנייד שלו.

246. ההגנה טענה ביחס לאישום זה כי "כל השיחות בנות שנייה אחת בלבד".

247. התביעה מצידה לא טענה דבר באופן ספציפי לגבי אישום זה בסיכומיה, וממילא לא ראתה להפנות את בית המשפט אל ראיות שיש בהן להצביע על אשמתו של הנאשם במיוחס לו באישום זה.

248. דברי ה"עידוד" ביחס לאסם פורטו לעיל, כאמור, בית המשפט מצא כי בזמן כלשהו, שלא הוכח ("קובץ מספר 1"), אמר טריגר בקו המאבק "זה חשוב מאוד להתקשר שוב למספרים האלה, זה המספרים הישירים של המנכ"לים כפי שמובא בשלוחה 7, חשוב מאוד, אלו החברות העיקריות שנשארו לנו, כל החברות האחרות הרי ירדו, עלית שטראוס, יפאורה, אסם, זה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

אמרנו בבוקר, מטרנה, סימילאק, לא נשאר כמעט כלום ברוך ה' ורק החברות האלה חייבים להמשיך בכל הכוח...".

עוד עלה מהראיות המוסכמות כי הוגשה שיחה שכותרתה היתה "הטרדה אסם" ("קובץ מספר 11"), אך לא ברור מי הדוברים בשיחה (עלה מתוכנה כי ה"מוטרד" הוא אדם ששמו הוא לכאורה לוי), מתי היא התבצעה, ועל רקע מה.

249. גם כאן, נראה שלא בכדי לא הפנתה התביעה את בית המשפט לראיות ביחס לעידוד של טריגר לבצע הטרדות ביחס לאסם, וממילא כלפי גולדברג – שכן אלו אינן קיימות בחומר הראיות.

250. מעבר להעדר הוכחת דברי הפצרה מפי הנאשם להטריד את גולדברג בקו המאבק, אף לא הוגש בדל ראיה המצביע על כך שויסנשטרן בכלל שמע משהו בקו המאבק לגבי אסם, או לגבי גולדברג; ואם לא די בכך, אפנה שוב אל דבריו של ויסנשטרן בעצמו, כפי שהובאו לעיל, לפיהם היתה לו ממילא מוטיבציה לביצוע ההטרדות, אם או בלי "עזרתו" של קו המאבק, והיתה לו הנעה פנימית משל עצמו לביצוע עבירות ההטרדה (למצער – ניסיון לעבור אותן).

251. מעדותו של גולדברג (ת/10) עלה, כי הוא הגיש פלט שיחות של חלק מהשיחות שהטרידו אותו, אולם לא ברור על איזה פלט מדובר. ממילא, אין בכך כדי להעלות או להוריד, שכן לא היה בעדותו של גולדברג כדי להצביע על קשר סיבתי בין קו המאבק לבין ההטרדות, וכן לא היה בה כדי לקשור את היסוד הנפשי של ויסנשטרן אל קו המאבק.

252. אשר על כן, נוכח העובדה כי לא הוכחו דברי העידוד, לא באמצעות הקלטת קו המאבק ולא בדרך אחרת, לא הוכח כי ויסנשטרן שמע אותם (ככל שהיו), לא הוכח כי הדברים ששמע (אם שמע) הם שהניעו אותו לביצוע העבירה, ומנגד שוכנעתי כי לויסנשטרן היתה הנעה לביצוע (או ניסיון לביצוע) ההטרדות כלפי גולדברג, שאינה קשורה בהכרח לקו המאבק - התביעה לא עמדה נטל להוכיח אישום זה.

253. לאור האמור לעיל אני מורה על זיכוי של הנאשם מהמיוחס לו במסגרת האישום התשיעי.

אישום 10

254. אישום 10 מספר כי סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה (דצמבר 2014 - ינואר 2015), הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את אברהם חייבי, שהיה במועד הרלוונטי לכתב האישום מנהל מכירות בחברת אסם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

אישום זה מספר כי וייסנסטרן התקשר אל חייבי 37 פעמים מהטלפון הנייד שלו.

255. ההגנה טענה בסיכומיה כי גם במקרה דנא, השיחות שבוצעו על ידי וייסנסטרן אל חייבי היו כולן בנות שנייה אחת. עוד טענה ההגנה כי: "... גם כאן אין התביעה מצביעה על כל קשר עם הנאשם ולמדנו כבר להכיר את יעקב, מן המסרים ששלח, הוא פגוע, הוא חש נרדף, חורה לו שחברות גדולות במשק משתפות פעולה עם יתד נאמן ומחרימים את עיתון הפלס ופוגעים בציבור גדול של אנשים ומשפחות, ברובן מרובות ילדים האנוסים להשתמש במוצרי אסם שגומלת להם רעה תחת טובה. יעקב לא זקוק לנאשם שישדל אותו, או יקשור עמו קשר, או יסייע לו, את מספרי הטלפון השיג בעצמו, מכל מקום לא הובאה ראיה כי מספרו של אברהם חייבי, נכלל בקו המאבק וכאמור אם התקשר באמצעות קו המאבק היתה השיחה נרשמת כיוצאת ממספר הטלפון של קו המאבק".

256. התביעה מצידה לא טענה דבר באופן ספציפי לגבי אישום זה בסיכומיה, וממילא לא ראתה להפנות את בית המשפט אל ראיות שיש בהן להצביע על אשמתו של הנאשם במיוחד לו באישום זה.

257. דברי ה"עידוד" ביחס לאסם פורטו לעיל, כאמור, בית המשפט מצא כי בזמן כלשהו, שלא הוכח ("קובץ מספר 1"), אמר טריגר בקו המאבק "זה חשוב מאוד להתקשר שוב למספרים האלה, זה המספרים הישירים של המנכ"לים כפי שמובא בשלוחה 7, חשוב מאוד, אלו החברות העיקריות שנשארו לנו, כל החברות האחרות הרי ירדו, עלית שטראוס, יפאורה, אסם, זה אמרנו בבוקר, מטרנה, סימילאק, לא נשאר כמעט כלום ברוך ה' ורק החברות האלה חייבים להמשיך בכל הכוח...".

עוד עלה מהראיות המוסכמות כי הוגשה שיחה שכותרתה היתה "הטרדה אסם" ("קובץ מספר 11"), אולם כלל לא ברור מי הדוברים בשיחה (עלה מתוכנה כי ה"מוטרד" הוא אדם ששמו הוא לכאורה לוי), מתי היא התבצעה, ועל רקע מה.

258. ושוב, נראה שלא בכדי התביעה לא הפנתה את בית המשפט לראיות ביחס לעידוד של טריגר לבצע הטרדות ביחס לאסם, וממילא כלפי חייבי – אלו אינן קיימות בחומר הראיות.

259. מעבר להעדר הוכחת דברי הפצה בקו המאבק להטריד את חייבי, אף לא הוגשה ראיה המצביעה על כך שויסנסטרן בכלל שמע משהו בקו המאבק לגבי אסם, וממילא לגבי חייבי; ואם לא די בכך, אפנה שוב אל דבריו של וייסנסטרן בעצמו, כפי שהובאו לעיל, לפיהם היתה לו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

ממילא מוטיבציה לביצוע ההטרדות, אם או בלי "עזרתו" של קו המאבק, והיתה לו הנעה פנימית משל עצמו לביצוע עבירות ההטרדה (למצער – ניסיון לעבור אותן).

260. מעדותו של חייבי (ת/11) עלה כי אנשים "המשויכים לעיתון הפלס" התקשר אליו "עשרות ואף מאות פעמים, ממאתיים מספרים שונים"; חייבי לא התייחס (וגם לא נשאל) בעדותו אודות השיחות נשוא כתב האישום.

261. אשר על כן, נוכח העובדה כי לא הוכחו דברי העידוד, לא באמצעות הקלטת קו המאבק ולא בדרך אחרת, לא הוכח כי ויסנשטרן שמע אותם (ככל שהיו), לא הוכח כי הדברים ששמע (אם שמע) "הביאו אותו" לביצוע העבירה, ומנגד שוכנעתי כי לויסנשטרן היתה הנעה לביצוע (או ניסיון לביצוע) ההטרדות כלפי חייבי, שאינה קשורה בהכרח לקו המאבק, הרי שהתביעה לא עמדה בנטל להוכיח אישום זה.

262. לאור האמור לעיל, אני מורה על זיכוי של הנאשם מהמיוחס לו במסגרת האישום העשירי.

אישום 11

263. אישום 11 מתאר כי סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה (ינואר 2015), הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את יניב פיינשניידר, שהיה במועד הרלוונטי לכתב האישום מנהל שיווק בחברת טרה, באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרונים לטלפון הנייד שלו.

על פי אישום זה, וייסנשטרן התקשר אל פיינשניידר 27 פעמים מהטלפון הנייד שלו.

264. ההגנה טענה ביחס לאישום זה כי גם במקרה דנא כל השיחות נשוא כתב האישום היו למשך שנייה אחת בלבד, וכן "עז היה רצונו של יעקב ושל אחרים אכן להביע את זעקתם, בפני החברות הגדולות שנהגו בהם באפליה".

265. גם כאן, התביעה מצידה לא טענה דבר באופן ספציפי לגבי אישום זה בסיכומיה, וממילא לא ראתה להפנות את בית המשפט אל ראיות שיש בהן להצביע על אשמתו של הנאשם במיוחס לו באישום זה.

266. כמפורט לעיל, על פי "קובץ מס' 7", תמלול ההקלטה מדיסק ד.כ. 28.1.2015 – 25.1.2015 עלה כי טריגר אמר בקו המאבק, ביחס לחברת טרה, את הדברים הבאים:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

"הנה **טרה**, אסור לאף אחד לשבת בצד אחרי שרואים את גודל ההצלחה האדירה והעצומה והנפלאה, בסיעתא דשמיא ובעזרת ה' יתברך, את ההצלחה האדירה... בצהריים בפרוייקט מיוחד, את כל ההצלחה מכל ההיבטים כעת חייבים כולם, כעת בבוקר... הבא בצהריים וכולם, אף אחד אסור לוותר אמר... בע"ה, לא מתקדמים מהר לקראת התוצאה הטובה.

כולם מתקשרים לשירות לקוחות 1800, שלוש פעמים, 7 שלוש פעמים 3, 1800-777-333 **ושואלים אותם ששמעתם על המבצע טרה זה רע**. שוב, תכניסו להם מילים, מילים מאוד יפות טרה זה רע, אחרים זה ציבור בני התורה... אצל עצם הקמפיין תגידו להם יש קמפיין אדיר בציבור החרדי טרה זה רע, לא קונים טרה, טרה זה רע, לא קונים טרה, תשאלו אותם מתקשרים וכן המספרים הנוספים טרה כפי שיועברו בשלוחה 7.

מוקד המאבק, היום שלישי בוקר טוב, השעה שמונה וחצי, אם כך בואו נסכם יש לנו בסה"כ שלוש חברות גדולות לפעול השבוע, **יוניליוור, טרה ויטבתה**... פעילות מול דברים קטנים, אך בראש ובראשונה מי שמתחיל לפעול בו מהיום לא ינוח, לא ייתכן שאדם עושה צחוק מציבור בני התורה, משקר עליהם בשקר גלוי ומצח נחושה, ומול ציבור בני התורה עומדת החברה של ד"ר גפן שמפרסמת כך באופן בולט בעמוד... מודעה גדולה כל יום שלישי ושישי, וכשמתקשרים אליהם הם אומרים כן... ואחרי זה מתפלאים שעושים צחוק. המתנו שבוע, נתנו להם צ'אנס שבועיים, אולי לכן הם הפסיקו, אך הכל שקרים ובדיות. **היום כולם, גם מחר וגם מחרתיים בשעות הבוקר, הערב והצהריים מתקשרים כולם לד"ר גפן לפאלפון** (נמצא בטקסט) תרשמו את המספר אצלכם, עוד פעם ד"ר גפן (נמצא בטקסט), והטלפון של המרפאה של המזכירה (נמצא בטקסט), לפעול מרגעים אלו. **שאר החברות כמו כפי שנורה ונאמר כאן בקו, אך אפשר להתחיל שירותי הלקוחות של יוניליוור 1800-780-780**, להכריז על חרם על קורנפלקס... נשמח לקבל רעיונות... כבר נרשמו, להגיד להם חמשת אלפים, אפשר להגיד להם חמשת אלפים נפשות נרשמו לחרם זה הולך ועולה, הולך ועולה בכל הארץ... מוצרי תלמה חשוד מאוד וכן **טרה, טרה זה טרע או טרה זה רע. להתקשר כולם לשירות לקוחות** וכן ליטבתה, כאן בע"ה נביא ת'טלפונים, חלק נמצאים כבר בשלוחה 7. יוניליוור, כל המספרים בשלוחה 7, ובשלוחה 5 ישירות, ובע"ה ממשיכים לפעול כל ציבור בני התורה".

267. גם במקרה דנא, הדברים שהשמיע טריגר בקו המאבק ביחס לטרה, המופיעים בתיק המוצגים המוסכם, לא כוללים את המוטרד, יניב פיינשניידר, אלא את שירות הלקוחות של טרה ואדם בשם "ד"ר גפן". התביעה לא הציגה כל ראיה אחרת שיש בה כדי להצביע על כך שטריגר קרא להטריד את פיינשניידר דווקא.

268. שנית, התביעה לא הביאה בדל ראיה ביחס **למועד** הקלטת דברי העידוד בקו המאבק, לא כל שכן ביחס לזמן פרסומם שם; כיצד ניתן לקבוע, כבקשת התביעה, שטריגר פרסם את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

הדברים טרם תחילת ההטרדות (או ניסיון ההטרדות) שבוצעו כלפי פיינשניידר? אולי הם פורסמו דווקא אחרי? וגם, ממילא לא הוכח כי וייסנשטרן שמע את הדברים שפורסמו בקו המאבק ביחס לטרה.

269. פיינשניידר בעדותו סיפר אודות ההטרדות הקשות שהוא ואף משפחתו חוו, אך לא היה בעדותו כדי לתמוך בעובדות נשוא כתב האישום; אדרבא, ההגנה הציגה לו את פלטי השיחות שהיו באורך של שנייה אחת והוא השיב כי "אחרי גל של חצי שנה, לימדו אותנו איזה מספרים של המטרידים וחסמנו 70%-80% מהמטרידים".

270. הנה כי כן, לא הוכחו דברי העידוד להטריד את פיינשניידר דווקא (אם באמצעות הקלטות קו המאבק, או בכל דרך אחרת), וממילא לא ברור מתי הושמעו בקו המאבק אמרותיו של טריגר כלפי טרה, כמו כן לא הוכח כי וייסנשטרן שמע אותם, וכך לא הוכח כי הדברים ששמע (אם שמע) "הביאו אותו" לביצוע העבירה. מנגד, שוכנעתי כי לויסנשטרן היתה הנעה לביצוע (או ניסיון לביצוע) ההטרדות כלפי פיינשניידר, שאינה קשורה בהכרח לקו המאבק. נוכח כל האמור לעיל, הרי שהתביעה לא עמדה בנטל להוכיח אישום זה.

271. אשר על כן, אני מורה על זיכוי של הנאשם מהמיוחס לו במסגרת האישום האחד-עשר.

אישום 12

272. אישום 12 מספר כי סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה (דצמבר 2014 – ינואר 2015¹⁸), הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את בן עזרא רשתי, שהיה במועד הרלוונטי לכתב האישום מנהל מכירות בחברת אסם, באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרונים לטלפון הסלולרי שלו.

אישום זה מתאר כי זינגר התקשר 3 פעמים אל רשתי מהטלפון הסלולרי שלו, ווייסנשטרן התקשר אליו 62 פעמים.

273. גם ביחס לאישום זה טענה ההגנה כי שיחותיו של וייסנשטרן אל רשתי היו בנות שנייה אחת בלבד.

¹⁸ בכתב האישום מופיע חודש דצמבר 2015 (במקום 2014), ונראה כי מדובר בטעות קולמוס.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

274. כרגיל, התביעה מצידה לא טענה דבר באופן ספציפי לגבי אישום זה בסיכומיה, וממילא לא ראתה להפנות את בית המשפט אל ראיות שיש בהן להצביע על אשמתו של הנאשם במיוחד לו באישום זה.

275. ראשית, ביחס לאישום זה, ראיתי לקבוע כי שלוש השיחות שביצע זינגר אל רשתי אינן מגלמות הטרדה באמצעות מתקן בזק, בהתאם למבחן הכמותי. כתב האישום לא תיאר את תוכן הדברים שאמר זינגר לרשתי (אם בכלל), ועל כן פשיטא כי גם מבחן התוכן לא מתקיים. אשר על כן, זינגר לא עבר עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק כלפי רשתי, אף לא ניסה לעבור, ועל כן אני מורה על זיכוי של טריגר משידולו לבצע עבירה זו.

276. דברי ה"עידוד" ביחס לאסס פורטו לעיל, כאמור, בית המשפט מצא כי בזמן כלשהו, שלא הוכח ("קובץ מספר 1"), אמר טריגר בקו המאבק "זה חשוב מאוד להתקשר שוב למספרים האלה, זה המספרים הישירים של המנכ"לים כפי שמובא בשלוחה 7, חשוב מאוד, אלו החברות העיקריות שנשארו לנו, כל החברות האחרות הרי ירדו, עלית שטראוס, יפאורה, אסס, זה אמרנו בבוקר, מטרנה, סימילאק, לא נשאר כמעט כלום ברוך ה' ורק החברות האלה חייבים להמשיך בכל הכוח...".

עוד עלה מהראיות המוסכמות כי הוגשה שיחה שכותרתה היתה "הטרדה אסס" ("קובץ מספר 11"), לא ברור מי הדוברים בשיחה (עלה מתוכנה כי ה"מוטרד" הוא אדם ששמו הוא לכאורה לוי), מתי היא התבצעה, ועל רקע מה.

277. מעבר להעדר הוכחת דברי הפצרה להטריד את גולדברג בקו המאבק, אף לא הוגשה בדל ראיה המצביעה על כך שוינסנטרן בכלל שמע משהו בקו המאבק לגבי אסס, או לגבי רשתי; ואם לא די בכך, אפנה שוב אל דבריו של וינסנטרן בעצמו, כפי שהובאו לעיל, לפיהם היתה לו ממילא מוטיבציה לביצוע ההטרדות, אם או בלי "עזרתו" של קו המאבק, והיתה לו הנעה פנימית משל עצמו לביצוע עבירות ההטרדה (למצער – ניסיון לעבור אותן).

278. רשתי סיפר בעדותו בבית המשפט, בין היתר, כי: "כשאנו מפרסמים ביתד נאמן מתחיל כמו בולמוס של טלפון אחרי טלפון, לפעמים יכול להיות תוך 10 דקות וגם ממתנות. בגלל שהטלפון שלי מפורסם בקטלוגים של נסטלה אני מחויב לענות. אני לא מזהה את הטלפונים אבל רק אחרי תחילת השיחה אני חייב לענות בגלל העבודה שלי...".

279. אשר על כן, נוכח העובדה כי לא הוכחו דברי עידוד של טריגר להטריד את רשתי, לא באמצעות הקלטת קו המאבק ולא בדרך אחרת, לא הוכח כי וינסנטרן שמע אותם (ככל שהיו), לא הוכח כי הדברים ששמע (אם שמע) "הביאו אותו" לביצוע העבירה, ומנגד שוכנעתי כי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

לויסנסטרן היתה הנעה לביצוע (או ניסיון לביצוע) ההטרדות כלפי רשתי, שאינה קשורה בהכרח לקו המאבק, וכן מעדותו של רשתי לגבי תחילת ביצוע ההטרדות ניתן ללמוד, מעבר לצורך, כי לויסנסטרן יכולה היתה להיות הנעה אחרת לניסיון ביצוע העבירה (קמפיין פרסומי ביתד נאמן, כמובן) ולא הוכח כי גובשה החלטתו לבצע את ההטרדות עקב מה ששמע בקו המאבק (אם בכלל) הרי שגם כאן לא עמדה התביעה בנטל להוכיח אישום זה.

280. לאור האמור לעיל, אני מורה על זיכוי של הנאשם מהמיוחס לו במסגרת האישום השנים-עשר.

אישום 13

281. באישום 13 מתואר כי סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה (דצמבר 2014 – ינואר 2015) הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את יפה ורטהיימר, שהיתה במועד הרלוונטי לכתב האישום מנהלת לקוחות במשרד פרסום "מימד", באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרוניים לטלפון הסלולרי שלה.

על פי אישום זה, שלח וייסנסטרן אל ורטהיימר, באמצעות הטלפון הסלולרי שלו, 4 הודעות בהן כתב, בין היתר: "למה אתה מתערב במחלוקת? למה אתם ממשיכים לרדוף את עולם התורה?"; בהמשך, התקשר אליה וייסנסטרן 46 פעמים.

282. גם ביחס לאישום זה טענה ההגנה כי השיחות שביצע וייסנסטרן אל ורטהיימר היו בנות שנייה אחת בלבד.

283. התביעה מצידה, שוב לא טענה דבר באופן ספציפי לגבי אישום זה בסיכומיה, וממילא לא ראתה להפנות את בית המשפט אל ראיות שיש בהן להצביע על אשמתו של הנאשם במיוחס לו באישום זה.

284. ורטהיימר, בעדותה בבית המשפט, סיפרה אודות ההטרדות שהיא חוותה, והתייחסה גם אל הודעות הטקסט שנשלחו מאת וייסנסטרן, ביום 20.12.2014 בשעה 18:28 כתב: "למה אתה ממשיך לרדוף את עולם התורה", ובשעה 19:42: "למה אתה מתערב במחלוקת", יום לאחר מכן כתב בשעה 09:17: "למה אתם ממשיכים לרדוף את עולם התורה", ו - "למה אתה מתערב במחלוקת".

285. עיון בראיות המוסכמות שהוגשו העלה כי לא הוגשו "דברי העידוד" בקו המאבק כלפי ורטהיימר, או כלפי משרד הפרסום מימד, בכלל. בנוסף, גם במקרה דנא לא הוכיחה התביעה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

כי ויסנשטרן אכן שמע דברי הפצרה כלשהם (אם בכלל היו) להטריד את ורטהיימר, וממילא לא הוכח הקשר הסיבתי בין קו המאבק לבין ביצוע ההטרדות (או ניסיון ההטרדות).

286. יובהר שוב בעניין זה, כמפורט לעיל, כי שוכנעתי כי ויסנשטרן לא היה טעון הנעה מנטלית, וזו התקיימה בו ללא קשר לקו המאבק.

287. אשר על כן אני מורה על זיכוי של הנאשם מהמיוחס לו במסגרת האישום השלושה-עשר.

אישום 14

288. על פי אישום 14, סמוך לתאריכים המפורטים באישום זה (דצמבר 2014 – ינואר 2015) הנחה הנאשם את המנויים בקו המאבק וקשר עמם קשר להטריד את יעקב אהרון ביבלה, שהיה במועד הרלוונטי לכתב האישום בעלים של רשת חנויות ספרים "אור ספרים" שמטעמה התפרסמו מודעות בעיתון "יתד נאמן", באמצעות שיחות טלפון רבות ומסרונים לטלפון הסלולרי שלו.

באישום זה מתואר כי זינגר התקשר 10 פעמים אל ביבלה מהטלפון הסלולרי שלו.

289. שני הצדדים לא התייחסו בסיכומיהם לאישום זה.

290. עיון בראיות העלה כי גם לגבי אישום זה אין די ראיות על מנת להרשיע את הנאשם בשידולו של זינגר להטריד את ביבלה.

291. ביבלה סיפר בעדותו בבית המשפט אודות ההטרדות שהוא ומשפחתו חוו, והתייחס אל השיחות של זינגר נשוא כתב האישום, כך: "אני לא בכתב האישום, לא כתבתי את כתב האישום. קודם כל, גם עשר שיחות מטרידות מאדם שמאיים ומגדף. הוא לא התקשר לשמח אותי. הבן אדם מתקשר ומאיים".

292. גם אם אצא מתוך נקודת הנחה שזינגר אכן הטריד את ביבלה, אין ראיות המצביעות על אשמתו של טריגר בשידולו לעשות כן: לא הוגשו כל "דברי העידוד" בקו המאבק כלפי ביבלה, או אף ביחס לחנות הספרים שלו. בנוסף, גם במקרה דנא לא הוכיחה התביעה כי זינגר אכן שמע דברי הפצרה כלשהם (אם בכלל היו) להטריד את ביבלה, וממילא לא הוכח הקשר הסיבתי בין קו המאבק לבין ביצוע ההטרדות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

293. יובהר שוב בעניין זה, כמפורט לעיל, כי שוכנעתי כי גם זינגר לא היה טעון הנעה מנטלית, וזו התקיימה בו ללא קשר לקו המאבק.

294. אשר על כן אני מורה על זיכוי של הנאשם מהמיוחס לו גם במסגרת האישום האחרון, הארבעה-עשר במספר.

מעצרו של הנאשם

295. המסגרת העובדתית אשר למעצרו של הנאשם לא היתה שנויה במחלוקת, ועלתה מדוח הפעולה והחיפוש שנלווה אל המעצר, וכן מעדויותיהם של השוטרים אריאל אסולין ואייזיק סיימון.

296. מדוח הפעולה שערך השוטר אסולין בו תועדו הפעולות שנעשו טרם מעצרו של טריגר, ובמהלכו, עלה כי המעצר בוצע בשעה 03:05-03:30 לפנות בוקר; עוד נכתב בדוח הפעולה כי:

"הגענו לכתובת ... ודפקנו בדלת ביתו (של טריגר – ש.ב) ולאחר כ-2 דק' שלא היה מענה, אך האור בתוך הבית נדלק ונשמעו רעשים. דפקנו שוב בדלת בבית והזמנו משטרה אך שוב לא היה מענה. **על פי הנחיית יוסי בכר נתבקשתי לפרוץ את דלת הבית באמצעות פטיש 5 קילו. בשלב זה דפקתי מספר פעמים עם הפטיש על הדלת עד שנשמעה צעקה מתוך הבית** 'אל תשברו את הדלת אני פותח. בשלב זה הפסקתי לדפוק על הדלת עם הפטיש ולאחר מספר שניות נפתחה הדלת והבחננו בגבר. הזדהינו בפניו על ידי הצגת תעודת מינוי משטרתית וביקשנו ממנו להזדהות. הנ"ל זוהה על ידי תעודת זהות שהוא הציג בפני כאברהם מאיר טריגר..."

297. השוטר אסולין העיד בבית המשפט ביחס לנסיבות המעצר, כך:

"ש. באיזו שעה?

ת. כמו שמצוין.

ש. 3 בלילה. למה ב 3 בלילה?

ת. אני מבצע, אני מקבל את ההנחיות מהמפקדים שלי.

ש. הענין הזה של אני ממלא הוראה יצא מהפרק. למה באת לביתו של טריגר ב 3 בלילה ויש

לו ילדים ואישה ודופק לו על הדלת.

ת. יש לי מפקדים שהם מחליטים.. והם מנחים אותי.

ש. שאלת את עצמך למה באים לטריגר הבנת במה הוא חשוד?

ת. סחיטה ואיומים. כמו שמצוין בדוח. לא נכנסתי לתיק. אני בלש ולא חוקר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

- ש. שאלת למה באים ב 3 בלילה, אתה הרי מבצע משהו. אומרים לך תחטוף מישהו מהבית. שאלת את עצמך למה אומרים לי את זה?
- ת. שוב אני עונה שהמפקדים שלי אמרו לי בשעה 3 לבצע מעצר ובצעת. אין לי תשובה אחרת. תשאל את המפקדים שלי. אלה שיקולים של הפיקוד שאינני יודע אותם.
- ש. ולא מתפקידך לשאול?
- ת. לא.
- ש. לא רק באתם ב 3 בלילה, צלצלתם?
- ת. כמו שמצוין בדוח
- ש. ולא ענו, וצלצלתם שוב ולא ענו. מה עשיתם?
- ת. מצוין בדוח שנשמעו רעשים מהדירה והאור נדלק ואפשר לראות דרך העינית. שמענו רעשים בדירה, נתנו זמן סביר לפתוח את הדלת ולא נפתחה. הסברנו שאם הדלת לא תפתח נאלץ לפרוץ אותה.
- ש. אמרתם דברים כאלה?
- ת. נאמרו דברים כאלה בדירה, בדוח לא מצוין.
- ש. למה?
- ת. לא צוין.
- ש. אולי אתה ממציא?
- ת. אני לא ממציא
- ש. אתה יודע עד כמה זה קיצוני שבאים ב 3 בלילה מצלצלים ונדלק אור ואתה לא יודע שום דבר על מי שגר בבית. אולי גרה שם משפחה עם ילדים. אתה במו ידיך לקחת פטיש 5 קילו והלמת בדלת כמה פעמים?
- ת. מספר פעמים. עד אשר שמענו צעקות
- ש. המפקד שלך אמר לך להלום בפטיש?
- ת. כמו שרשום בדוח, שהנחה אותי לפרוץ את הדלת. יוסי בכר היה הקצין הממונה שם בחיפוש.
- ש. לפי הנחית יוסי בכר, התבקשתי לפרוץ את הדלת הבית באמצעות פטיש 5 קילו. לא שאלת את יוסי, אולי נעמוד עוד 5 דקות לפני שניקח פטיש ב 3 בלילה, ויש עוד בתים שם?
- ת. זה בנין מגורים.
- ש. למה לא חיכיתם עוד כמה דקות, אמרת שאתם משטרה?
- ת. כן אמרנו. הוא גם הבין שאנחנו משטרה.
- ש. כתוב כך – הגענו לכתובת הנל ודפקנו בדלת ביתו, לאחר כ 2 דקות שלא היה מענה אור הבית נדלק ונשמעו רעשים. דפקנו שוב והזדהינו כשוטרים. היית לבוש בגדי שוטר?
- ת. אני לבוש בבגדי אזרח.
- ש. היה לך כובע?
- ת. לא זוכר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

ש. כמה אנשים הייתם?

ת. לא זוכר.

ש. ואז לקחת פטיש והלמת בדלת כמה פעמים. איך אתה רואה פעולה זו היום?

ת. אם אני מגיע לבית ואני מבין שיש בן אדם בבית שמסרב לפתוח את הדלת לאחר שהזדהיתי כשוטר ויש לי צו חיפוש וצו מעצר לבית יש בסמכותי לפתוח את הדלת. יש לי את הסמכות לפרוץ מחשש להעלמת ראיות.

ש. איך אתה רואה את כל הפעולה? ידעת מי גר בבית?

ת. אני לא סתם אפרוץ דלת.

ש. ידעת מי גר שם?

ת. ידעתי שאנו צריכים את אותו בן אדם וזה הבית שלו.

ש. ידעת מי האיש? בדקתם אם יש ילדים בבית?

ת. אני לא עונה לדבר הזה. אתה בא לעשות ממני צחוק."

298. השוטר רפ"ק אייזיק סיימון, ראש מחלק הונאה של מחוז ירושלים בתקופה נשוא כתב האישום, נשאל בחקירתו הנגדית בבית המשפט אודות הנחיצות לבצע את מעצרו של טריגר באישון ליל, כך:

"יש. מה היה הצורך לעצור את טריגר שהיה אז אברך ישיבה, לא המחבל המפורסם קרלוס, יש לו 6 ילדים - ב 4 בבוקר?

ת. אומר כך – תוך כדי ניהול חקירה נשקלו השיקולים... השיקולים המבצעיים אתה נכנס לסביבה בעייתית, ואתה צריך לבצע את כל החקירות במקביל מחשש לשיבוש ולכן עצרנו את כולם.

ש. אני אבוא אליך ב 4 בבוקר עם כוח משטרה אליך הביתה ואני קורא לזה הטרדה הרבה יותר חמור מטלפון שלא מצלצל. גם שברו את הדלת עם פטיש, הבהילו את הילדים והאישה. האם ניסיתם להזמין אותו למשטרה?

ת. בפעם האחרונה שאני הסתובבתי בבני ברק ב 4 בבוקר היו הרבה אנשים ... שנית, יש שיקולים מבצעיים וחשש לשיבוש..

ש. אבל למה ב 4 בבוקר?

ת. כי זו סביבה בעייתית.

ש. בני ברק ב 4 בבוקר זה כמו כיכר מלכי ישראל... מסכים איתי שב 4 בבוקר יכולה להתחולל אותה מהומה שחששתם ממנה כמו בשמונה ובעשר? אני אומר לך שיש לנאשם ילדים, יש לו תינוק של כמה חודשים, גר בירושלים ברמות, 12 בלילה מלא? יש הרבה אנשים?
ת. אני הייתי בבני ברק...

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

- ש. אני אומר לך שאתם בצעתם מעשה שערורייתי, אתם באים לבן אדם שוברים לו את הדלת ב 4 בבוקר, נכנסו 8 שוטרים לביתו הצנוע ברמות, מבהילים את האישה והילדים. זה דבר שהמשטרה לא צריכה לעשות. מסכים?
- ת. קודם כל העובדות שאתה אומר, תראה לי מסמכים... לגבי החיפוש אני מסכים שאפשר לבצע חיפוש גם ב 4 בבוקר. לגבי הברוטליות – אני לא מסכים. תראה לי דוחות.
- ש. תתיחס לסעיף הזה כסעיף שאני צריך להראות אותו. בהנחה שהגיעו ב 4 בבוקר ובהנחה שהגיעו 8 שוטרים ובהנחה שאין לו עבר פלילי ואין שום ראיות על אלימות, למה לא הזמנת אותו למשטרה?
- ת. צו החיפוש וצו המעצר בוצע כדין מבית המשפט. אם התנהל במהלך הסיטואציה לביצוע מעצר או ביצוע חיפוש יש לך אפשרות לפרוץ את הדלת.
- ש. שאלת ב.ה. – תסכים איתי שלשבור ולפרוץ דלת של אזרח, לא עברייני אליים, ב 4 בבוקר צריכה להיות סיבה טובה לכך?
- ת. מסכים. אני מניח שיכול להיות שהיתה התנגדות או התגודדות.
- ש. שאלת ב.ה. מה היתה הסיבה בהנחה שהבית נפרץ כך? אני מניח שהמשטרה אם עושה זאת יש לה סיבה טובה. האם אכן פרצו לו ואם כן מה הסיבה?
- ת. אשמח לראות את הדוח. אני מניח שיש תשובה בדוח הפעולה.
- ש. אומר יותר מזה – כל המעצרים של האנשים שהובאו למעצר התבצעו באותה צורה. מעצר שמתרחש בין 3-4 בבוקר, כוח משטרת גדול, שבירת דלת אבל לא בכל המקרים, בחלקם, כאשר השוטר עוד בחוץ שלא הספיקו להתנגד למעצר, השוטר נכנס תוך פריצת הדלת...אתה יודע מה זה לדפוק על הדלת עם פטיש 5 קילו ?
- ת. זו פעילות משטרתית שנעשתה כדין ובהתאם לסמכויות בחוק".

299. הנאשם העיד בבית המשפט אודות מעצרו, וההשלכות של אופן המעצר על משפחתו, בין היתר, כך :

- "ה ש. ספר לנו על המעצר שלך?
- ת. כמו שאמרת לא הייתי מוכן בכלל. הייתי נורמטיבי, אדם רגיל ולא הסתרתי דבר. גרתי ברחוב סולם יעקב 7. זה היה ערב פסח
- ש. מי היו בבית?
- ת. אני ושבעת ילדיי.
- ש. באיזה גילאים?
- ת. שנה עד 7. היו אז 6 ילדים. הגדולה היתה בת 7. הקטנה בת חצי שנה. הלכתי לישון בחדר, ביחד עם אשתי.

...

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

פתאום אשתי מעירה אותי ב 3 וחצי, אמרה נראה לי שדופקים על הדלת. קפצתי באמצע הלילה, ואני שומע משטרה לפתוח, משטרה לפתוח. ממש בום על הדלת. דפיקות. הסתכלתי בעיניתי, אני רואה 7 אנשים, עם טריקו קצר לבן, פנים שחומות, חלק... אולי בני עדות המזרח. חששתי שאולי מדובר בערבים. ניסיתי להתקשר למשטרה ולא חלמתי שהמשטרה יבוא לעצור אותי. ואמרתי קודם, אנשים אמרו לי תזהר על החיים שלך, לקחתי טלפון של מישהו שאם יבואו אנשים להרביץ לי, ניסיתי להזעיק עזרה ממישהו ולא היתה קליטה. ודקה אחרי, לא ידעתי מה אני עושה עם עצמי

...

היינו בפאניקה מטורפת. ולא הספקתי לחשוב, פטיש 5 קילו וכל הבנין רעד. פחדתי שאנשים באו להזיק לי, אשתי אמרה לי הילדים התעוררו. זה היה בשבילי יותר מהכל. אמרתי על החיים ועל המוות אני פותח את הדלת יהיה מה שיהיה. ואז פורצים 6-7 אנשים, אחד מהם עם רובה גדול, אמרו משטרה אתה עצור. למעשה הייתי בטוח מה יכול לקרות, הרי הכל חוקי. פתאום אני הופך לעברייך...

...

ש. שאלת ב.ה. אם היית מקבל הזמנה לסור למשטרה היית מגיע?
ת. ברור. אני אומר למה להסתיר? כל הקו היה גלוי, ויש את השיחות, איפה יש פה הכחשה שצריכים באמצע הלילה לעצור אותי? משם לקחו אותי למשרד, כשנכנסו לבית התמקדו ברחוב יואל 4, שאלו איפה זה. בסוף חפשו בבית, באנו ליואל 4. וכל השכנים בחוץ, ערב פסח כל הבנין רעד, חייכתי לשכן. השוטר מאחורי אמר אל תחידך. לקחו אותי לרכב ליואל 4, זה במאה שערים. שמה קצת יותר מסוכן. הייתי מלווה ב 4 רכבי חבלנות, כאילו הולכים למוקד מרכז הטרור העולמי של הפלג הירושלמי..."

300. ההגנה טענה כי אופן מעצרו של הנאשם, באמצע הלילה ובאגרסיביות יתרה, מוביל למסקנה שיש להורות על זיכוי בשל הגנה מן הצדק. כך, בין היתר, טענה ההגנה:

"... אין דרך להגדיר את מעצרו של הנאשם אלא כבריונות אלימה, כברוטליות בשירות החוק ללא הצדקה. לא נזק או סמים חיפשו, לא ראשי ארגוני פשע, לא רוצחים שכירים, או אנשים סדרתיים, אלא הטרדות באמצעות מכשירי בזק שהיו מגובים או לא מגובים בפלטי טלפון... זו התנהגות שערורייתית שאין לה מקום במדינה דמוקרטית. זו התנהגות של קלגסים הרואים בקהילה החרדית מחבלים, מוקצים, לא בני אדם."

301. התביעה השיבה, בין היתר, כי "סיכומי ההגנה נפתחו בדברי נהי על נסיבות מעצרו של הנאשם"; ובהמשך: "מן המפורסמות כי הנאשם נמנה באוכלוסייה שידועה בהעדר שיתוף הפעולה עם החלטות ממשלה ועם רשויות החוק"; "... די מובן שטיעוני ההגנה מתמקדים בסבלו של הנאשם, אך בטיעוני הסבל יש משום צביעות רבה נוכח התעלמות מוחלטת מהסבל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

שגרמו מעשיו של הנאשם כלפי אנשים שכל פשעם הוא לקום בבוקר וללכת לעבודתם". עוד טענה התביעה כי "שיקול הדעת של צוות המעצר היה כי האוכלוסייה איתה נמנה הנאשם היא אוכלוסייה שבהכרח לא משתפת פעולה וקיים פוטנציאל התקלחות אם כוחות משטרה יגיעו בצהרי יום לבית המדרש ולבתי הכנסיות ויעצרו במשותף קרוב ל 15 איש. חומר הראיות בתיק יכול ללמד על קבוצה מאורגנת ומתוזמנת, מאוד יעילה בהעברה מסרים והודעות בזמן אמת ולכן יש פוטנציאל התלקחות נוסף".

302. הגנה מן הצדק מאפשרת, במקרים המתאימים, את ביטול כתב האישום מטעמים של צדק והגינות משפטית, וזאת - ללא קשר לשאלת אשמתו של הנאשם ראו בעניין זה למשל את קביעת בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 6144/10 גטצאו נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (ניתן ביום 10.4.2013).

303. על פני הדברים, המשטרה, שהיו בחזקתה צווי חיפוש ומעצר מאת בית המשפט (להלן: הצווים), היתה רשאית לפעול בכוח סביר על מנת לבצע אותם, בהעדר מענה מהבית נשוא הצו (ראו סעיף 45 לפקודת סדר הדין הפלילי [נוסח חדש], תשכ"ט-1969); ברי כי לעיתים נאלצת המשטרה לבצע מעצר או חיפוש בביתו של חשוד באישון לילה, תוך הערת ילדים קטנים משנתם, וכפועל יוצא – תוך הבהלתם, לשון המעטה.

304. ברם, במקרה דנא, לא שוכנעתי כי היה הצדק סביר לביצוע הצווים באישון לילה, בטח ובטח לשבירת הדלת בעזרת פטיש כבד. כל זאת, מבלי לפחות לבחון, אפשרות לבצע המעצר בדרך פוגענית פחות. מעדותו של אסולין עלה שלא היה כל ניסיון למזער את הפגיעה בחשוד ומשפחתו; הוא השיב, לשאלת הסניגור מדוע הגיע באישון לילה ושבר את הדלת שהוא "נשמע להוראות", ולגבי הילדים הישנים השיב: "אני לא עונה לדבר הזה. אתה בא לעשות ממני צחוק".

305. בשים לב למהות החשדות שעמדו נגד טריגר, ומנגד העובדה שהיה נעדר עבר פלילי, שוכנעתי כי גם אם היה עיכוב מסוים בפתיחת הדלת עת הגיעה המשטרה לביתו (הוא הסביר, באופן די משכנע, שהוא פחד וניסה בעצמו לקרא למשטרה), ניתן היה לחשוב, לכל הפחות, על דרך לבצע את הצווים באופן פוגעני פחות, מאשר להלום בדלת, ולנסות לפרוץ אותה באמצעות פטיש כבד, בשעה שלוש לפנות בוקר.

306. בתוך עמי אני חי. ראיתי לא אחת, בחדשות למשל, כי יש קבוצות ופלגים הקוראים תיגר על משטרת ישראל, בעקיפין גם על שלטון החוק, ויש ביניהם העומדים פנים אל פנים אל שוטרים העושים את עבודתם נאמנה, ומטיחים בהם שהם "נאצים", יימח שמם, וכיוצא באלה קללות, ולמען האמת הלב נחמץ, והצופה הנדהם מסרב להאמין למשמע אוזניו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

אולם, בכל זאת. גם אם אני, שאולי יש קשר בין המראות המתוארים לעיל ולבין הסברי המשטרה כי ביצוע הצווים באישון ליל התחייב מכך שטריגר משיך ל"סביבה בעייתית" (כך רפ"ק סיימון), או "אוכלוסייה שידועה בהעדר שיתוף פעולה עם החלטות ממשלה..." (התביעה בסיכומיה) – עדיין, קשה להלום, תרתי משמע, בדלת של "רבע עוף" נעדר כל עבר פלילי, כטריגר זה, הנחשד בביצוע שידול להטרדה במתקן בזק, בשעה שלוש בלילה, תוך גרימת פאניקה למשפחתו.

ראוי כי המשטרה תפגין התחשבות מתאימה, בבואה לבצע מעצרים מסוג זה, תוך הפעלת שיקול דעת, יצירתיות וקור רוח, על מנת שלא יחזרו על עצמם מראות כגון דא, ביחס לעצור מסוג זה. אדגיש שוב, אין המדובר במחבל או מפגע, אלא בברנש שנחשד כי שידל אחרים להתקשר ולהטריד פלונים; מבלי להקל ראש בעבירות אלה (ואני אומר זאת ללא שמץ של ציניות, שכן כמה מהמוטרדים כמעט והתייפחו על דוכן העדים, כשתינו צרותיהם בפני בית המשפט) – אין צורך בארטילריה כה כבדה לשם טיווחו של טריגר דנא.

307. לאחר כל הדברים האלה, בכל זאת – ואולי גם נוכח התוצאה אליה הגעתי ממילא - לא שוכנעתי כי בקיומו של ההליך הפלילי דנא יש משום פגיעה "חריפה" בתחושת הצדק וההגינות באופן שמצדיק ביטולו של כתב האישום. הגם ששוכנעתי כי היה על המשטרה לשקול להפעיל אמצעים מידתיים יותר בביצוע הצווים, לא התרשמתי כי פגיעה זו היתה ברמת החומרה הגבוהה ביותר, וכן התרשמתי שהיא לא השפיעה על יכולתו של הנאשם להתגונן.

308. כמה מילים בשולי הדברים והזיכוי.

כל הקורא את הכרעת הדין הארוכה¹⁹, בוודאי יתרשם כי זיכוי זה אינו מן המהדהדים שבזיכויים, או כזה שהסנגור נחפו מהר למשרדו, כדי להזדרז ולהכין בקשה לפיצוי לפי סעיף 80 לחוק העונשין בגין העוול הנורא שנגרם למרשו.

הרי טריגר הודה, אף התגאה, בייזום ובניהול מאבק אידאולוגי-טלפוני אל מול הנמסס שלו, יתד נאמן, באמצעות הפעלת לחץ על צדדים שלישיים המפרסמים שם, אולם באותה הנשימה טען, כי לא שידל איש להטריד את פלוני או אלמוני.

במשפט הפלילי, על דיני ראיותיו ונטליו - צלחה דרכו של טריגר, ואולי כך גם לנוכח העובדה שהתביעה ביקשה לתפוס מרובה (הרבה אישומים) – ולא תפסה, כמפורט באריכות (בלית ברירה), ביחס לכל האישומים בני כתב האישום. אולי בבית דין של מעלה, שם אין מפשפשים

¹⁹לא רבים יעמדו במשימה, בוודאי ביחס לחלקיה ה"טכניים", הדנים בכל אישום ואישום לגופו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14763-04-15 מדינת ישראל נ' אברהם מאיר טריגר

בקלאסרים ומדקדקים בפלטי שיחות, כך על פי השמועה, יכולה היתה התוצאה להיות אחרת.

רוצה לומר, שהתמונה שנחשפה בפני בית המשפט, בקשר לתעשיית ה"שכנועים" וההצקות שהיתה מנת חלקם של אנשים תמימים ואומללים, על לא עוול בכפם, מחד גיסא, וכלי הזין שבידי הנצים, קווי מאבק וצינתוקים, וצינתוקים שכנגד לעיפה, מאידך גיסא, אינה מחמיאה לאיש, ועל כן אומר, בדרך שהתרתה המשנה – חכמים, היזהרו בדבריכם (ובצינתוקיכם) – שלא יימצא שם שמיים מתחלל על ידכם (מסכת אבות, א יא).

לאור האמור לעיל, אני מורה על זיכוי של הנאשם מכל המיוחס לו בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב תוך 45 ימים.

ניתנה היום, יז' אלול תשפ"א, 25 אוגוסט 2021, במעמד הצדדים

חתימה